

Hûn bi xêr hatin Solisizmê

Pirtûk (Beşa 1) - Ez û Mufredata Mîta Xwe

Navê min Selman Kum e, ez di 09/11/1969 de li Essen hatime dinê.

Min ev pirtûk nivîsî da ku alîkariya mirovan bike ku xwe nas bikin û xwe baştir fam bikin.

Bi pirtûkê re, ez dixwazim alîkariya kesek bikim ku jiyan baştir derbas bibe. Di pirtûka xwe de, ji min re dibêjin Morpheus akiyarkirinê.

Nimûne: Ez li xaçerêyekê sekinîm û kesek tê û dipirse ku ez ê di jiyanê de kîjan rêyê bibim.

Ez bersiv didim an hûn bi vî rengî diçin an jî bi rengê din, Bi vê pirtûkê ez reftara çewt a mirovan vedibêjim û hewl didim ku wan li ser encamên van xeletiyên fêr bikim (Ez dizanim tişt çawa diçin). Ev tenê perçeyek zanistî ye, encama ezmûna min, raman û hezkirina min a ji bo rastiye.

Tiştê ku carekê gotî neyê paşve girtin. Ji ber vê yekê bifikirin ka hûn li rastiye digerin an derewan dikin. Tenê rastî pîroz e. Ew çareseriyê hemî pirsgerêkên me ye.

Destpêk

Çima mirov diçin şer? Civaka

baş û xirab. Li ser şidetê! The Mongols The Ramanê Veguherin The Obsessed Emotions The Liberal George W. Bush rexne Dewleta wijdana The Taybetmendiye "Xwedê hemû r'oh'anîye nefret dike!" Revolution Der Übermensch Dostê rastiye peyva "Çima?" Ruh Kapîtalîzma Emperyalîst... Ruhê azad (serê belengaz / bêserûber) Xulamtiya giyan (giyanên girêdayî) ya karkeran

Naverok

-Pêşkêş

-Diktator

-Mîşkê mezin (Cirdon)

-Mirov çima diçe şer?

-Qenci û xirabi

-Civat

-Li ser şiddete

-Mongolan

-Ramanin

-Mêtingehbûn

-Xwedi

-Hestan

-Liberal

-George W. Bush

-Rexnegir

-Devlet
-Wijdan
-Hebûni
-Xwedê ji her devvokan nefret dike!
-Şoreş
-Superman
-Dostê rastiye peyva 'çima?'
-Xeyal
-Kapitalizma emperyalist..
-Ruhê azad (sere belengaz/bêserüber)
-Xulamtiya giyan (giyanên girêdayi)
-Karker
-Mirov qala çi dike?
-Astengkerên paradigmayê
-Li ser dolar xwin heye
-Ez çawa dixwazim cihanê bibinim
-Filozofê bêjeyan
-Derew
-Eşîra karkasyayê
-Fena xewê
-Gavbir
-Rêzimanzan
-Cebr
-Antidogmatism
-Dogmatizm rast û çep
-Sermayedar
-Dêrika nêçirê ji hameln
-Çiroka Romeo û Juliet
-Vîna dewletê ne vîna min e
-Nefret an baş e
-Taybetmendi
-Ekoloji û abori
-Komara Sovyetî
-Ji xulamtiya dilxwaz
-Pêvgirêdayî
-Nestor Machno
-Hûn bi xêr hatin anarşî
-Bê dilxwazi û şiddete
-Gur parve dikin, kûçik par nakin
-Karker rasti wînda kiriye
-Makîneyên ji bo mirovan
-Exlaq û dilsozî
-Blurb / Nûvekirin
-Mirov

-Jacobin

-Deriyên tēgihiştinê

-Abdul Krim - Şerê Jibîrkirî

Peşkeş:

Hûn bi xêr hatin solîsîzmê!

Selman Kum

Ez tiştê ku mirovahî pê nizane dizanim. Ew her dem li wir bû, hûn tenê hewce ne ku wê nas bikin. Ew her dem li wir bû, we tenê qet nedît. Mirov her dem di derbarê 24/7 de çi diaxifin? Ma ez bibêjim? Mînak: rast û çewt. Divê hûn wiya û wiya bikin, wê tevlihev bikin an guhdariya min bikin û yên din guhdarî nekin. So ji ber vê yekê em qala rast û çewt dikin. Ji ber ku ya rast nayê paşguh kirin. Ew paradîgma ye. Paradîgma ev e: Nimûne: Ger ez yekê ji rabirdûyê bavêjim paşerojê û bêjim ku ev tirimbêlek e, wê hingê ew difikire çi, çi ye, ajal, nebat, ew nikare bi peyvê re tiştê bike. Ez nizanim ew çi ye. Tenê dema ku ew ajot û hûn jê re dibêjin ku ew teker in û wusa ye ku gerîdeyek dikare tevbigere. Bi vî rengî ew dizane ku tirimbêlek çawa xuya dike, û paradîgmayek bi vî rengî radike. Ew êdî bêyî wê nikare bifikire. Ya ku meriv pê nizane nayê fam kirin û nas kirin. Ez hîn ji yek paradîgmaya ku mirovahî pê nizane dizanim. Çima mirov diçin şer. Ji hezkirina ji bo welatparêzî, ji hezkirina bîrdozî, û hezkirina ji Xwedê re. Hezkirina ji birayê mirî re, nefret çawa çêdibe ev e. Ji ber ku evîn naxwaze bêhêvî bibe .. mînak: Gava ku ez te flak dikim, wê hingê ez çi hîs dikim? Nifret! An jî kesek birayê te dîkuje, wê hingê tu çi hîs dikî? Nifret! Ji ber ku evîn dixwaze bibihîze. Gava ku hevala we dixapîne, hûn nefretê çêdikin ji ber ku hezkirin dixwaze bê guhdarîkirin. Xizmet bike ji ber ku hezkirin naxwaze bêhêvî bibe. Li ser mijara makîneyan: pêdivî ye ku makîne ji bo me hemiyan bixebitin. Makîneyên ne zêde kar dikin, mûçeyan naxwazin, ew karkerên çêtirîn in, navber nadin. Ew rojane 24 demjimêran dixebitin. Lê divê hûn ne tenê ji hindikahî re, ji bo her kesî bixebitin. Kêmasî ji ber ku em ji milkê xwe re hurmet dikin û bi riya girseyê dirav didin. Awirek bidin Yewnanîstanê, mesela, çi hat serê mirovan. Wan her dem Cola, Marlboro, Cola, Marlboro digirtin, lê di berdêlê de tiştê nedît. Dikan her dem tijî ne, lê perê kesek zêde tune ji ber ku ew diçe Amerîkayê, û hemî deve çûn Illuminati li Amerîkayê. Illuminist çi dibêje: Ya ku ez nizanim min germ nake. Pêdivî ye ku meriv xewn şiyar nebin. Ew dizanin em kole ne ji ber ku divê em her meh dest pê bikin. Pere diçe ji ber ku çav li cîhanê temaşe dike ku karker berdewam dikin, tenê hindikahî ne ji ber ku hindikahî me îstîsmar dike. Bi gotina, "Ji milkê re rêz bigirin". Ew bi navgîniya gel dravê xwe didin. Mirovên karker bi qanûna "ji milkê xwe re rêzdar" dibin Lumpenpack. Ez ji we re dibêjim Illuminati çawa difikire. Divê girse çawa bifikire, ramanek hêviyê. Mînak: Harry dixebitî, Willi dixebitî, Hans dixebitî, lê Günter çêdikir. Ramanên Hêvî ... Ez ji bo mirovên xebatkar nexşeyek stratejîk pêşniyar dikim. Bêhnvedanek 7 salan, 3 sal xebat, rojê tenê 5 demjimêran. Her kes her meh 6000 euro digire. Ji bo mêr û jinan, ew mehane 12 hezar euro ye. Wê hingê tirs tune. Mînakî: Ez ê di nav 4 mehan de bi jina xwe re Porsche bikirim. Porsche wê hingê dê ne 250 hezar euro ye, ew ê nuha tenê 40 hezar euros be ji ber ku em ne hewce ne ku tu qezencên baca reklamê bidin, tenê lêçûna hilberînê ya 40 hezar euro. 100 sal dom dike. Mark tenê mînakek bû, ew ji bo hemî hilberan derbas dibe. Ji ber

vê yekê mirov kole ne û nema karker in. Paşê makîne hiyerarşiya herî nizm in. Mijarek din: Ger ez drav bidim we û bêjim, vî û wê bikuje. Wê hingê kî diçe cehnemê? Em her du jî, bêyî ku 10 kes bikujin, an jî yekî xerab nekujin, em ê tucarî nikaribin bifikirin. Withoutdî hûn bêyî wê nafikirin. Xwedê tenê ji mirovên lawaz hez dike, divê hûn nekujin. Ger hûn bikujin, hûn hêzdar in. Superman bi nehîstinê ve çawa tê afirandin. Mirov qala rast û çewt dike. Why çima, ji ber ku ew li çareyan digerin. Avantaja lalbûnê: tembelbûn nayê wateya rûniştina li der, lê pêşvexistina kesbûna xwe. Ez diçim nîgarkêşiyê, fûtbolê dilîzim, bi kurê xwe re diçim mizgeftê. Bi vî rengî hûn xwe pêşve dibin. Gava yek baş e heke hûn ji hemwelatîyek baş, xebatkarek baş in, serkar her gav karkerek baş dixwaze. Dema ku karker dibêje ez bêhnvedanê dikim, ew xwe pêşve dixê. Bajar ji hindikahiyekê hez dike ew dikarin girseyek, di qanûn, bajar, milkê de bikar bînin. Divê karker tiştê ku ji bo xwe xebitandiyê, wekî navûdengê xwe biparêze. Lê karker hewceyê ezmûnê ye, an kesek wiya fêr dike.

Divê xew şiyar bibe, Morpheus

Dîktator

Her kes dikare bibe dîktator, bibe deshilatdar. Loma ne hewce ye ku em xwedî dîktatorek bin; li şûna wê, divê hemî welatî çek hilgirin. Pêşî ew çekên we ji we digirin, dûv re azadiya derbirîna we, û dûv re jî ew zorê didin we ku hûn bixebitin û bibin kole. Gotina Xudan baş e. Bajar dixwaze ku hemwelatî baş be û xizmetê bike. Karkerê baş, xulamê baş, divê hûn çawa dîsa xizmet bikin. Loma divê her kes dîsa çekan hilgire da ku tu dîktator nikaribe were ser kar. Mînakî: Ger ez ji muxalefetek qumarê re vebêjim, neyê lîstin, ew nikare alîkariya wê bike, ew neçar e ku bilîze. Ev çawa dîktator difikire, ew tê cîhana dîktatoriyê. Hemî dîktator xwedan heman şemayê ne. Ew yek e: Firotgehek min heye, û yeka din jî. Lê yê din difikire, çima dikana wî ji ya min çêtir e? Ew her dem heman şeweya tevgerê ye. Pancho Villa jixwe di 17 saliyê de hate kuştin. Leşkerekî ku destdirêjî xwişka xwe kir! Ew reviya çiya û bû çete. Wan li trê, bankan geriyan û pezên dewaran jî dizîn. Ew tevî xizanan bû ji ber ku ew jî ji paşmayên xizan hat. Wî li dijî du dîktatoran şer kir. Ya yekem Diaz bû. 2 sal şûnda Huerta. Diaz tixûbên zêrîn ji Meksîko dizîn û jiyanek bê xem li Fransa, li Parîs dijiya. Du sal şûnda, Huerta jî ewlekeyek zêrîn dizî û reviya Avusturalya, ku wê jî jiyanek bê xem derbas kir. Di Civîlê Navxweyî yê Meksîkî de, ji 1912 heya 1918, 4 mîlyon mirov mirin. Dûv re Pancho dixwest ku şerekî navxweyî yê sêyemîn destpê bike, lê Illuminati ew kuşt. Wekî din dê çima karker bi ezmûnê fêr bibin ku ew êdî kole ne? Ger ew hîn bûn pergala Illuminati dê hilweşîya ji ber ku ew ji ezmûnê fêr dibin ku ew êdî kole ne. Ji ber ku wê hingê Illuminati dikare dravê xwe bide cîhek din, wê hingê pergala wan pûç û betal e

Mîşkê mezin (CIRDON)

Morpheus, ku radize, heye ku hişyar be.
Tiştêk ji çopê çêtir nîne (vexwarin!)
Yên ku pratîkê dikin nefret dikin.

Realîst be, ya ne mumkun biceribîne.
Dewleta bextiyarî ya mayînde tenê bi egoîzma li klûban pêk tê.
Tenê reva xeyalî ya berbi rastiye.
Sherlock Holmes ji Dr. Watson, hûn dibînin lê nas nakin.
Min partiyek dît: IFP = Partiya Lazî ya Navneteweyî Pirtûka
min, Têgîna min
Ez dikarim bi bîrûbaweriyê bikar bînim ku Illuminati heye.

Mînakî: Almanek bi betlaneyê diçe Irelandrlandayê, diçe otêlekê û ji xwediyê otêlê dipirse ka jûrek belaş e? Xwediyê otêlê îrlandî dibêje: Erê, min heye. Germenî dibêje: Ma ez dikarim li wê temaşe bikim? Irishrlandî dibêje: Divê hûn 100 euro depozîto bidin. Alman qebûl dike û 100 euro dide wî. Alman diçe hundurê jûreyê, xwediyê otêlê dibeze cem qesab û 100 euro spartinê dide wî. Qesab ber bi fahîşe ve dibeze û 100 euro deynê ku dide wî dide. Fahîşe diçe ba xwediyê otêlê û 100 euro deyn dide wî. Xwediyê otêlê 100 mîlyon spartinê dide almanî.
Everyone her kesî deyn da.

Mirov çima diçe şer?

Ji evînê! Ger we jê nefret bikira, hûn ê neçûna şer. Sedemên vê hêsan in. Evîna welatparêzî, evîna bîrdozî, evîna Xwedê, evîna birayê ku miriye.

Kîn bi evînê çêdibe!

Ger hevalê we, yê ku hûn jê hez dikin, tiştê ku hûn dike nake, hûn nefretê çêdikin ji ber ku hezkirin dixwaze "guh lê were kirin" û "jê re xizmet" were kirin. Ji ber vê yekê qanûn an fermanên olî hene ku guhdarî bikin, xizmetê bikin, da ku hêviyan neşikînin. Ji bo vê sedemê divê em "guhdarî" bikin, "xizmetê" bikin, guhdarî bikin "da ku hêviya ku em jê re dibêjin evîn bêhêvî nebe.

Ev tê vê wateyê ku dewlemend dewlemend dibin ji ber ku em neçar in ku ji milkê xwe re rêz bigirin. Ger radyoyek her kesî hebe, kes radyoyekê nade diziyê. Heke hûn pênc mişkan têxin zozanê û xwarin û cîh peyda bikin, wê hingê civak kar dike. Lêbelê, heke hûn bêtî ku lênihêrîna têr li wan bikin, di labîrentê de bi heman hejmarê maran deynin, ew ê li gorî prensîba herî baş hevûdu bixwin.

Pirs: Çavnebarî baş e an xirab e?

Hesûdî baş e, ez dibêjim ezperest, ji ber ku çavnebarî ji bo têkirina egoîst kar dike. Ger ez çavnebariya kesek bikim ku televîzyonek wî heye ji ber ku televîzyonek min tune, ew neçar in ku televîzyonek jî bidin min da ku ez razî bim. Ger wilo çênebe, ez "ramanên kavi" dibînim; ev normal e ji ber ku em wekî mirovên Serdema Kevir "nêçîrvan û berhevkar" bûn. Ger zilamê Serdarê Kevir hay bibûya ku cîranê cewrikek kuşt, lê me ne kir, wê hingê çavnebarî rabû; yan çavbirçibûn zor bû da ku em tenê ya ku dixwestin bigirin, an jî dilxwaziyek parvekirinê hebû.

Pirs: Çima Qayîn Habîl kuşt?

Ne wekî pîrên "bêaqil" ên bawer dikin, tenê ji çavnebariyê. Na, çavnebarî tenê hilberînek bû ji ber ku wî digot qey ew ji hêla Xwedê ve nayê hez kirin û ji ber vê sedemê wî birayê xwe kuşt.

Qencî û xirabî

Pirs: Çima "baş" qels û "xirab" xurt e?

Gut neçar e ku mîna kurê ku li aliyekê kolanê sekiniye û bavê wî li aliyê dinê kolanê "guh bide": "Kuro, were!". Heke kur nabihîze an naxwaze bibihîze, bav dest bi "tehdîtê" dike: "Were, zû were vir, nebe ku tiştêk bête kirin!". Kurik tê, wesiyeta wî şikestî, wî teslîm kir û bav dibêje: "Baş e, kurê min!" Gotina "xwedê" baş e, ji ber vê yekê xizmetkirina peyva "xwedê" jî baş e. Lê "xirab" ji ber ku guh nade hêzdar e. Kur dibêje: "Bavo, tehdît û lêdan neke! Vîna min neşkîne, min rast dît." Ma wan hemî TV heye kes yek nadize. Mînak:

Baş qels e. Gava Adolf Hitler hat Almanên baş li ku bûn? Ew dilsoz, baş, an na, pir lawaz bûn ku ji Adolf Hitlerê xerab re xeternak bin. Ger her kes xwedî çek bûya û biçûya dijberî an berxwedan, Adolf Hitler dê ewçend carî nebûya desthilatdar. Pêşî hûn çekên mirovan radikin, dûv re azadiya derbirîne û dûv re jî hûn bi "divê" ya dîktatorî zorê li mirovan dikin, divê hûn xweşik bin, divê hûn baş bin, divê hûn guhdarî bikin, baş lênihêrin û hwd .. Riya hilweşîne bi me re niyetên baş asfaltkirî ye. Çiqas qaîde (qanûn, ferman), ew qas sûcdar! Her şoreş her gav bi "xortên nebaş" re dest pê dike, ne bi "xortên baş", ji ber ku ev hemwelatîyên qels, dilsoz in ku destûrê didin xwe ku bê îtiraz werin îstismarkirin. Em tenê carekê li vê gerstêrkê dijîn. Em ne wekî kole hatine û em ê jî wekî kole neçin, em wekî kerê ne hatine û ji ber vê yekê em ê vê gerstêrkê jî wekî ker nehêlin. Em egoîst in. Egoîst timûtim xwe di sûcên li dijî dewletê de destnîşan dikin. Têgeha "baş" a ku li jor behs kirî ne heman "baş" e ku zarokek ji bin avbûnê xilas dike. Ev "baş" ek din e. Ya "baş" a jorîn "baş" a xirab e. Ew îradeya şikandina rastiyê, ya ku dewlemend dewlemend dibin dişikîne. "Baş" a xirab ya lawaz e Yên lawaz xwedan terbiyek çewt in ku her dem li axayî digere, çimkî peyva master baş e. Bav ji kur re, serkar ji karker re, dewlet ji hemwelatîyê re û Xwedê ji bawermend re. Loma ez tercîh dikim ku bibim zarokek bêhemdî, nehîstyar, berxwer! Sokrates fîlozofek Grek bû; yê yekem ku dibêje ku divê em li pey dilê xwe biçin, ango, em neçar in ku qencyê bikin, lê ya qencyê bikin lawaz e, ji ber ku kirina qenc ne ew e ku mirovê din dilşikestî be, ji ber ku evîn naxwaze bêhêvî bibe. Bi vî rengî hiyerarşî çêdibe. Xwedê hiyerarşî ye ji ber ku Xwedê di jora me de ye û ji ber vê yekê divê em ji wî re xizmetê bikin. Ger em ji wî re xizmetê nekin, em ê werin tehdît kirin. B. bi şeytan. Dewlet jî hiyerarşî ye, ji ber ku heke em hemwelatîyên baş nebin, ew me bi gefan dixwe "

CIVAT

Civak koletiyê esas digire. Civak welatiyan îstismar dike da ku dewlemend hêj dewlemendtir bibin.

Mînak:

Mirovê dewlemend xaniyek dikire. Bi kirêkirina kirêdaran ferd, ew xaniyek din dikire, dû re du, çar, heşt û hwd. Em kerê kirê didin û mûçeyên kole distînin da ku em karibin kirê, xwarin, cil û hwd bidin. Di wextekî de dê xaniyek ku bikire nema ye ji ber ku dewlemendan (hindikahiya

dewlemendan) her tişt kirî û îmtiyaz bû. Hemwelatiyek normal heke nexwaze jî neçar e ku ji milkê xwe re rêz bigire. Ew her gav belengaz dimîne. Welatî rind in. Te qanûnên xwe raber kirin. "Ji milkê re rêzdar be". Heke hûn dixwazin wiya ji dewlemendan bistînin, ew polîs, "karmend", "kûçik" tehdît dikin. Civak we îstîsmar dike. Komele neçar e ku berevajî civakê hewl bide, ji ber ku endamên ferd dikarin komeleyê hîlbijêrin, heke komele z. B. tişteyê nayne an xirab e. Wê hingê hîlbijartina we heye ku hûn li klûbek din bigerin ku berjewendiyên we baştir têr bike. Mînak komunîzm, mirovan neçar dike ku bibe civakek pêdivî, ji ber ku komunîzm "ramanek" e; tê wateya = "dogma" = "doktrîna baweriyê" û ev tê wateya "guhdarîkirin" da ku komunîzm bixebite. Komunîzm dibêje ku xerabiya hevpar mal e. Lê ev ne rast e ji ber ku mal tê wateya "razîbûn & azadî".

... li ser şidetê!

Yê ku şidetê dike "rast" e! Hemwelatiyê ku tu şidet tune mafê wî jî tune - şidet her gav pêşî li zagonê digire. Bi tûrikê tijî "dad" meriv pir dûr nagire, bi torbeyek tijî "tundî", lêbelê, ji ber ku şidet edaletê dike.

Nimûne:

Ez karker im û bi xwedanxaniyekê mezin re rûdinim. Ew dibêje, "Ta erdê min mehê 200 \$." Ez bersivê didim: "Ev ne bes e. Ez nikarim bi vî rengî bijîm." Paşê ew dibêje: "Wê hingê ez ê li yekî din bigerim." Ez bersivê didim: "Hûn karkirê ku vî karî ji bo vê heqdestê birçîbûnê bike nabînin, ji ber ku em karker hatine cem hev ku komeleyek ava bikin, Ji ber êşa gel, xwediyê erdê mezin bi tena serê xwe debara xwe dike ji ber ku wî wan dixê bin zextê û ji rewşa wan sûd werdigire, dizane ku malbatek karker heye ku divê ew debara xwe bike. Axayê mezin: "Ez ê biçim şikestî ger ku ez karkirê nebînim ku zeviya xwe bixebite." "Ev ne rast e," Ez wekî karker dibêjim. "Hûn ê bihayê xwe lê zêde bikin. Hûn xwedanxaniyên mezin jî dê xwe di komeleyekê de rêxistin bikin." Li çar aliyê cîhanê wusa ye. Ev şidet e. Hûn bi şidetê rast dibin.

Mongolan

Mongol kelek şervanek bûn ku hemû Ewropa û tevahiya Asya ditirsand. Ew ji bo Xiristîyan û Çîniyan bela bûn. Mongolan di darvekirina xwe de hovane bûn. Ji bo ku ew xeternaktir xuya bikin, wan xwe, bi piranî li rûyên xwe, birîn kiriye. Axayê mongolan tunebû ku serî hildin. Wan bi cesaret pîr kir. Gava ku ew hewceyê şîretan bûn, wan ji giyanên xwe pirsî.

Felsefeya Mongolian dikare bi karanîna mînakê ji keyaniya ajalan bi zelalî were xuyandin. Afîdî bi pelên xwe, ku di dorê de bizmar dijîn, ku bi afîdî şîndar dibin, têr dibin. Ji ber ku afîd ji hêla bizinan ve neyên xwarin, afîlan şîrê xwe didin maran. Di vegerê de, lazim e ku morî afîdan ji beqan biparêzin. Li gorî we Çîniyan çima diwarek wusa mezin û dirêj çêkirine? Mongol mirovên karsaz bûn. Wan fêhm kir ku pêdivî ye ku biha li her deverê yek bin. Mûçeyên sabît! Welatiyên normal di vê rewşê de aphids in, ji ber ku wan çu rê tune bû ku xwe li hember beytan biparêzin. Welatî tenê dixwazin baş û bi naverok bijî. Ji wan re ne girîng e kî

desthilatdar e. Ji ber ku qanûna yekem a xwezayê têrbûn e. Meriv dixwaze baş bijîn, xweş bixwin, xweş hez bikin û hwd. Armançek van mirovan tune. Tenê razî hesibandiye. Lêbelê, heke yek ne razî be, nefret, nerazîbûn ji ber ku dewlet, civak û hwd hwd ji wî hez nakin rabe.

Ramanîn

Ramanîn tenê ramanek e. Gava ku hûn difikirin, hûn tenê ramanan dişopînin. Ji bo ku hûn ramana xwe fêhm bikin, kesên ku divê vê ramanê fêr bibin divê xizmetê bikin, guhdarî bikin. Xwedê çawa çêbûye. Ji ber ku divê mirov guh bidin Xwedê, ji ruh, ramanek re ji Xwedê re xizmetê bikin. Xwedê bi hezkirinê çêbû. Mirovbûn jî ramanek e. Ger hûn ne mirov bin, hûn cinawir in ji ber ku hûn ne xizmetê dikin. Mirovê "rast" tenê cinawir (serwêr) e. "Jesussa" ne superman e, û ne jî Xwedê ye, lê tenê superman (serwêr) e. Egoîst her gav li egoîzma xwe, li razîbûna xwe digere. Xelata manewî ya mirov tune Komunîzm û bîrdoziyên din jî raman in. Civatek robot, kole û karmendan divê û divê. Çarenûsa mirov tune. Divê hûn ji jiyanê kêfê bigirin, hûn tenê carekê li ser vê gerstêrkê ne. Divê her kes razî be.

Mafê min, xweşhaliya min. Tiştêk nayê serê min !!!

Mêtingehbûn

Mirov di metamorfozek = veguherînê de ye. Em hêj bilbil neqediyan. Em di kulikê de radizên, hêj metamorfoz temam nebûye. Mirov ramanek dişopîne ji ber ku ew hîn bi xwe ne hatine û nahêlin ku bibin koleyên giyan û ramanan. Ger ew van ramanan bişopîne dê ji hêla hişmendiya xwe ve were tehdît kirin, mînak. B. "Ev xelet e!" an "Rast e!". Mirov di vê cîhana ramanê de dijî û nafikire ku çima wusa an wusa ye. Ew ramana "baş" an "xirab", "rast" an "çewt" dişopîne. Ji bo egoîst, giyanê rast "rast", "baş" an "xirab", "rast" an "çewt" tune. Tiştêk nayê serê wî, ew bixwe di mirov de "baş" an "xirab", "rast" an "çewt" e. Ew serî li tu qaîdeyan nade, ji ber ku ew qaîdeyên listikê bixwe destnîşan dike. Ji bo wî tenê dijber hene. Ji ber ku bi navê "merivên qenc" jî fikirîn ji ber ku ji ber ramanên xwe mirovan dikuji, rûreş dikin, bindest dikin, ceza dikin, şîret dikin û kole dikin. Prensîbên mîna exlaq, exlaq û aqil jî aîdê vê koletî & rûreşîya giyan e. Egoîst ji bilî ya xwe mafek din nas nake, ew tu carî egoya xwe înkâr nake, li dijî cewherê xwe çu carî tevnagere, qet li pey însîtîtana kerî an ramanek ku ji wî re ne kêr tê ye. Ger qezenc tune, ew nikare hestên xwe, ramanên xwe têr bike. Egoîst di metamorfozê re derbas bûye, di nav salên xwe de jê pêş ketiye û azad e, angû bi ramanek ku ji derve tê nayê fikirandin. Li ku exlaq dest pê dike, dilnizmî dest pê dike. Dilnizmî tê wateya şikandina cesaretê da ku jiyanê erzan were nas kirin. Exlaq & etîk jî raman in; ew tenê dema ku hûn guhdarî dikin, dema ku hûn talîmatan dişopînin, mîna robotek dixebitin. Kesê din li min digere her gav li giyan, angû kesê sêyemîn digere (ev sedem, ehlaq, exlaq, "baş", "xirab" e). Hemwelatiyê normal neçar e ku serî li van tiştan bide da ku ew "baş" be, da ku ew tawanek nede.

Mînak:

Ger ez ji yekê re bêjim: "Hay ji xwe hebin, em ê biteqin!" ev ne bandorek exlaqî ye. Lê heke ez ji zarokê re bibêjim: "Rûmet nîşanî welat bidin, Xwedê bi rûmet bikin!", Wê hingê ev şikandina cesaretê bi ehlaqê ye. Ew ji vê jiyanê re, ji vîna xwe re, ji zanîna rast re kor tê kor kirin. Divê dijberî tune be. Pêdivî ye ku mirov xwe neparêze, divê her gav li ber Xudan, rayedaran, desthilatdar û giyanan (Xwedê, mirov, aqil, exlaq, exlaq, exlaq, komunîzm, sosyalîzm, faşîzm, dewlet, civak û hwd.) Kî dîlnîzmî nîşan bide were wijdan û çakûç kirin. Ger jê were xwestin divê ew xulam bimîne.

Xwedî

Dibêjin ku hûn bi byblîs têne xwedîkirin. Lê "baş" ê ku ji qencyê bawer dike jî şehwet e, ji ber ku qenc tê wateya "guhdarîkirin", "dilsozbûn" û hwd. Meriv dikare bi "bandorên exlaqî" jî şehwet bibe. Bandora exlaqî li ku rûşeyî dest pê dike dest pê dike. Ew ji bilî şikestin û bendkirina cesaretê, bi vîna xwe, tiştêk din nîne ku we bîne xwarê. Xwedê dixwaze ku hûn dêûbavên xwe bi rûmet bikin, ji xaçparêz re rêz bigirin, rastiye bipeyivin, û hwd., Ji ber ku ev beşek mirovan e, dagirkirina mirovan e, ji ber vê yekê ev "bandora exlaqî" ye. Ger hûn guh nedin, eger hûn dilsoz bin, hûn ê werin şîret kirin, ango hûn têne tehdît kirin ji ber ku hûn neçin "rast = rîya rast". Yên ku şîretan li we dikin kahîn, dadger, kesên xwedan desthilat û hwd. Ez ji wan re dibêjim Filistî (= axaftvanên baş), yên ku dixwazin we bi ya qenc qane bikin, dixwazin we lawaz bikin, dixwazin hişmendiya we, giyanê we lawaz bikin , bi "xizmetê", ji bo ramanek "sabit" ku divê hûn hişê xwe bişînin, mînak. B. Ku mirov be, komunîst be, baş be, û hwd. Ew dixwazin wijdanek di we de bimeşînin, ango wêrekiya weya naskirinê bişînin. Her tiştê ku di çavên wan de baş e, divê hûn ji xwe re esas bigirin û li ser vê yekê meraq nekin, divê hûn tenê qebûl bikin, her çend ev ne ya ku hûn jê bawer dikin e. Ew naxwazin ku hûn mîrxasî û pêşengî pêşve bibin an nîşan bidin, ev e ku wekî tewra mîrxasî tê zanîn. Divê hûn guhdar bin, dîlnîzm bibin, divê hûn dev ji vîna xwe berdin li dijî xerîbekî ku wekî rêgez û qanûn tê saz kirin, ji ber vê yekê divê hûn xwe li ber yekî jortirîn nîzm bikin, ji ber vê yekê tê gotin mînak. B. "Yê ku xwe nîzm bike, wê bê bilindkirin!" ku wekî rêgez û qanûn hatiye saz kirin, ji ber vê yekê divê hûn xwe li ber yekî jorîn nîzm bikin. B. "Yê ku xwe nîzm bike, wê bê bilindkirin!" ku wekî rêgez û qanûn hatiye saz kirin, ji ber vê yekê divê hûn xwe li ber yekî jorîn nîzm bikin. B. "Yê ku xwe nîzm bike, wê bê bilindkirin!"

Mirovê / a baş, li gorî dîwana ku tê îdiakirin "baş" e, ew kesê ku prensîbên baş jê re hatine hînkirin û bandor kirin, lêdan, lêdan û mizgîn e. Ger hûn xwe li hember vê bandorê biparêzin, xortên baş wê bêhêvî bibin û biqîrin: Lê ji bo Xwedê, heke hûn dersek baş nedin zarokan, ew ê rasterast bikevin destên şeytan û bêkêr bibin. Hêdî hêdî, hêdî hêdî, hûn pêxemberên bêaqil ên qiyametê, ew ê bê guman di wateya we de bêkêr bibin, lê hişê we pir hişek bêkêr e. Willdî ew ê nehêlin ku ji hêla we ve bi wan re were axaftin û dê ji dilsoziya we ya ku hûn jiyan û mizgîne didin re rehmê nemînin. Ger hûn ferman bidin: " Li ber Yê Herî Berz serî hildin ", ew ê bersîva wan bidin:" Heke W wants bixwaze ku me berjor bike, bila ew were û wî bixwe bike. Em ê bi vîna xwe ya azad serî natewînin. Ger hûn bi cezakirinê tehdît bikin, em ê wê mîna lêdana kûçikê bigirin. Kûçikên ku qerisî nabin. Heke bi hewildana we ya tirsandina me re bextê we tune, wê hingê qaîdeyê bîngeha xwe wenda kir, çîrokên jinên pîr êdî Baweriyê nabînin. nexwe.

Heke bi hewildana we ya tirsandina me re bextê we tune, wê hingê qaîdeyê bingeha xwe wenda kir, çîrokên jinên pîr êdî Baweriyê nabînin. nexwe. Heke bi hewildana we ya tirsandina me re bextê we tune, wê hingê qaîdeyê bingeha xwe wenda kir, çîrokên jinên pîr êdî Baweriyê nabînin.

Hestan

Ferqa di navbera hestên çêkirî û teşwîqkirî de ev e ku hestên teşwîqkirî di xwezayê de "xweperest" in ji ber ku ew "nayên dayîn" an "ferz kirin" in. Yek bi piranî bi yên çêkirî re mijûl dibe, mînak. B. "dadger", "polîs", "karmendê dewletê" û hwd.

Perwerdehiya me tev li z. B. Ji bo ku gava em Xwedê guhdarî dikin, dema ku em ji ber sûcekî li ber dadger disekinin, ji Xwedê bitirsin, divê em "dîlnizmî" nîşan bidin. Em çu carî ne gerekê tinaz bifikirin, dema ku em bi "birêzan" re mijûl dibin, tiştek rûtîn an bê rêz hîs bikin, ji me re tê vegotin ka divê em çawa bifikirin û hîs bikin. Wateya wateya ku jê re "lênihêrîna şivantiyê" tê gotin ev e.

Lîberal

Liberal li ser azadiyê diaxifin, lê hûn çiqas dikarin azad bibin? Ew ditirsin ku kesek azadiyek tevahî bidin, ji ber ku kes dê bibe cinawir. Ji ber vê yekê lîberalên serûber azadiyê bi qasî ku ferd divê bi exlaqî û exlaqî tevbigerin bi sînorê dikin, nexwe dê nîzamek exlaqî, exlaqî û maqûl çênebe. Divê kesek takekesî ji exlaq, eqilmend, ramanek "sabit" re xizmetê bike, wekî din anarşî, bêhiqûqî û keyfî rabe. Lê heke aqil serwer be, wê hingê KESERS bin pê dike. Lîberal ji ber sebebê bi xîret in, ew xatûna wan e, ji ber ku ew nikarin tehemulî pîsîtiyê bikin, Divê xwe-geşedan û çarenûsa xwe di bin xêra hevpar de bin. Ew tê patronîzekirin.

"Çu kesê ku emir bide min tune!"

Dijminekî mirinê yê tevahî lîberalîzmê heye, dijberê bêhempa mîna Xwedê şeytan, mirov her gav bi cinawir, kes, egoîst re rû bi rû dimînin, lê ne dewlet, ne mirovahî ne jî civak nikare bi vî "şeytan" re li ber xwe bide. Ji hêla lîberalîzma mirovî ve lîberal tene xuyang kirin ku ew hîn jî ji bo "azadiyê" ne têdikoşin.

George W. Bush

Hûn kesê dilşewat baş. Hûn difikirin ku hûn ji dozek baş re xizmetê dikin. We li Texas çend kes kuşt, darve kir? Hûn her roj, çil deqîqe Mizgîniyê dixwînin, min ew di hevpeyivînekê de xwend, lê ez difikirim ku hûn her roj rûpelên çewt dixwînin. Tu dibêjî qey tu her gav mirovek baş bûyî, her dem perê te hebû, tu carî nebaş bûyî. Bavê we mîlyonerek e, hûn kurê wî yê dewlemend çêbûn. Tu carî pîrsgirêkên we çênebûn, wekî pîrên li welatê xwe, ku çarenûsê diyar nedikir ku hûn dewlemend hatine dinê. Heke hûn belengaz bûn, hûn ê bêtir xemgîn

bibin. Divê hûn van ramanan ji xwe bikin ji ber ku li welatê we bêhejmar mirovên hejar hene ku tenê hewl didin ku dewlemend bibin. Hûn bi şandina dolaran ji Kolombiyayê re ji bo gurkirina şerê navxweyî mirinê pêş dixin; Her gav bi bîr binin, hûn xwendevanê Incîlê yê xwedêtirs, Kitêba Pîroz dibêje: "Kî ku şidetê biçîne, ew ê jî şidetê bistîne!" Tawanbar ne derman in, lê dolar in. Yê ku dolarên wan tune li rê û rêbazekê digerin da ku wan bistînin, bila bi riya bazirganiya narkotîkê be. Yê / a ku li hember malbata xwe berpirsiyar e, ku neçar e ku her roj bi girî li ber zarokan bigire ji ber ku têr xwarin tine, ne xema wî ye ka ew çawa dikarin alîkariya malbata xwe bikin ku bêtir bixwin. Devî, hûn hîn ne daketin, qet belengaz nebûn. Tenê dema ku hûn dakêşin hûn rastiye dibînin. Li der û dora we pir xof hene, erê-mêr, durûyên ku dê carî rastiye ji we re nebêjin, tenê tiştê ku hûn dixwazin bibihîzin.

Felsefeyek heye: heke ew di zik de nekişe, jiyan bêzar e! We çu carî kokaîn ne barkiriye, we tiryak bikar neaniye. Ji ber vê yekê, hûn pîrsgirêkên mirovan nizanin. Hûn herbicîdan li ser zeviyan spra dikin, dizanin ku bîrên ava vexwarinê hene ku jê jehrî dibin; Ji ber vê hindî rê tune ku zeviyên xwe cot bikin, malbatên xwe bidin xwarin û hwd. Jiyana we xemgîn e, hûn bi xapandina başbûnê, ya ku hûn di bin kontrolê de ne û ne li ser malperê ne, wê hingê bi rokêten xwe, Dîn, dilêş in. Ji her pîrsgirêka civakî re çareseriyek civakî heye. Awayê wir zinar e lêbelê, ew ji hemî siyaseta we hêjatir e. Hûn tenê tenê tiştê difikirin: qezenc, qezenc, dewlemendi, lêçûna wê çi dibe bila bibe! Hûn xema gel û xwezayê nakin.

Rexnegir

Kîjan rexne dogmatîkan saz nake (= doktrîna baweriyê, = ramanên ku divê mirov li dû wan biçe) û dixwaze ji bilî tiştan tiştê nas neke. Rexnegir ditirse ku bibe dogmatîk. Rexne li dijî kesek din tiştê "rûreş" e. Tu têkiliya wê bi evînê re, bi biratî, germî û hwd re tune. Ji ber vê yekê dema ku ez kesek din rexne dikim, ew tiştê e ku ez jê hez nakim an naxwazim wekî wê bihêlim, ji ber ku ez jê aciz dibim. Ji ber vê sedemê ez ramana xwedêgiravî ya ku ji dewlet û civakê bawer dikin, ji ramanên wan ên kole bawer dikin, rexne dikim û tune dikim, ji ber ku rexne van ramanan tune dike. Rexne bingeş ji rûmetdayîna van ramanan radike. Rexnegir dixwaze bi nêzîkatiya xwe masturbasbûnê biciribîne, ji ber ku ew li dû ramanek naşopîne. Rexneya wî li ser bingeşa serfiraziyê disekine, heke ew bi serfirazî rexne bike, ev ji bo hişmendiya wî, ji bo giyanê wî dilxweşiyek e. Ew xwe nas dike û xwe têr dike. Bi rexneya xwe, yê xwedî derdikeve holê.

Kujerê girseyî = mêrkujê hezkirin an kêfê

Ew ji bo evînê dikujin, nefret dikin. Ger ew ji vê yekê nefret bikin, ew ê nekin. Ew hez dikin ku sadîst bin an kesê têkildar êşkence bikin. Ew xwedan ramanên perverse ne ku ew dixwazin bijî, ew li ser wêneyên ramanên xwe yê pervers bi xwesteka jîna wan masturbasyon dikin. Kujerên şehwetê û qatîlên evînê hunermendên xelet tene fam kirin. Ji bo min ew hunermendên çalakiyê ne ku z. B. lingan jê bikin, wan bi regek diyarkirî li hev bicivînin, zikê hundurîn rakin, li laş bipêçin an qut bikin û hewl bidin ku wêneyên xerab ên di serî de fêr bibin. Psîkolojiyek mezin got ku hunermend ramanên xwe boyax dike, tiştê ku hîs dike û çawa difikire tîne ziman,

mînak. B. Picasso an Dali. Kujerê girseyî yê ji Rûsyayê ku 76 zarok qetil kir got ku ew "xeletiyek xwezayê" ye. Ez bawer dikim ku hûn mêrkujek girseyî têne dinê. Hûn ji bo evînê dikin! Ez ê di demek paşê de pirtûka xwe ya li ser vê mijarê binivîsim.

Dewlet

Dewleta çêtirîn dê eşkere bibe ya ku xwedan hemwelatîyên herî dilsoz (kole, karmend) be ji ber vê yekê ew di her welatîyekî de xirabîya potansiyel dibîne ku divê bi qanûn, rêzîkname û pîvan were teng kirin. Ji ber vê sedemê, divê dewlet misoger bike ku hemwelatîyên xwe rêzê li qanûn, dewlet û rayedaran bigirin û xizmeta van "hêzan" bikin. Dewlet dikare bi adetê xerab û bêexlaqîyê di anarşî de hilweşe, ji ber ku ew êdî nikare xwe îddîa bike. Qanûn di wateya dewletê de "pîroz" e û kî wê binpê bike sûcdar e. Dewlet hiyerarşîya hiqûqê ye û ji ber vê yekê jî egoîst dikare di her rewşê de ya ku karanîna wê li dijî vîna dewletê dimeşe, tenê xwe di tawanê de têr dike. Dewlet dike helwest ku qanûn û rêzîkên wê "pîroz" in; divê her kes "çok" û "guhdarî bike", "baş be", "hêja be" û hwd. Dewlet tehemulî çarenûsiyê nake, mînak B. çarenûsa du kesa a duelê. Ew cezayê danî ser duzelokê, qanûna duelê. Dewlet dixwaze ku ji xeynî wî kes ji xudanek re xizmetê neke. Hêza wî qanûn tê gotin, giyanek ku divê hemî jê bitirsin. Lêbelê, em egoîst natirsin ji ber ku ew qanûn ji bo me tune ne. Hûn hewa ne. Em dikarin wan hilm û der bikin. Em tiştê xwe dikin, angê em rêzikan (= qanûnên vir) ji xwe re datînin. Kî ku xwe-xwe înkâr bike ji dewletê re xweş e, ji ber ku ji dewletê re pir hêsan dibe ku van mexlûqatan kontrol bike da ku ew ji xwe re xizmetê bikin, guhdarî bikin û vîna xwe çênekin.

Wijdan

Wijdan ji gefê radibe. Di zaroktiyê de dêûbavên me gef lê dixwin ku em ne "baş" bin, heke em "guh nekin". Darê yan ser mirovî dixê an jî mirov li dar dixê, ku tê vê wateyê ku hûn nema dikarin zarokek bi darê bitirsînin hema ku ew zanibe ku ji berxwebûn û cesareta wî ya xwe êdî ne hewce ye ku ji rod bitirse ji ber ku ew ji şûnda zêde bûye. Pêdivî ye ku ew pêvajoyê ji hêla zarok ve hatî çêkirin, mînak B. bi çûyîna binê tiştan re di rêça xwe azadbûnê de, li pişt tiştan mêze dike. Zarokek xwedan "pozek" xwezayî ye, ji ber ku ew bi xwezayî mînak û bêtirs e, dixwaze hîn bibe, ji ber vê yekê ew hez dike ku li quncikên veşartî geriyan, li tiştê ku bi perde û vekîşîyayî digerin û her tiştî biceribîne. Lê tiştê divê bête zanîn: Li pişt stendinê rod, ji wê bihêztir, berxweriya me, cesareta me ya berxwer. Hûn hêdî hêdî fêr dibin ka çi ji we re tirsak xuya dike an jî çi nerehet e, mînak B. hêza rod, an vegotina hişk a bav. Lê li pişt vana em bêtehemulîya xwe, hêza pêşeng, bêtirs, dijberî û bêhempa ya xwe dibînin. Ya ku berê rêz û tirsê li me radikir, em êdî jê natirsin, em êdî dûvika xwe li ber wê dikişînin lê cesaretê digirin. Li pişt van tevan, li pişt fermanên dêûbav an serperîsterek, zîrekiya meya xapînok, vîna meya leheng û berxwedariya me heye. Çiqas em xwe li van tiştan bigirin, diwarê bilind ji me re piçûktir xuya dike (mînakî emrê dêûbavan an serperîstyar), ku berê ji bo me hema hema bêhempa bû. Wisdom niha çi şehrezayî, wêrekî, hîle, berxweşî ye ??? Wekî din - G EIST !!! Zarokî zû diherike, naha ciwan li wir radiwestin. Ev hewl dide ku ramanên giyanî bişopîne. Ew her gav dixwaze li pişt perdê mêze bike û nas bike. Ew zêhnê her ku diçe pirtir û kêr û kêr li

objektê vedikole. Di dema zaroktiya xwe de ciwaniyê fam kir ku çawa êdî bi berxwedana qanûnên cîhanê re li ber xwe dide, ji ber vê yekê ew êdî li ber îtiraza giyan, aqil, wijdana xwe radiweste. "Ew bêaqil, ne mesîhî, ne welatparêz û hwd." dengê wijdan bi dengê bilind bang dike û me ditirsîne. Em ji hêza Xwedayê tolhildêr natirsin, bi qasî ku ew jî tiştê veşartî dibîne, ne darê bav, çavê xirab yê cîran, fermana serhişkî ya general, lê - CERTAIN N. ji ber vê yekê ew naha li ber îtiraza giyan, aqil, wijdana xwe ye. "Ew bêaqil, ne mesîhî, ne welatparêz û hwd." dengê wijdan bi dengê bilind bang dike û me ditirsîne. Em ji hêza Xwedayê tolhildêr natirsin, bi qasî ku ew jî tiştê veşartî dibîne, ne darê bav, çavê xirab yê cîran, fermana serhişkî ya general, lê - CERTAIN N. ji ber vê yekê ew naha li ber îtiraza giyan, aqil, wijdana xwe ye. "Ew bêaqil, ne mesîhî, ne welatparêz û hwd." dengê wijdan bi dengê bilind bang dike û me ditirsîne. Em ji hêza Xwedayê tolhildêr natirsin, bi qasî ku ew jî tiştê veşartî dibîne, ne darê bav, çavê xirab yê cîran, fermana serhişkî ya general, lê - CERTAIN N.

Hebûnî

Bi rastî milkê min çi ye? Tiştek ji destê min çi ye. Mafê kîjan milkê min heye? Ji bo her milkê ku ez bi xwe destûrê didim an ku ez bi darê zorê digirim (şidet biryara milkê dide!). Ez bi z mafê milkê xwe didim xwe. B. Milkê bistînin an xwedî hêza xwedê, parêzname, destûra ku ji min re hatî dayîn. Her tiştê ku bi zorê ji min nayê parçe kirin di destê min de dimîne. Ji ber vê yekê tundûtûjî li ser milkê biryar dide û ez dixwazim her tiştî ji tundiya xwe hêvî bikim. Tundiya ku ez ji kesek din re dihêlim min dike kole, serf. Lêbelê, şideta min bixwe min dike xwedî. Ma ez ji şehweta xwe paşve dikişim ger, ji nezaniyê (mînakî gava ku haya min jê tune be), ez hêza xwe li hêza xwe (şidetê) bidim yên din? Ez di dîmenek din de = di hişmendiya yê din de dijim. Hişmendiya çewt her gav bi rêzgirtina li milkê ve girêdayî ye. Ma ez her tiştê ku şideta min jê têr dike digirim, gelo ez her tiştê ku ez bi şideta xwe digihêjimê daxwaz dikim û dihêlim ku ev derbasî milkê kesane bibe? Egoîzm an berjewendîparêzî di derbarê vê yekê de zelalbûnê diafirîne; ne prensîba evînê û ne motifên evînê, wekî B. xêrxwazî, xwe-rastdarî, xweş-xwezayî, an dadperwerî.

Tu têkiliya egîdiyê bi fedakariyê re tune. Ev ne karê wî ye. Ew tenê biryar dide ka çi hewce dike û çi dixwaze; ew bi hêsanî vê yekê ji xwe re digire berçav.

Hemî hewildanên bi navgîniya qanûnên maqûl ên birêkûpêkkirina mafên milkîyetê ji ber heskirina evînê diçin behreke çolê ya rêzîkname, qanûn, rêzik, hwd. (Divê takekes xwe kole bike da ku hemwelatîyê baş aciz nebe.) Sosyalîzm û komunîzm jî ji vê yekê nayê derxistin. Pêdivî ye ku her kes bi têra xwe têra xwe peyda bibe, ku tê de ne girîng e ku ew hîn jî di milkê kesane de ne yan jî ew bi komînîstî ji civaka milkê hatine derxistin. Wateya kesek wek xwe dimîne; hestek pêbaweriyê dimîne. Desthilatdariya wekheviya dabeşker tenê tiştê ku hesta wî ya dadperweriyê, lênihêrîna hezkirina wê, ji min re diyar dike dide min. Ji bo min, kesek, di dewlemendiya tevahî de ji ya yên din teşwîqek kêmtir nîne; Ne ew ya min e, ne jî ev, ka milkê civakê ye, ya ku dihêle beşek jê ber bi min ve biherike, an jî xwediyê kesane ye, ji bo min tê wateya heman zorê. Ez nikarim yek jî bavêjim; Ji ber vê yekê ez di rewşek pêbaweriyê de dijim û ez neçar im ku xwe bisipêrim ser dîlovanîya wan kesên ku biryar didin ser tevahî hebûnan û

hem jî ser hebûnên xweyên taybetî, ji ber ku ez nikarim yek ji wan her duyan bavêjim. Berevajî vê, bi hilweşandina mal û milkê kesane, komunîzm tenê min paşve dixe nav pêvekîya yên din, ango di raya giştî de an jî tevahî, û ew çiqas bi dengê bilind êrîşî "dewletê" bike, ya ku ew dixwaze dîsa dîsa ew e Dewlet, statuyek, şertek ku tevgera min a azad asteng dike, serdestiyek li ser min. Li dijî zextê ya ku ez ji xwediyê ferd fêr dibim, komunîzm rast rast serhildêr e; lê şideta ku ew radestî civatê dike hêj girantir e. Wekî encamek, her kes ji bo komunîzmê, ramanên xwe jî tê de yek e; ji vê em destnîşan dikin ku destûr nayê dayîn ku kes îradeyek ji xwe re hilberîne ku li dijî wateya komunîzmê ye. Meriv dibe dijminê sinifê, ji hêla komunîstên "baş" ve tê dorpêç kirin û tê şopandin, yên ku dibînin ku kî li hember herika (komunîst) avjeniyê dike û faktorek têkdêr e zû tê "pîvana wî ya dadperwer". ku destûr nayê dayîn ku kes îradeyek ji xwe re hilberîne ku li dijî wateya komunîzmê ye. Meriv dibe dijminê sinifê, ji hêla komunîstên "baş" ve tê dorpêç kirin û tê şopandin, yên ku dibînin ku kî li hember herika (komunîst) avjeniyê dike û faktorek têkdêr e zû tê "pîvana wî ya dadperwer". ku destûr nayê dayîn ku kes îradeyek ji xwe re hilberîne ku li dijî wateya komunîzmê ye. Meriv dibe dijminê sinifê, ji hêla komunîstên "baş" ve tê dorpêç kirin û tê şopandin, yên ku dibînin ku kî li hember herika (komunîst) avjeniyê dike û faktorek têkdêr e zû tê "pîvana wî ya dadperwer".

Egoîzm rêyek cûda digire ku girseya bêserûber ji holê rabike. Ew nabêje: bisekinin û bibînin ka rayedarê dadperweriyê dê li ser navê giştî çi bide we (ji ber ku bexşînek wusa ji hêla her "dewletan" ve ji hêla "li gorî merîfetê" ve hatî kirin, ango heya ku her yekê zanî çawa ji bo qezenckirina wê) lê bila: wê bigirin û ya ku hûn hewce ne bigirin! Ev şerê hemiyan li dijî hemiyan îlan dike. Tenê ku ez dixwazim biryar didim.

"Welê, ew bê guman ne şehrezayîyek nû ye, çimkî ev e ku çawa xweperestan ew her gav parastîye!"

Her weha ne hewce ye ku tişt nû be, tenê ku haya wê jê hebe. Lê heke meriv qanûna Misirî û Spartayî li vir nehewîne ev dê tenê îddîaya pîrbûnê neke; ji ber ku çiqas hindik tê zanîn jixwe ji rûreşîya jorîn, ku ji "xweperest" re bi nefret diaxive, tê dîtin. Divê meriv zanibe ku ev rêbaza gihiştinê (dizîn) ne tinazker e, lê berevajî kiriyara safî ya egoîst bi xwe re yek dike. Tenê gava ku ez li hêviya tiştê ku ez dikarim xwe ji kesan an jî ji komekê bidim hêvî nekim, tenê wê hingê ez ji tîlên evîne diqerim; tenê wê hingê dema ku girse desteser dike dev ji mirinê berdide. Tenê tîrsa gihiştinê û cezayê peywendîdar ê heman tiştî wî dike qelebalix. Tenê ew gihiştinê guneh e, tawanek e, tenê ev rêzîkname girseyek diafirîne, û ew çî dimîne jî, hem sûcê wî ye ji ber ku ew dihêle ku ew qanûn bêne sepanandin ("Ji malê re rêz bikin!"), Especially nemaze yên ku dikin "xweperest" (ji bo ku ew vegerin peyva xweya bijare) daxwaz dikin ku ji wan re rêz were girtin. Bi kurtî, nebûna hay ji wê "aqilê nû"; hesta kevîna guneh tenê sûcdar e.

Ger mirov bigehe xalekê ku rêzdariya xwe ji milkê xwe winda dikin, wê hingê dê her kes bibe xwedî mal, çawa ku hemî xulam dibin mirovên azad her ku ew êdî ji axayê wekî axayî re rêzdar nabin. Wê hingê komele di heman demê de di vê mijarê de çavkaniyên şexsî jî zêde bikin û milkê wî yê dijber ewle bikin.

Li gorî raya komunîstan, divê civak bibe xwedî. Berevajî vê yekê, ez xwedan im û tenê li ser

milkê xwe bi yên din re têkiliyê datînim. Ger dêr dilê min xweş neke, ez ê ji wan aciz bibim û milkê xwe biparêzim. Ez xwedan im, lê xwedîtî ne pîroz e. Ma ez ê tenê bibim xwedan? Na, heya nuha yek tenê xwedan yek bû, ku xwediyê parsêlek hat ewledar kirin, bihêle yên din jî bibin xwediyê parselê; lê naha her tişt ya min e; Ez xwediyê her tiştî me; ya ku ez hewce dikim û dikarim bigirim dest xwe. Ger jê re sosyalîst tê gotin: civak tiştê ku hewce dike dide min, - ji ber vê yekê jî egoîst dibêje: Ya ku hewce dike ez dibirim. Ger komunîst mîna rûreşan tevbigerin, egoîst wekî xwedê tevdigere. Pêdivî ye ku hemî biratî û hewlên dilşahiya girseyê têk biçin, ku ji bingeha evîne radibin. Tenê ji ber egoîzmê qelebalix dikare bibe alîkar û divê ev alîkarî ji xwe re were peyda kirin û - dê wê peyda bike. Ger ew neçar nebe ku bitirse, ew hêzek e. Qanûna bogeyman li Puss in Boots wiha dibêje: "Mirov dê hemû rêzgirtina xwe winda bike heke we ew neçar bikira ku wan bitirsînin an wan tehdît nekin."

Ji ber vê yekê divê milkê neyê rakirin û nayê rakirin, divê bêtir ew ji destên xeyalet bê revandin û bibe milkê min; wê hingê hişmendiya çewt a ku ez nikarim xwe bi destûr bidim bi qasî ku hewce dikim dê winda bibe.

Ji ber vê yekê tenê meseleyek "rabble" ya rêzdar e ku di dawiyê de fêr dibe ku hewcedariya wan bistîne. Ger ew pir zêde bigihîje we, ei, wê hingê xwe biparêzin. Hûn ne hewce ne ku tiştêk bi dilxwazî bidin wî, û gava ku ew hevûdu nas bike, an ji wan re yên ku ji qelebalixê hevûdu nas dikin, bi spasiya ji bo sedeqeya we qelebalixê ji xwe dikin. Lê pêkenok dimîne ku hûn wî "gunehkar û sûcdar" îlan dikin.

"Xwedê ji her devvokan nefret dike!"

Xwedê ji mirovên ku vîna wan bixwe heye hez nake, ji ber ku vîna wan kes, kesayetiya xwe îfade dike. Belê, ew ji kesên mijarên wî hez dikin, mînak. B. hemî yên ku guh didin qanûnên wî yên saz kirî. Lêbelê, yên ku guh didin van qanûnan tune an tenê vînek diyarkirî tune.

Mînak:

Çîroka "Qayîn û Hâbîl" nîşanê min dide, wekî egoîst, çawa Pirtûka Pîroz nahêle ku mirov vîna xwe çêbikin. Xwedê ji birayê tembel nefret kir, wekî mirov ji wan nefret dike ku ew (Xwedê) bi şahidiya xwe ya di derheqê birayê tembel de wekhev dike, mînak. B. Fahîşe, pempî, devvok, bazirganfiroşên tiryakê, sûcdar, her kesê ku karekî dilsoz nake. Vana vana ji xwe bi xwe heye, ji ber ku ew guh nadin qanûnên Xwedê, lê li pey qanûnên xwe diçin da ku ramana xwe şerm nekin.

Her tiştê ku baş e û li dewletê dixebite, hemwelatîyê baş, dewleta refahê ya baş, dewleta komunîst a baş, û hwd., Birêvebirina wê hêsan e. Çêdibe ku dewlet çavdêriya hemwelatîyên xwe bike yên ku guh nadin qanûnên wê hêsanîr e ji vê yekê ew e ku bi raman an daxwazên takekesan re bi rengek ku pergale bixebite re mijûl bibe. Hûn dikarin li şûna dewletê "Xwedê" jî bikar bînin. Ew dibêjin Xwedê her der e û her tiştî dibîne. Her dewlet an pergale dixwaze ku vê taybetmendiya wê hebe. Guhan û çavên welatîyên baş hene!

Tiştêk din: lîstikvanê qertê ku bi dravê xwe qumar kirî paşverûtî ji hêla mêjiyê wî ve tê xelat

kirin dema ku ew bi hesta berê ya tirsê serfiraz dibe heke ew difikire ku destê wî ji yê çêtir heye û dravê xwe dixê xeterê. Vê paş û paşiya herheyî ku meriv çêtir e an xerabtir e lîstikvan dixê nav tirsê tirsê, ya ku ew jê hez dike û ya ku wî pê ve girêdide, ji ber ku hesta bi destxistina tevahî pişk di dawiyê de ji tirsê derbas dike. Ev ji ber nêçîra nêçîrê ya ji demên meyên pêşîn, z. B. xefika tirsê di nêçîrê tampona şîdeta heywanek hêzdar de. Meriv xwe ji girêdanê dixê nav vê xeterê û meriv tenê vê xeterê digire ji ber ku di dawiya nêçîrvaniyek serfiraz de meriv ji hêla ajalê nêçîrê ve tê xelat kirin. Mêjî hestên dilxweşiyê yên ji tirsê bihêztir derdixê, ku te berê heywanek hebû. Heman tişt ji bo şoreşgeran derbas dibe, ku ew jî ji tirsê hez dike, ji ber ku heke ew bi ser bikevin, ew ê paşê werin xelat kirin.

ŞORES

Alwaysoreş her dem ji hêla welatiyan ve têne kirin. Ew her gav ji binî ve û şer têne diyarkirin, berevajî, her gav ji jor ve. Tu kes ji hikûmetê naxwaze ku şer bide destpê kirin. Actuallyoreş bi rastî çi ye?

Revolutionoreş ji tolhildana li hember hindikahiyek tiştek din e; dewlemendên ku xwediyê her tiştî ne û xwe saz kirine û ji ber vê yekê xwe dispêrin emrê "Ji milkê kesên din re rêz bigirin!" Herwiha. Girseyên ku tiştek wan tune, yên ku bi fermana jorîn veguheriye tifika qelebalixê (paketa rag), hewesa heyfhilanînê digirin, ji ber ku ew di asta debara xwe de dijîn û dema ku li dewlemend û milkê xwe mêze dikin çavnebariyê dikin. Meriv nikane rexneyên baş li van mirovan bike, dewlemendiya yên din ew kirine kesên xirab; ne xwe. We dev ji başbûnê berda. Aoreşek tenê dema ku hêrs bûye dikare pêk were. Mînak Nerazîbûna bi xudan, raman an pergalê - amûra hêza dewlemendan. Jesussa, Karl Marx û Martin Luther serhildêr bûn ku, heqîqetê nas nedikirin. Tenê Selman Kum "yê paşîn", ku bi "mişk" çêtir tê zanîn, rastiya evînê eşkere kiriye. Lêbelê, pêdivî ye ku xezeb bigihîje rêjeyên xurt. Divê ew ji tirsê qanûnên heyî mezintir be, ku dibe ku mirinê jî bîne. Hûn bi rastî neçar dibin ku serxweş bibin, ji ber ku ew bazdana tirsê ji hêla mêjî ve bi serbestberdana hormonek dilxweşiyê bi serfiraziyê tê xelat kirin. Ez behsa daxuyanîyên li jor di beşa "Vagabonds" de dikim. raman an pergalê - amûra hêza dewlemendan. Jesussa, Karl Marx û Martin Luther serhildêr bûn ku, heqîqetê nas nedikirin. Tenê Selman Kum "yê paşîn", ku bi "mişk" çêtir tê zanîn, rastiya evînê eşkere kiriye. Lêbelê, pêdivî ye ku xezeb bigihîje rêjeyên xurt. Divê ew ji tirsê qanûnên heyî mezintir be, ku dibe ku mirinê jî bîne. Hûn bi rastî neçar dibin ku serxweş bibin, ji ber ku ew bazdana tirsê ji hêla mêjî ve bi serbestberdana hormonek dilxweşiyê bi serfiraziyê tê xelat kirin. Ez behsa daxuyanîyên li jor di beşa "Vagabonds" de dikim. lê kê rastiya nedît. Tenê Selman Kum "yê paşîn", ku bi "mişk" çêtir tê zanîn, rastiya evînê eşkere kiriye. Lêbelê, pêdivî ye ku xezeb bigihîje rêjeyên xurt. Divê ew ji tirsê qanûnên heyî mezintir be, ku dibe ku mirinê jî bîne. Hûn

bi rastî neçar dibin ku serxweş bibin, ji ber ku ev bazdana tirsnaq ji hêla mêjî ve bi serbestberdana hormonek dilxweşiyê bi serfiraziyê tê xelat kirin. Ez behsa daxuyaniyên li jor di beşa "Vagabonds" de dikim. Lê kê rastiye nedît. Tenê Selman Kum "yê paşîn", ku bi "mişk" çêtir tê zanîn, rastiya evîne eşkere kiriye. Lêbelê, pêdivî ye ku xezeb bigihîje rêjeyên xurt. Divê ew ji tirs qanûnên heyî mezintir be, ku dibe ku mirinê jî bîne. Hûn bi rastî neçar dibin ku serxweş bibin, ji ber ku ev bazdana tirsnaq ji hêla mêjî ve bi serbestberdana hormonek dilxweşiyê bi serfiraziyê tê xelat kirin. Ez behsa daxuyaniyên li jor di beşa "Vagabonds" de dikim. Lêbelê, pêdivî ye ku xezeb bigihîje rêjeyên xurt. Divê ew ji tirs qanûnên heyî mezintir be, ku dibe ku mirinê jî bîne. Hûn bi rastî neçar dibin ku serxweş bibin, ji ber ku ev bazdana tirsnaq ji hêla mêjî ve bi serbestberdana hormonek dilxweşiyê bi serfiraziyê tê xelat kirin. Ez behsa daxuyaniyên li jor di beşa "Vagabonds" de dikim. Lêbelê, pêdivî ye ku xezeb bigihîje rêjeyên xurt. Divê ew ji tirs qanûnên heyî mezintir be, ku dibe ku mirinê jî bîne. Hûn bi rastî neçar dibin ku serxweş bibin, ji ber ku ev bazdana tirsnaq ji hêla mêjî ve bi serbestberdana hormonek dilxweşiyê bi serfiraziyê tê xelat kirin. Ez behsa daxuyaniyên li jor di beşa "Vagabonds" de dikim.

Superman

Mirovê "baş" bi guhdarîkirinê radibe, tê vê wateyê ku "ramana" ku di hişê wî de jorîn e, wek B. Welat, Xwedê, welatparêzî, qanûn, baş û xirab, nîzama mirovbûn, exlaq, aqil, û hwd di derbarê kesê wî de biryar digirin, anga divê ew çawa tevbigere da ku ew di nîzama civakî de were qebûl kirin û bi vî rengî baştir were kontrol kirin. Lêbelê, serwer, guh nade van tiştan û guh nade îradeya xwe û xwe ji bo pêkanîna hebûna xwe vediguherîne anarşîst an egoîst. Dewlet dixwaze ku hemî hemwelatîyên wê bibin aşîtxwaz. Divê hûn xwe neparêzin divê ew ji bo "ramanê" xizmetê bikin, bila xwe ji hêla "ramanan" ve bikarbînin. Superman vîna xwe, daxwazên xwe têr dike, ku ew dixwaze bigihîje wan. Dema kevnarbûnê (Sokrates) dema giyan bû. We dixwest ku rastiye bizanin. Wan fêhm kir ku ruhê rast dikare bibe çek. Grek di nîzamek civakî de ku tê de hizir hêj bi "raman" ne dihat rêve birin dijiyan. Armanca wê ew bû ku ji jiyanê têra xwe bi dest bixe ku aqil têr bibe, mînak. B. bi riya xwarina baş, şeraba baş, hevalên hevragir, jêhatîbûna diyalektîkî, behreyên axaftinê, hunera gengeşiyê, bi hêsanî bi jiyanek kêfxweş vebêjim. Di destpêkê de ew gişt super mirov bûn û ji hêla civakê ve nehatin kontrol kirin, ji ber ku wan giştan tenê berjewendiya xwe li pêş dîtin. Tenê Sokrates, ramîner, bû ku ragihand ku divê meriv qenciyê bike, li pey dilê xwe be, anga başiyê bike, lê "kirina baş" di heman demê de tê wateya xizmetkirin û bindestbûnê û hiyerarşiya herî jor dikare me kontrol bike. Ji bo ku raman bixebite, anga nîzama civakî, pêdivî bi ramanek heye. Ev rûxandina Yewnanîstan bû gava ku ew bûn xizmetkar, çêtir ji ber ku wan ji "ramanê" bawer kir. Rastî bû derewek. Mirov tene desteser kirin û fêr kirin ku bi riya mezinkirina xwe karmendên gelemperî "baş" in. Wateya viya nayê wateya karmendên dewletê, yê ku bi gelemperî wekî "karmendên giştî" tene hesabandin. Em qala giştîya karmendan dikin, mirovên ku ji "ramanê" dilgêş in û divê fedakariyê bikin. Dewlet bi vî rengî dixwaze dev ji îradeya kesane ya xwe berde ji bo ku îradeya dewletê bişewitîne an bidexşîne. Yê ku xwe feda dikin û li hember kesên xwedî vînek bi xwe agjit dikin. Yê ku ji bo berjewendiyên xwe radibin wekî sûcdar tene nîşankirin ji ber ku ew pêşbaziye temsîl dikin, ku ji hêla dewletê ve nayê tehmûl kirin, ji ber ku ew hebûna xwe ya

bi vî rengî dixe xeterê. Ew sermiyan bi şîddetê, bi mirinê jî tehdît dike. Xalek din ez dixwazim li vir behs bikim: demokrasiya Grek tenê ji ber ku xulamên wan hebû ew qas dirêj dom kir. Di roja me û serdema me de, ew karker in, ku mîna robotan an maran, giraniya hiyerarşiyê digirin ser milên xwe. Supermanek ku ez dixwazim li vir li ser wê rapor bikim, Mongolayê Asyayê û mîrê eşîran Genghis Khan e. Ew bi eşîrên hevaltî re bûye yek û di 13 saliya xwe de bûye serkarê bavê wî. Empmperatoriya wî ji Kendava Farisî hema hema heya Okyanûsa Arktîk dirêj bû. Welatên wekî Çîn, Iranran, Iraq, Hindistan, Pakistan, Afganistan, Rûsya, deverên Tirkîyê, navê çend heban, di bin serweriya wî de bûn. Bi şervanên xwe re di nava demeke pir kurt de gelek herêm bi dest xwe xist. Navûdengê wî berî wî bû. Wî sermiyan saz kir; kî rê li ber wan bigirta zêde bû. Prensîba wî her çend hêsan û zalim bû jî: "An ji bo min an dijî min!". Ne tenê Mongolan li binê ala wî siwar kirin, lê Hindî û Çînî jî, an na, hemî yên ku tevlî bûn. Modela rola wî parazît, fleas bûn, ên ku "hoste" xwîn kişand lê wî nekuje. Wî tucarî tavilê şerê êrîşkariyê û surprîzê nekir, lê berê heyetek şand da ku danûstandinan bike. Ger vê şandê bêyî îşaretek erênî ya têkildar vegeriya, razîbûna ku ji wî re, Cengîz Xan wekî mijar xizmetê bike û bi bazirganiya guncan re têkildar be û ola tehmûl bike, mîrê eşîran neçar bû ku zorê bikar bîne da ku nexşeyên xwe bicîh bîne. Yek ji şîyarên wî ev bû: girseyî şîdetê dike û tundî jî dadê dike. Ji ber hêza zêdeyî hewşên siwarî, gelek mîrên din ên bajar û eşîran û her weha welatên din berê xwe dan wî û wekî mijar radestî wî kirin. Li hin welatan ew heta wekî azadker hate pîroz kirin, ji ber ku ew serwerên herî jor ên di hiyerarşiya ku li ser hesabê raya giştî dewlemend bûne hilweşand. Girseyan êş kişand û jiyanek sar û sade derbas kir. Mongolan pir hişyar bûn ku dilsozê serokê xwe bin. Wan dizanibû ku meriv çawa bi tundûtûjiyê re têkildar dibe û ne tenê ew bi kor bikar tîne. Wan ji hunera tirsandinê fam kirin. Hê jî rahîbê Franciscan Johann von Carpin di raporên rêwîtiya xwe de dizanibû ku Mongolan di cîhanê de mijarên herî guhdar in. Ew ji serekên xwe jî ji frîgarên wî bêtir guhdar in. Wan ji her gelî bêtir heyberên xwe nîşanî axayên xwe dan û newêrin ku derewan li wan bikin. Kêm caran qet wan hevûdu qerimandin, gengeşî qet di şîdetê de dejenere nebû, ne jî gava ku ew serxweş bûn, û ev pir gelemperî bû. Warer, gengeşî, êrîş û qetlîam qet di nav wan de çênebû. Mirovên ku talan û dizî bi rengê mezin kirin li cem wan nehatin dîtin. Ji ber vê yekê, qefil û qulika wan li singa wan tunebû ku bi vî rengî heyînên xwe biparêzin. Ev ne hewce bû. Ger dewar wînda bûn, finder wê ji qedera xwe re hişt an ji mirovan re anî ku bi taybetî ji bo wê hatine xebitandin. Yek rêzê ji yê din re digirt; wan hema hema mîna endamên malbatekê hevûdu dîtin. Cengîz Xan di 1227-an de di 65 saliya xwe de di bûyerek siwarî de mir. Ger vê qederê wî negirtibûya, dê pir baş bihata fikirandin ku ew ê bi xeलेkek siwarên xwe re Ewropa dagir bike. Yek ji felsefeya wî ev bû: "Hûn dikarin bi bextê tîrê bişkînin, lê di heman demê de ne deh tîr!" Piştî mirina wî, kur û neviyê wî welat di nav xwe de parve kirin. Batu Khan (kur) rojavayê Empiremparatoriya Mongolan, Kubilai Kahn (neviyê) rojhilat stand. Her du olên cûda pejirandin, Batu bû Mohemmedanî û Kubilai xwe bi Budîzm ve girêda. Wan sozek da ku ew ê serwer bimînin û serwer dê vê yekê qebûl bikin. Ruhê sermirovane ji hêla van olan ve hatiye pasîfîze kirin; divê qebîle li hember axayan serî hildin. Ji ber vê yekê li hember qebîleyan hêza wan ya serwer hebû. Bi vî rengî giyanê mongolî bû giyanek Mohemmedanî û Bûdîst. Ev hilweşîna Mongolan, ango ya zîlamê serserî bû. Ruhê super mirovî, giyanê liberal, ji hêla dogmayê ve hate rûxandin ji ber ku giyanê mongolî teslîm bûbû. ku ew axayî bimînin û sermiyan ev qebûl kir. Ruhê sermirovane ji hêla van olan ve hatiye pasîfîze kirin; divê qebîle li hember axayan serî hildin. Ji ber vê yekê li hember qebîleyan hêza wan ya serwer hebû. Bi vî rengî giyanê mongolî bû giyanek

Mohemmedanî û Bûdîst. Ev hilweşîna Mongolan, ango ya zîlamê serserî bû. Ruhê super mirovî, giyanê lîberal, ji hêla dogmayê ve hate rûxandin ji ber ku giyanê mongolî teslîm bûbû. ku ew axayî bimînî û sermiyan ev qebûl kir. Ruhê sermirovane ji hêla van olan ve hatiye pasîfîze kirin; divê qebûle li hember axayan serî hildin. Ji ber vê yekê li hember qebûleyan hêza wan ya serwer hebû. Bi vî rengî giyanê mongolî bû giyanek Mohemmedanî û Bûdîst. Ev hilweşîna Mongolan, ango ya zîlamê serserî bû. Ruhê super mirovî, giyanê lîberal, ji hêla dogmayê ve hate rûxandin ji ber ku giyanê mongolî teslîm bûbû. Ji ber vê yekê li hember qebûleyan hêza wan ya serwer hebû. Bi vî rengî giyanê mongolî bû giyanek Mohemmedanî û Bûdîst. Ev hilweşîna Mongolan, ango ya zîlamê serserî bû. Ruhê super mirovî, giyanê lîberal, ji hêla dogmayê ve hate rûxandin ji ber ku giyanê mongolî teslîm bûbû. Ji ber vê yekê li hember qebûleyan hêza wan ya serwer hebû. Bi vî rengî giyanê mongolî bû giyanek Mohemmedanî û Bûdîst. Ev hilweşîna Mongolan, ango ya zîlamê serserî bû. Ruhê super mirovî, giyanê lîberal, ji hêla dogmayê ve hate rûxandin ji ber ku giyanê mongolî teslîm bûbû.

Dostê rastiyê peyva "çima?"

Zarok ji bavê xwe dipirse: "Çima roj dor e an çima dibare?" Bav bi rastî bersiva van pirsan dide. Zarok van rastîyan nas dike û zêhnê zarok bêtir li ser wê xeyal nake û xwe di mantiqê de dibîne. Ger mantiqek wê tune be, ji ber ku bi rastiyê nizane xeyalperestiyê didomîne. Pirsên din dê ev bin: "Çima em didizin, çima em çavbirçî ne, çima em nefret dikin, çima em derewan dikin, çima ramanên me yên qirêj hene, çima em bi gelemperî tenê tenê digirin dema ku dor tê mirovên ji nêzê nasên me ? " Pêwendiya her tiştî bi hişên me yên pêşkeftî, Serdema Kevir re heye. Ev ji şaristaniya îroyîn re ne guncan e, ji ber ku me tenê demek kurt bi vî ruhî jiyaye. Em dikarin hemî pirsên jorîn bi yek tiştî kêmkirin, ango hestên mejiyê xwe, mînak. B. hewesa zindîbûnê, ku me dike nêçîrê an berhev bikin. Ger ev di hin şert û mercan de ne gengaz bûya, dizî jî dihate kirin da ku ew daxwazî têr bibe. "Ez" wekî "tenê" li pêş bû. Haya hay ji kiryarên çewt tunebû, ji ber ku xweşhaliya min li ser ya yên din bû, ji ber ku ferd neçar e ku wijdana xwe aramî xwesteka zindîbûnê aram bike. Gava ku we ji cîranên xwe dizî wijdan hîngê aram bû, lê di dawiyê de devên malbatê dîsa dikarin werin rawestandî. Gava ku meriv beyanên îddîayî bi peyva "çima" re dide ber hev pir caran meriv van tiştan nas dike. "Çima mirov diçin şer? Hûn çima dikujin?" Pêxember çima vê pirsgerêkê nas nakin? Ew ji evînê guman nakin û ji bo vê sedemê ne ket bîra wan ku ji evînê, ango bi peyva "Çima?" Bipirsin. Wan tenê di hezkirinê de lêkolîn kirin, li rêgez û ravekan digerin da ku karibin zagonan saz bikin. Kampanyayên dezenformasyon û şemitandinê yên armancgirtî şervanê sade bi wê baweriyê dixapand bi ya ku divê ew xwe bi welatparêzî nas bike. Wî "hez" kir û dûv re jî bi vê "ramanê" dilşewat bû û dê ji bo wê jî bimre. Her yek ji van "ramanên" biyanî ku meriv pê radibe û ji bo ku divê meriv dilşad be, me nêzê ragê dike. "Bergên orjînal an mirovî" yên mirov tene qewirandin û tepisandin û li şûna wê "raman" tê. "Raman" tişteke ku hesta civakbûnê diafirîne. Tu têkiliya "ramanê" bi solipsîzmê re tune (ji solus latînî: bi tenê û ipse: xwe). Her yek ji van "ramanan" her dem xwediyê nirxandinek e, mînak. B. kesê baş, komunîstê baş, hemwelatîyê baş, bûdîstê baş, xiristiyanê baş, û hwd., û hwd .. Ev "baş" ji pêvajoya lumping berpirsiyar e. Esas her kes her tim dixwaze "baş" be, pir hindik dikarin bi "ne baş" an berevajî, nebûna kesek baş bijîn, û hwd. Pir nekarin bi nîqaşên devkî re li hev bikin ger ku ew ji hin tiştan fam nekin

an bikin, wê hingê z B. got: "Hûn dixwazin bibin" kesek baş ", rast?" Piraniya viya dixwazin û ji ber vê yekê dikevin ser siya wan û êdî li pey raman an ajotinên wan nayên û nahêlin ku xwe bi van gotinên vala bişewitînin. Bi raya wan, "raman" beşa çêtir a mirovan e. "Ruhê te ne ruhê min e, lê ruhê te jî ne ruhê te ye!" Hişê we hişê rastîn e ku hûn her dem dikarin bişopînin. Lêbelê, hûn niha tenê li pey giyanê ramanan in, nemaze li giyanê xwe ne. Hişê we xwe radestî "ramanê" dike, mînak. B. Komunîzm, welatparêzî, demokrasî, mirovbûn, başbûn, hwd. Mînakek dê bibe ku Xwedê "ramanek" e û ev "raman" sînoran nas nake. Meriv tiştên herî tirsnaq an jî ezmanê herî bedew xeyal dike. Gava ku meriv li rastiyê li Xwedê digere, mirov pê dihesa ku rastî derewek e û derew jî rastiyek e. Xiristiyanî 1500 sal li xwedê geriyaye û wusa bi hovane ruh daye xuyang kirin ku meriv ji tazîbûna xweya xwezayî ditirse. Divê aqil nexwaze. Pêdivî ye ku meriv nekeve pey însên, yek divê her dem tenê hişê xwe têr bike û her tim qencyê bike, serî hiyerarşiyê bide. Xiristiyanî jî vê yekê sûd werdigire ku tebeqeyên jêrîn ên hiyerarşiyê nikaribûn fêrî xwendin û nivîsandinê bibin; divê ew bi vê yekê qabîliyeta (hêza) bêjeyê nas nekin. Divê hemwelatîyên xwedan giyanek Xiristiyan bin. Ma ruh Mesîhî ye wusa jî dil Mesîhî ye. Di fikr û delalên xwe de wan hovîtiyên herî tirsnaq kirine. Pîr caran di bin navê ku her tişt bi navê Xwedê kiriye. Pêwîst e ew negirîn û nebin serî li hember mîrza û her rexne ji wan re kêr an zêde qedexe bû. Mînakek: Em ji Kopernîkus, ku nas kir ku erd ne navend e, lê roj e, dizanin ku ew hate çewisandin. Ew bi heram û sêrbaziyê hate tawanbar kirin. Ji bo ku "bêgunehiya" xwe îsbat bike, wî teleskopa xwe, ya ku wî xebata lêkolînê û hesabên xwe meşand, bikar anî, Berevajiyê Inqizisiyonê îspat bikin. Lêbelê, wî bawer nekirin û teleskop wekî amûrek şeytên ku dê hiş û hîsan bixapîne, hate avêtin. Ew neçar bû ku xwe ji lêgerîn û teoriyên xwe dûr bigire û vê yekê bi îmzekirina kaxezek piştrast bike. Dûv re ew ji bo jiyanê hate binçavkirin.

Xeyal

Attila, padişahê Hun, belayê Xwedê, padişahê Mongolî, di çadira serwerê xwe de rûniştiye û seredanek ji teologê ku ji Romê hatî şandin distîne. Piştî silavek hevaltîya Attila, jê hat pirsîn wî kî bi xwe re aniye. Ji xeynî teolog û Atîllayê, di kon de kes tunebû. Teolog bi ecêbmayî pirsî, ji ber ku wî ji xeynî Atîlî û xwe çu kes nedît, mebesta wî jî vê yekê çî ye. Dûv re Attila got ku giyanek ku ne ya wî ye heye. Ji ber ku aqil ramanên xwe bi xwe naxe ber ronahiyê, an jî mirov naşkîne, lê tenê ramanê radiwestîne, mînak. B. Mirovbûn, başbûn, maqûlbûn, exlaqî û hwd. Ev raman li ser wî dorpêç kir û li ser wî xwedî hêz bû. Wekî din, Attila ne dixwest ku bibe koleyê vê ramanê = giyan, ji ber ku ew ne milkê wî ye. Thelahiyanas dixwest ku Atîla bide zanîn ku giyan para çêtir a mirov e. Attila guh neda ji ber ku ew sermayek, cûdakar, xêrxwaz bû. Dê çêtir be ku ew dijber bûya, ji ber ku divê hûn ji hevûdu re wek dijber rêz bigirin. Ev sedemek e ku çima Mongol û Xiristiyan di wê demê de li hev nekirin. Mongolî tu qîmet neda ruh. ji ber ku ew ne milkê wî ye. Thelahiyanas dixwest ku Atîla bide zanîn ku giyan para çêtir a mirov e. Attila guh neda ji ber ku ew sermayek, cûdakar, xêrxwaz bû. Dê çêtir be ku ew dijber bûya, ji ber ku divê hûn ji

hevûdu re wek dijber rêz bigirin. Ev sedemek e ku çima Mongol û Xiristiyan di wê demê de li hev nekirin. Mongolî tu qîmet neda ruh. Ji ber ku divê hûn wek dijber ji hevûdu re rêz bigirin. Ev sedemek e ku çima Mongol û Xiristiyan di wê demê de li hev nekirin. Mongolî tu qîmet neda ruh. Ji ber ku divê hûn wek dijber ji hevûdu re rêz bigirin. Ev sedemek e ku çima Mongol û Xiristiyan di wê demê de li hev nekirin. Mongolî tu qîmet neda ruh.

Hişê mirov ji agahdariyê radibe. Ger ez zarokek ku li jûreyek spî ji dayik bûyî bavêjim û piştî du salan ez wî ji vê tecrîdê derxînim, ew nikare bifikire an hest bike ji ber ku wî ti agahî wernegirtiye. Ya rasttir, ew ne zindî ye. Aqil ramanek e ku tenê bi ramînê çêdibe. Gava ku hûn difikirin, hûn pêşî ramanê difikirin, ji ber ku hûn dixwazin bibînin ku raman rast e. Hûn bi ramanê bawer dikin ji ber ku ew beşek çêtir a mirovan e. Bi ramanê ve girêdayî bawerî heye ku şopandina ramanê "baş" e. Xwedê peyva "baş" qebûl kiriye. Xwedê "baş" bû û şeytan jî "xirab" bû. Hiş li çareserî û rizgariyan digere. Aqil her gav li çareseriyan pirsgirêkan digere. Ev raman çawa çêdibe. Mirov ne milkê me ye, ji ber ku ew tenê "ramanek" e, milkê rastî egoîzm e, ji ber ku ew ramana meya herî xwezayî ya ebedî ye. Qada giyan bêhemdî mezin e, giyanî bêsînor e: ka em binêrin ka giyan, ev mîrata kevnar, bi rastî çi ye.

Ew ji êşa jidayikbûna wan derket, lê wan bixwe nekarîn xwe wekî giyan îfade bikin: ew dikarin wî bidin dinyayê, ew neçar bû ku bi xwe biaxeve. "Xwedayê çêbûyî, Kurê Mirov" pêşî peyva ku giyan dibêje, ango ew, Xwedayê ku pêwendîya wê bi mercên dinyayî û erdê tune, lê tenê bi giyan û mercên giyanî re heye.

Ma cesareta min, di nav hemî hovên li cîhanê de nayê vebirandin, nermbûn û berxwedana min e, ji ber ku çu tîkiliya cîhanê pê re tune, jixwe di wateya giyanî ya tevahî de? Ji ber vê yekê ew ê hîn jî dijminahiya cîhanê bike, û hemî kiryarên wî bi tenê nehiştin ku ew serî netewîne! Na, berî ku ew ne tenê bi xwe re tîkildar be, berî ku ew bi cîhana xwe re, ya giyanî tenê nebe, ew ne giyanek azad e, lê tenê "giyanê vê dinyayê" ye ku pê ve girêdayî ye. Giyan giyanek azad e, ango bi rastî giyan tenê di cîhanek bi xwe de ye; di "vê" de, cîhana erdê, ew xerîb e. Tenê bi navgîniya cîhanek giyanî giyan bi rastî giyan e, ji ber ku "ev" cîhan jê fam nake û nizane ku "keçika biyanî" bi xwe re bigire.

Lê gerek ev cîhana giyanî ji ku were? Ji xwe pê ve ji ku derê din! Divê ew xwe eşkere bike, û bêjeyên ku ew diaxive, vedîtînen ku ew xwe vedibêje, cîhana wî ne. Mîna xewnek tenê di avabûnên fantastîk ên ku ew bixwe diafirîne, jiyan dike û cîhana wî heye, mîna bêaqil cîhana xweya xewnê diafirîne, bêtî ku ew nekare bêaqil be, ji ber vê yekê divê giyan cîhana giyanê xwe biafirîne û berî ku ew biafirîne ye wan, ne xem e. Ji ber vê yekê afirandinên wî wî giyanî dikin, û yek wî, afirîner, ji hêla afiranan ve nas dike: ew di wan de dijî, ew cîhana wî ne.

Naha aqil çi ye? Ew afirînerê cîhanek giyanî ye! Ruh di min û te de jî tê nas kirin, dema ku yek dibîne ku me tiştên giyanî fêr kir, çiqas ew ji me re hatin pêşkêş kirin, lê di me de hatin jiyîn; ji ber ku heya em zarok bûn ramanên herî bijare dikaribû bêtî ku em karibin an bixwazin ku wan di me de ji nû ve hilberînin bidin pêşîya me. Ruh tenê dema ku tişteke giyanî diafirîne bi vî rengî ye: ew tenê bi giyanî, afirîdê xwe re rast e.

Ji ber ku em wî bi xebatên wî nas dikin, pirs derdikeve holê ka ev kar çi ne. Lê kar an zarokên giyan ji bilî - ruh ne tişteke in.

Heke Cihû, Cihûyên rastîn û genim ên li ber min hebana, ez ê neçar bimam ku li vir rawestim û bihêlim ew li ber vê razê bisekinin, ji ber ku ew hema bêje du hezar sal in bi bêbawerî û nezanî li ber sekinîne. Lê ji ber ku hûn, xwendevanê minê hêja, qe nebe ne Cihûyek têr-xwîn in - ji ber ku mirovek wusa dê heta vir winda nebe - em dixwazin bi hev re rêyek dirêj biçin heya hûn jî pişta xwe bidin min ji ber ku ez dikenim rûyê te.

Ger kesek ji we re got ku hûn bi tevahî giyan in, hûn ê laşê xwe bigirin û jê bawer nekin, lê bersivê bidin: Ruhê min heye, lê ez ne tenê wekî giyan im, lê ez kesek rastîn im. Hûn ê hîn jî ji "ruhê xwe" cuda bin. Lê, ew bersivê dide, ew çarenûsa we ye, her çend hûn hîn jî di pêçikên laşê xwe de digerin, dê rojek bibe "giyanek pîroz", û lêbelê hûn xuyangkirina pêseroja vî giyanî xeyal bikin, ew çend teqez e, ku di mirinê de hûn ê vî laşî bistînin û di heman demê de xwe, ango giyanê xwe, heta hetayê biparêzin; di encamê de giyanê we di we de herheyî û rast e, laş li vê dinyayê tenê xaniyek e, ku hûn dikarin jê bihêlin û belkî jî bi yê din re veguherînin.

Naha hûn jê bawer dikin! Çimkî naha hûn ne tenê giyanek in, lê ger ku hûn rojek ji laşê mirinê koç bikin, wê hingê hûn ê hewce bibin ku bêtê laş biqedin, û ji ber vê yekê hewce ye ku hûn xwe baş ya rastîn baş bibînin dem. "Çi feyde heye ku mirovek ku bikaribe hemî cîhanê bi dest bixe û hîn jî zirarê bide giyanê wî!" Lê her weha, heke di nav demê de gumanên we hene li hember baweriyên Mesîhî, we ji mêj ve ye ku baweriya we bi nemiriya giyanê xwe ji we revandiye: we dîsa jî hevokek nehiştî hişt, û yek heqîqet hûn hîn jî bêserûber in pê ve girêdayî ye, ku giyan para we çêtir e, û giyanî ji her tiştî daxwazên we pirtir in. Tevî hemû ateîzma xwe, hûn bi wan kesên ku ji xîreta we ya li dijî egoîzmê bawer dikin ku bi nemiriyê bawer dikin razî ne.

Lê hûn kîjanê egoîst difikirin? Kesê / a ku, li şûna ku ramanek, ango ramanek bijî, û berjewendiya xweya şexsî jê feda bike, ji ya paşîn re xizmetê dike. Welatparêzek baş z. B. qurbanên xwe li gorîgeha bavîtiyê hildigire, lê ku welat bavêje ramanek nayê înkâr kirin, ji ber ku ji bo heywanên giyanî û zarokên hîn bê hiş û bav welatparêzî û welatparêzî tune. Ger kesek xwe welatparêzek baş îspat neke, ew bi xweseriya xwe re têkildar bi welatê bav re îxanetê dike. So ji ber vê yekê ew di rewşên din ên bêhejmar de jî heye: kî ku di civata mirovî de îmtiyazekê bikar bîne gunehên xwe li dijî ramana wekhevîyê bi egotîzmî dike; kî serdestiyê bike li dijî egoîstek li dijî ramana azadiyê, hwd.

Ji ber vê yekê hûn egoîst şermezar dikin, ji ber ku ew ruhê giyanî li hember kesane radiwestîne, û xema we dixwe ku derê hûn dixwazin wî bibînin ku ji ramanek hez dike. Hûn di wê yekê de cihê dibin ku hûn giyan dikin, lê ew xala navendî ye, an jî ku hûn xwe-xwe dabeş dikin û "xwe-ya xweya" rast, giyan, radigînin ser axayê mayînek bêqîmet, dema ku ew naxwaze di derbarê vê yekê de tiştek bizanibe dabeşbûn û giyanî û li gorî kêfa xwe li dû berjewendiyên madî ye. Mebesta we ew e ku hûn tenê li yên ku eleqedarîyek giyanî nagirin derkevin derve, lê bi rastî hûn nifiran li her kesê ku berjewendiya giyanî ji bo "rast û bilind" xwe nabînin dikin. Hûn ji bo vê bedewiyê heya nuha karûbarê şovalyetiyê dikin ku hûn îdia dikin ku ew di cîhanê de tenê bedew e. Hûn najîn lê giyanê we û yê ku ji giyan e, ango raman e. Ji ber ku giyan tenê di wê yekê de ye ku ew tiştek giyanî diafirîne, em ji bo afirandina yekem a wê li dora xwe

digerin. Ger wî ev tenê pêk anîbe, wê hingê ji vir şûnda nûvekirinek xwezayî ya afirandinan li pey wî tê, wekî li gorî efsaneyê tenê mirovên pêşîn hewce bûn ku werin afirandin, cinsê mayî ji hêla xwe ve hate hilberandin. Li aliyê din, afirîneriya yekem neçar e ku "ji tinebûnê" derkeve, ango giyan ji bilî xwe pê ve tiştek heye ku fêhm bike, ango, ew ne bixwe jî heye, lê pêdivî ye ku xwe biafirîne: afirîneriya wê ya yekem ji ber vê yekê ye, giyan. Çiqas ku mîstîk xuya dike, em wekî ezmûnek rojane wê fêr dibin. Ma hûn ji ramanê xwe zêdetir ramanwer in? Bi afirandina ramana yekem, hûn xwe diafirînin ramanwer; ji ber ku hûn berî ku hûn ramanek bifikirin nafikirin, d. h heye. Ma stranbêjiya we ji we re nabe stranbêj, axaftina we dibe kesê ku diaxive? Naha, bi heman rengî, hilberîna ya giyanî jî we dike ruh.

Lêbelê, çawa ku hûn ji ramanwer, stranbêj û axaftvan cuda dibin, hûn ji giyan jî ne kêmtir in û pir baş hîs dikin ku hûn ji giyanan pê ve tiştek din in. Lê çawa ku eziyeta ramyariyê di dilsoziya ramînê de bi hêsanî ji bihîstin û dîtîna derbas dibe, wusa dilsoziya giyanî jî we girtiye, û hûn êdî bi hemû hêza xwe dixwazin ku bibin giyanek gişt û bi giyanan ve bizeliqin. Ruh îdeala we, ya negihîştî, ya derveyî ye: Ji giyan re tê gotin - Xwedê, "Xwedê giyan e".

Hûn ji bo her tiştê ku ne giyan e xîretkêş in û ji ber vê yekê hûn ji xwe hesûd in, ji kîjanî hûn nekarin ji bermayiyek ku ne giyanî ye xilas bibin. Li şûna ku hûn bibêjin: "Ez ji giyanan pirtir im", hûn dibêjin dilnizm: "Ez ji giyanan kêmtir im, û giyan, giyanek paqij an giyanek ku ji giyan pê ve tiştek din tune, ez tenê dikarim wê xeyal bikim, lê ez ne û ji ew ne ez im, ew kesek din e, wekî kesek din heye ku ez jê re dibêjim "Xwedê".

Ew di xwezaya tiştan de ye ku giyan, ku divê wekî giyanek pak hebe, divê bibe cîhanek din, ji ber ku ew ne ez im, ew dikare tenê li derveyî min be, ji ber ku kesek bi tevahî di têgehê de nine ya "giyan" radibe, giyanê pak, giyan wekî ku, tenê dikare li derveyî mirovan be, tenê li derveyî cîhana mirovî, ne erdî lê ezmanî.

Em ê niha bibêjin: Divê meriv ji "doza qenc" re xizmetê bike. Lê ji sedemek baş re xizmetkirin tê wateya - exlaqî be. Ji ber vê yekê, Sokrates damezrînerê exlaqê ye.

Lêbelê, prensîpa sofîzmê (teoriya exlaqî ya Grekan -> Sokrates) diviyabû bigihîje wê rastiyê ku xulamê herî girêdayî û kor yê daxwazên wî dikare bibe sofîtiyek hêja û dikare her tiştî li gorî dilê xweyê xav şîrove bike û bikar bîne tûjiya têgihîştinê. Ma dê çi hebe ku bi "sedemek baş" neyê dîtî û ku bi wî re şer neyê kirin?

Loma Sokrates dibêje: Ger ku jêhatîbûna we were rêz kirin divê hûn "dîlpak" bin. Ji vir şûnda, serdema duyemîn a rizgariya giyanî ya Grek, serdema paqijiya dil dest pê dike. Yekem bi saya Sofîstan, dema ku ew ji her tiştî raman îlan kirin, bi dawî bû. Lê dil hişê dunyayê ma, xulamê dunyayê ma, her gav ji daxwazên dunyayê bandor bû. Ev dilê xav dê ji nuha û pê ve were çêkirin; dema pêkhatina dil. Lê gelo divê dil çawa çêbibe? Ya ku aqil, vî aliyê giyanî, bidest xistiye, ango şiyana ku bi meaş û di serê her tiştî re azad dilîze, di heman demê de li pêş dil e: divê her tiştê dinyayî li ber wî were şerm kirin, da ku di dawiyê de malbat, civak, welatê û tiştên weha ji bo dil, ango ji bo bextewariyê,

Tecrubeya rojane piştrast dike ku dibe ku aqil demek berê dev ji tiştek berdaye, her çend dil dê ji bo gelek salan bê lêdan. Ji ber vê yekê têgihîştina sofîstîq wisa hêzên kevn ên serdest hildigire heya radeyekê ku tenê diviyabû ew ji dil werin derxistin, ku tê de ew bîxem dijiyan, da ku di

dawiyê de êdî di mirovan de perçeyek nemîne. Ev şer ji hêla Sokrates ve tê meşandin û tenê roja mirina cîhana kevn digihîje peyman aştîyê. Muayenekirina dil bi Sokrates dest pê dike û hemî naverokên dil tîrî kirin, di hewildanên wan ên herî paşîn û herî tund de kevnareyan hemî naverokê ji dil davêjin derve û dihêlin ew ji bo tiştê nekeve; ev karê gumanbaran bû. Heman paqîjiya dil nuha di dema gumankirî de pêk hatiye, Bandora perwerdehiya sofîstîke heye ku aqil êdî li ber tiştîkê radiweste, û gumanbarê ku dil êdî bi tiştêkê naşîkê.

Heya ku mirov di cîhanê de dorpêçkirî ye û di nav tîkiliyên bi cîhanê re asê maye - û ew heya dawîya kevnariyê jî wusa ye, ji ber ku dilê wî hîn jî neçar e ku ji bo serxwebûnê ji dunyewî tîkoşîn bike - ew hîn ne giyan e; çimkî giyan bê bed e û tîkiliya wî bi cîhan û cesediyê re tune: ji bo wê cîhan tune, bendên xwezayî tune, lê tenê girêdanên giyanî û giyanî hene. Ji ber vê yekê mirov neçar bû ku ew qas bi tevahî bêrehm û bê xem bibe, ewqas bi tevahî negirêdayî be ku perwerdehiya bi guman nîşanî wî dide, ji bo cîhanê ew qas bi tevahî xemsar e ku hilweşîna wê jî bandor li wî nekir berî ku ew bê cîhan xwe hîs bike, ango wekî giyan. Ev encama xebata mezin a kevnare ye, ku mirov xwe wekî heyînek negirêdayî û bê cîhan, wekî giyan dizane. Di zîrekiya marê xiristîyan û bêgunehiya kevokê de, her du aliyên rizgariya kevnar a giyan, hiş û dil, ew qas bêtêmasî ne ku ew ji nû ve ciwan û nû xuya dikin, yek û yek jî nema dikare bi dinyayan matmayî bimîne, xûriste. Ji ber vê yekê kevnar heya giyan hilkişîyan û giyanî ew hewl dan ku bibin. Lê kesek ku dixwaze wekî giyanek çalak be, ji peywîrên ku berê xwe danîbû, bi erkên ku bi rastî giyan tiştêk dide kirin, û ne hestên tazî an hişmendîya, ku tenê xwe radiwestîne, bi karên cuda cuda tê kişandin. Serwerî tiştan bikin. Ruh tenê bala xwe dide giyanî, û di her tiştî de ew li "şopên giyan" digere: ji giyanê bawermend re "her tişt ji Xwedê tê" û tenê heya ku wî eleqedar dike dema ku vê daketîne eşkere dike; Her tişt ji mêjiyê felsefî re bi mohra aqil xuya dike û wê tenê heya ku bikaribe aqil, ango naveroka giyanî, tê de kifş bike, eleqedar dike. Kevnar ruh teng nekirin, ji ber vê yekê, ku tîkiliya wê bi tiştê ne ruhî re, bi tiştî re tune, lê tenê bi naveroka ku li pişt û li jorê tiştan heye re tune, ji ber ku ew hîn nebûn; na, wan tîkoşîn û hesreta wî dan û ji ber vê yekê wî li hember dijminê xweyê bindest, cîhana hestan tûj kirin (lê dê ji bo wan ne hestiyar bûya, ji ber ku Yehowa an xwedayên miletan hîn jî ji tîgîna "Xwedê ye ruh", ji ber ku welatê" ezmanî "hîna cihê bavê hestiyar negirtibû û hwd.?), wan hest, azweriya li hember cîhana hest hûr kir. Evenro jî Cihû, van zarokên pêşwext ên kevnariyê, û bi hemî hûrgulî û hêza xwe ya zîrek û tîgihiştîne re, kî dikare bi hewildanek hêsan li tiştan xwedî derkeve, û wan neçar dike ku ji wî re xizmetê bikin, nikare ruhê ku xema tiştan nabîne bibîne. Xiristîyan xwedan berjewendiyên giyanî ye ji ber ku ew dihêle ku xwe bibe kesek giyanî; Cihû di safbûna wan de ji van berjewendîyan jî fam nake ji ber ku ew nahêle ku xwe tu qîmet bide tiştan. Ew nayê giyanîya safî, giyanbûnek ku ew bi dînî z e. B. di baweriya Xiristîyan de tîte diyar kirin ku tenê rastdar dike, ango bê kar. Bê ruhiya wan Cihûyan her û her ji Xiristîyanan radike; çimkî giyan ji giyanan re nayê fam kirin, çawa ku giyan giyan giyan gêr e. Lê Cihûyan tenê "giyanê vê dinyayê" heye. kî ji tiştan re naxwaze. Xiristîyan xwedan berjewendiyên giyanî ye ji ber ku ew dihêle ku xwe kesek giyanî be; Cihû di safbûna wan de ji van berjewendîyan jî fam nake ji ber ku ew nahêle ku xwe tu qîmet bide tiştan. Ew nayê giyanîya safî, giyanbûnek ku ew bi dînî z e. B. di baweriya Xiristîyan de tîte diyar kirin ku tenê rastdar dike, ango bê kar. Bê ruhiya wan Cihûyan her û her ji Xiristîyanan radike; çimkî giyan ji giyanan re nayê fam kirin, çawa ku giyan giyan giyan gêr e. Lê Cihûyan tenê "giyanê vê

dinyayê" heye. kî ji tiştan re naxwaze. Xiristiyan xwedan berjewendiyên giyanî ye ji ber ku ew dihêle ku xwe kesek giyanî be; Cihû di safbûna wan de ji van berjewendiyên jî fam nake ji ber ku ew nahêle ku xwe tu qîmet bide tiştan. Ew nayê giyanîya safî, giyanbûnek ku ew bi dînî z e. B. di baweriya Xiristiyan de tête diyar kirin ku tenê rastdar dike, angû bê kar. Bê ruhiya wan Cihûyan her û her ji Xiristiyanan radike; çimkî giyan ji giyanan re nayê fam kirin, çawa ku giyan giyan giyan gêr e. Lê Cihûyan tenê "giyanê vê dinyayê" heye. ji ber ku ew nahêle ku xwe tu qîmet bide tiştan. Ew nayê giyanîya safî, giyanbûnek ku ew bi dînî z e. B. di baweriya Xiristiyan de tête diyar kirin ku tenê rastdar dike, angû bê kar. Bê ruhiya wan Cihûyan her û her ji Xiristiyanan radike; çimkî giyan ji giyanan re nayê fam kirin, çawa ku giyan giyan giyan gêr e. Lê Cihûyan tenê "giyanê vê dinyayê" heye. ji ber ku ew nahêle ku xwe tu qîmet bide tiştan. Ew nayê giyanîya safî, giyanbûnek ku ew bi dînî z e. B. di baweriya Xiristiyan de tête diyar kirin ku tenê rastdar dike, angû bê kar. Bê ruhiya wan Cihûyan her û her ji Xiristiyanan radike; çimkî giyan ji giyanan re nayê fam kirin, çawa ku giyan giyan giyan gêr e. Lê Cihûyan tenê "giyanê vê dinyayê" heye.

Dilşewatî û kûrahiya kevnare bi qasî ku erd ji ezmên e, ji giyan û giyanîya cîhana xiristiyan dûr in.

Yên ku mîna giyanên azad hîs dikin ji ber ku ji wan re rêz nagirin ji tiştên vê dinyayê dilteng û ditirsin; heke meriv hîn jî barê wan hîs bike, pêdivî ye ku meriv têra xwe teng be û giraniyê bide ser wan, ku wusa diyar e ku tê vê wateyê ku meriv hîn jî bi "jiyana ezîz" re eleqedar e. Ger ku her tişt girîng e ku meriv wekî giyanek azad bizanibe û hereket bike, ew hindik dipirse ka ew ji bo wî çî qas belengaz e û hîç nafikire ku ew ji bo ku bi azadî an kêfxweşî jiyan bike divê rêkeftinên xwe çawa bike. Nerehetiyên jiyanek bi tiştan ve girêdayî wî aciz nakin, ji ber ku ew tenê bi giyanî û bi xwarina giyanî dijî, lê wekî din, bêtî ku bi zor pê zanibin, tenê dixwe an dixwe, û heke xwarina wî xilas bibe ew bi laşî dimire, lê wekî giyanek xwe nemir dizane û çavên xwe di bin devokê an ramanek de digire. Jiyan a wî mijûlbûna bi giyanî ye, - ramîn e, ew ji yê mayî re naxwaze; dibe ku ew bi ruhanî re her ku dikare û dê bike, di dilsoziyê de, di fikirînê de an di zanîna felsefî de, kirina her dem ramanek e, û ji ber vê yekê René Descartes, ku ev di dawiyê de jê re eşkere bûbû, dikaribû hevok: "Cogito ergo sum" - "Ez difikirim, ji ber vê yekê ez im!" Ew ramana min dibêje, hebûna min e an jî jiyan a min e; tenê dema ku ez bi giyanî dijîm ez dijîm; tenê wekî giyan ez rast im an - ez di nav û bi saya giyan û ji bilî giyan tiştêk pêve. Peter Schlemihl yê dilşikestî, yê ku siya xwe wînda kiriye, portreya wî kesê ku bûye giyan e: ji ber ku laşê giyan bê siya ye. - Berevajî, ew çiqas bi ya kevin cuda ye! Çiqas li dijî tundiya tiştan xurt û zîlam bin bila bibin, ew neçar bûn ku tundûtûjiyê bi xwe bipejirînin, û ew nekarin ji pêştir parastina jiyan a xwe li hember wan çêtir bikin. Tenê paşê wan fêhm kir ku "jiyan a rastîn" a wan ne ya ku li dijî tiştên cîhanê têkoşîn meşandiye, lê yê "giyanî", "ji van tiştan" zivirî ", û gava wan ev dît ew bûn - Xiristiyan, angû "Nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyan a giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e. Çiqas li dijî tundiya tiştan xurt û zîlam bin bila bibin, ew neçar bûn ku tundûtûjiyê bi xwe bipejirînin, û ew nekarin ji pêştir parastina jiyan a xwe li hember wan çêtir bikin. Tenê paşê wan fêhm kir ku "jiyan a rastîn" a wan ne ya ku li dijî tiştên cîhanê têkoşîn meşandiye, lê yê "giyanî", "ji van tiştan" zivirî ", û gava wan ev dît ew bûn - Xiristiyan, angû "Nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyan a giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e.

Çiqas li dijî tundiya tiştan xurt û zilam bin bila bibin, ew neçar bûn ku tundûtûjîyê bi xwe bipejirînin, û ew nekarin ji pêştir parastina jiyana xwe li hember wan çêtir bikin. Tenê paşê wan fêhm kir ku "jiyana rastîn" a wan ne ya ku li dijî tiştên cihanê têkoşîn meşandiye, lê yê "giyanî", "ji van tiştan" zivirî ", û gava wan ev dît ew bûn - Xiristiyan, angû "Nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyana giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e. Ji parastina jiyana xwe ya li dijî wan her weha çêtir e. Tenê paşê wan fêhm kir ku "jiyana rastîn" a wan ne ya ku li dijî tiştên cihanê têkoşîn meşandiye, lê yê "giyanî", "ji van tiştan" zivirî ", û gava wan ev dît ew bûn - Xiristiyan, angû "Nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyana giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e. Ji parastina jiyana xwe ya li dijî wan her weha çêtir e. Tenê paşê wan fêhm kir ku "jiyana rastîn" a wan ne ya ku li dijî tiştên cihanê têkoşîn meşandiye, lê yê "giyanî", "ji van tiştan" zivirî ", û gava wan ev dît ew bûn - Xiristiyan, angû "Nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyana giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e. Wê hingê ew bûn - Xiristiyan, angû "nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyana giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e. Wê hingê ew bûn - Xiristiyan, angû "nû" û nûkerên li dijî ya kevin. Jiyana giyanî ji tiştan zivirî, lêbelê, êdî têrbûn ji xwezayê nagire, lê "tenê ji ramanan jiyan dike", û ji ber vê yekê jî êdî "jiyan" e, - raman e.

Timon dibêje: "Hest û ramanên ku em ji cihanê digirin ti rastiye tune." "Rastî çi ye!" Pîlatos diqîre. Li gorî hînkirina Pyrrhon, dinya ne baş û ne xirab e, ne bedew e û ne jî pîs e, û hwd., Lê ev pêşgotinên ku ez didim wê ne. Timon dibêje: "Bi serê xwe tişteke ne baş e û ne jî xirab e, lê mirov tenê wê yekê an jî yekê difikirin;" Di pêwendiya cihanê de, tenê ataraksiya (aramiya deryayî ya hiş, dilşikestî, aramiya giyanî, aştîya giyanî) û afaziya (bêdengî an hundurîniya îzolekirî) dimînin. Li dunyayê "êdî heqîqetê ku were nas kirin tune", tişt berevajî hev in, ramanên li ser tiştan nayên cudakirin (baş û xirab yek in, da ku ya ku meriv jê re dibêjin baş, yekî din xirab difikire); wê hingê zanîna "rastiye" qediya, û tenê kesê nezan, kesê ku li cihanê tişteke nabîne ku nas bike, dimîne, û ev kes tenê dihêle cihana bê-heq bisekine û tişteke jê nake.

Bi vî rengî kevnarî bi cihana tiştan, rêza cihanê, dinya gişkî re hat; lê ne tenê xweza girêdayî nîzama cihanê an tiştên vê dunyayê ye, lê hemî têkiliyên ku mirov tê de xwe ji hêla xwezayê ve bicîhkirî dibîne, mînak. B. malbat, civak, bi kurtahî bi navê "têkiliyên xwezayî". Xiristiyanî wê hingê bi cihana giyan dest pê dike. Mirovê ku hîn jî çekdar e ku bi cihanê re rûbirû bimîne pîrê, pûtperest e (yê ku Cihû wekî ne-Xiristiyan jî tê de ye); kesê ku ji bilî "naveroka dil", beşdarbûn, dîlovani, giyanê xwe, bi tişteke din nayê rêve kirin, nû ye, - Xiristiyan e. Ji ber ku kevnar li hember serfiraziya cihanê dixebitîn û hewl didin ku mirovan ji girêdanên giran ên girêdana bi yê din re azad bikin, ew di dawîya dawîn de hatin hilweşîna dewletê û ji her tiştî re tercîh kirin. Civat, malbat û hwd, wekî têkiliyên xwezayî, astengkirinên acizker in ku azadiya fikrî kêmkirî.

Kapîtalîzma emperyalîst ...

... sûcê mirovahiyê ye. Ez ê vê yekê bi nimûneyekê vebêjim: Çar kes tene cem xwediyê kafeyek

û daxwaz dikin ku ji wan re maseyek bê dayîn ku ew "qumar" bikin, mînak. B. Poker. Di nav her çar kesan de her hebek drav heye, mînak. B. 2500 \$ US ku tê bikar anîn. Ev drav paş û paş diherike. Carinan kesek \$ 1,000, carinan jî ya din bi dest dixe. Carinan yek 3,000 \$, hin caran jî yê din 1,500 \$ winda dike. Van kesan ne tenê nîv demjimêr, lê carinan jî du carî carek. Hûn di dilovanîya addiction lîstikê de ne; belkî, ew bi fikar in. Hûn nikarin bisekinin Berî ku ew xwe bi tiryakê "lîstik" têr nekin, ew li pey nêçîrê nêçîrê digerin û hewl didin "nêçîrê" bikin. Carinan ev kar dike, carinan jî na. Lêbelê, xwediye qehwexanê ji bo dabînkirina maseyekê serê saetekê 80 \$ US distîne. Bi lîstikek bi dirêjahiya 10 demjimêran, xwedan berê xwe 800 \$ US digire bêyî ku rîskek bigire. Lîstik bi gelemperî berdewam dibe heya ku ji her lîstikvanek bêtir drav tune ku bidin kirêya sifrê û ev lîstik bi dawî dibe. Xwediye kafeyê xwediye yekdestdariyê ye, û ji ber vê yekê ew di rastiya civakê de ye. Pargîdaniyên mezin ji pargîdaniyên piçûk berheman dikirin û ji ber jimara mezin dikarin bihayên diyar bikin. Fîrmayên piçûk êdî nikarin pêşbaziye bikin û siyaseta xweya bihabûnê bişopînin. Monopolîst dravê xwe bi firotina eşyayên xwe bi rengek girseyî dide. Ji ber vê yekê, pargîdaniyên piçûk bi van monopolîstan ve girêdayî ne, ji ber ku ew carinan tenê ji bo vê xerîdarê yek (monopol) hilber dikin. Lê heke ew nikaribe li gorî şertên xwe tiştan bikire ji ber ku pargîdaniya piçûk drav bêtir hewce dike, ew dikare monopola xwe bikar bîne ku pargîdaniya piçûk ber bi îflasê ve bibe, ji ber ku tenê wê yek xerîdar heye û tenê ji bo vê yekê hilberîne. Ger ev têkiliya karsaziye ji hêla monopolîst ve were sekinandin an xilas kirin, wê hingê pargîdaniya piçûk pê re rû bi rû ye, ji ber ku xerîdarên wê yên din tune ku ew nuha dikare peyda bike. Nimûne: Cotyarê piçûk 1.000 tomato hilberîne. Ew dikare vana bi bihayekî bifroşe û bi vî rengî lêçûnên xwe bigire. Xwediye zeviye mezin di heman demê de 20,000 tomato hilberîne û dikare wan ji cotkarê piçûk erzantir pêşkêşî bike. Mirov kelûpelên erzantir dikirin û ji ber vê yekê cotyarê piçûk dê zûtir nema karibe mesrefên xwe bigire û neçar e ku milkê xwe bifroşe. Ji kê re? Bê guman, dê xwediye axê vê perçê erdê bikire û hîn bêtir bibandor bibe. Ji ber ku cotkar nikare li hewa hebe û ji malbata xwe hez bike û têr bike, ew li kar digerin. Xwediye axê yê mezin dikare karekî bide wî, lê bi şertên wî, ango ew zeviye ku wî berê firotibû xwedanxaniyê mezin çandin û cot bike. Bi vî rengî cotyarê piçûk bi axayê mezin ve girêdayî ye. Ew eynî karê berê dike, lê ew nuha girêdayî û xwediye erdê mezin e. Ji ber vê yekê ew nuha kontrolkirî ye, ji ber ku ew êdî nikare biryarên xwe bide ji ber ku wî erdê xwe firotiye. Vêga serxwebûna xwe winda kiriye û ji ber vê yekê di her warî de bêtir kontrolker û kontrolker e. Mînakek din (nêrîna gerdûnî): USA hêza aborî ya herî bihêz e û ew bi berdewamî hewl didin ku rewşa xweya hêzê heya bêdawîtiyê, hema hema bi Empiremperatoriya Romayê ya kevnar re, berber bikin. Ew dixwazin bi aboriya xwe cîhanê dagir bikin û bi hilberên xwe her gav wê girêbidin. Lêbelê, welatên ku ji federasyona emperyalîst a Amerîkî serbixwe ne, ji hêla Amerîkî ve nayê kontrol kirin. Welatên ku bi piranî bi Amerîkiyan re bazirganî dikin, wekî B. Meksîko, Tirkiye, Kolombiya hwd.

Amerîkî z didin. B. Kolombiya an Tirkiye, her yek 4 mîlyar dolarê amerîkî, wekî derzînek dravî da ku aboriyê teşwîq bike. Lêbelê, ev welat di heman demê de dîsa hilberên Amerîkî jî dikirin, wekî B. Coca-Cola, Marlboro, çekên Amerîkî û hwd. Bi vî rengî, dravê deynkirî dîsa vedigere DYE. Karker, ango proleterya, kiriyarên hilberê ne. Hûn bikirin, bikirin û bikirin. Amerîkî ji bo vê krediya ku tê dayin faîz an perdeyên din digirin. B. ku USA dikare li van welatan bi taybetî mercên guncan tiştên xwe bifroşe. Ev tê vê wateyê ku kelûmêlên nav welêt demek wan dijiwartir e û bi gelemperî nekarin pêşbaz bibin. Cûdahiya buhayê pir mezin e û ji ber vê yekê

hemwelatî berhemên Amerîkî yê erzanîr dikire û neyekser bazara navxweyî qels dike. Ji ber ku pargîdaniyên ku ew lê dixebitîn digirin ji ber ku tiştê li herêmê nayê hilberandin gelek welatî bêkar dibin. Amerîkî dewlemend û dewlemend dibin, yê din jî xizan dibin, lê belengaz jî hin daxwazên wan hene û neçar in ku bikin. Heke dravê wî tune, wê hingê ew neçar e ku hin deyn bike, ji ber vê yekê ew pêbawer dibe, ji ber ku ji bilî dravê deynkirî ew neçar e ku faîzê jî bide. DY û gelek deverên Ewropayê sînorên xwe digirin û tenê mirovên xwedî îmtiyaz destûr tê dayîn ku kêreyek biyanî bin. Penaberek keştiya mûzê ji ber ku tiştê wî tune dişa tê dersînorkirin. Ew ji ber sedemên din reviya, ne ji ber ku ew êdî ji welatê xwe hez dike, lê ji ber sedemên ewlehî û hêviya jiyanek çêtir. Ev jî nişkê ve tê rawestandî, ji ber ku sînor ji bo wî serhildêr dibin. Ev politîka ber bi hilweşînê ve dibe. Wê demê mirovahî li ku ye? Bi gelemperî, mirovahî sînoran nas nake! Çima sînorên hin dewletan girtî ne? Li aliyê din, Themparatoriya Romyê, sînorên xwe vekiribû, dilovîn bû û ne ewqas sar bû. Wê demê exlaq li ku ye? Exlaq li ser tixûbê DY / Meksîko, wekî li Ewropa ji Italytalya, Yewnanîstan û Spanyayê, sînorên derveyî yê Yekîtiya Ewropî radiweste. Morali? Ger ez emrê kuştinê bidim û li DY were dadgeh kirin, ez cezayê mirinê an zîndana heta hetayê digirim. DYA çi dike? Ew heqê hikûmeta Kolombiyayê didin ku li dijî gerîlayên ku ji bo edaleta civakî û li dijî faşîzmê şer dikin bikeve tevgerê. Ev drav ji bo pargîdanî û artêşê bi çekên ku li dijî birayên xwe armanc digire tê bikar anîn. Socar mebest çi ye, Señor Bush? Thencîl dibêje: "Hûn nekujin!"

Ez ne hevalê dewletê me. Dewlet bingeha xwe dispêre welatparêziyê, ku di dawiyê de dibe xapînok ku tola xwe ji yê ku li dijî împaratoriye şer dikin digerin. Yê ku nema dixwazin werin îstismarkirin, yê ku wê nas dikin, serwer in. Ew her tiştî hewl didin ku xwe têr bikin û xwe rêxistin bikin, cîhanê jî civak û dewletê xilas bikin û wan veguherînin komeleyên ego. Divê hemî mirov egoîst bin. Ne tenê DY. Divê hemî xwedan heman baş bin; Mafê serxweşbûnê, mafê perwerdehiyê, mafê lalbûnê! Ji ber vê yekê divê em xwe bi rêxistin bikin ku vê avahiya Amerîkî derxînin astê, da ku em jî karibin xwe bijîn, da ku hin rêzgirtinek hevûdu vegere. Ji bo wê tundiya me hewce dike. Vioîdet rêxistinbûnê hewce dike. Piraniya karkerên li ser rûyê erdê tiştên wekî: B. ku destûr ji wan re nayê dayîn ku rêxistin bikin (kulek). Lêbelê, heke ev destûr were dayîn, pêdivî ye ku rêxistinek ji sînorek derbas neke da ku ji bo dewlet / pargîdaniyê pir xeternak nebe. Serxwebûn tê asteng kirin!

Xulamtiya giyan: televîzyon xeyalan, îdealan, nîgarên derewîn nîşan dide ku mirovan dixê nav cîhanek îdeal, wan bi van wêneyan ve girêdide û bi vî rengî wan dike kole. Pir dixwazin van tiştan, wekî B. "Ez dixwazim mîna xweşik xuya bikim, ez dixwazim ev û ew hebe, Rastî ev e: ev tişt bi gelemperî ji proletaryayê re qet çênabin an ev" bextewarî "tenê ji bo çend Medya marqebûyî ye, bi rêyên hêsan hewl dide ku nêzikê xwesteka wî ya dewlemendbûnê bibe, da ku ew bikaribe ji pêbaweriya di vê dewletê de - ji serleşker, dewlet, netewe, malbat, ku wî pê ve girêdide, azad bibe. Gava ku hûn dewlemend in, hûn kêmtir girêdayî ne û dikarin daxwazên xwe rast bikin.

Berevajî vê yekê, sermiyandarek wekî sûcdarekî nemirovane nayê binav kirin, lewra ev ji hêla civakê ve tê qebûl kirin.

Mînak:

Heft kes ji hêla yek kes ve têne îstismar kirin. Ev yek kes drav dike û berhev dike û berhev dike. Ji Heftan kes nafikire ku li hember vê yekê xwe biparêze ji ber ku ew ji milkê xwe re rêz digirin. Ji ber vê yekê, yek di demek kurt de dewlemend dibe. Ger heft rêzgirtina ji milkê xwe winda bikira, dê êdî milkê wan jî hebûya, ji ber ku ew ê li dijî yekê bi hev re hereket bikirana û mafên xwe bi darê zorê bi dest xwe xistibana. Ji ber vê yekê rast e! Ev dîsa ramanek xweser e. Di Grekî de mebesta min = ego, bi egoist re yeksan e! Ger hûn şîraniyê bidin zarokek ji taxek xizan û ji zarokên din ên li derdorê disekinin bipirsîn, ew dibêjin: "Ez jî!" Ev zarok çawa li kesa / a xwe / ê xwedî derdikevin. Lêbelê, heke yek tiştek ji dest xwe berde, her çend ew bixwaze şîrinahî jî hebe, ew nefretê çêdike ji ber ku di wê gavê de jê nayê hezkirin. Bi şoreşê re jî wusa ye. Mirovên şoreşger mîna van zarokên piçûk in ji ber ku ew ji hêla civakê ve, ji hêla dewletê ve bêpar in, ji raman û serdestan bêhêvî bûne. Ev nefret çawa çêdibe. Serhildêr, serhildan, şoreş !!! ji ber ku ew ji hêla civakê, ji hêla dewletê ve nebaş in, ji raman û serdestan bêhêvî bûne. Ev nefret çawa çêdibe. Serhildêr, serhildan, şoreş !!! ji ber ku ew ji hêla civakê, ji hêla dewletê ve nebaş in, ji raman û serdestan bêhêvî bûne. Ev nefret çawa çêdibe. Serhildêr, serhildan, şoreş!

Ruhê azad (serê belengaz / bêserûber)

Hemwelatîyê qenc exlaq îfade dike, diçe zor dixebite, dilxwaz e, xizmeta doza "baş" dike. Ew hindik bala xwe dide tiştê ku li dora wî diqewime, ji pirsgerêkên ku yên wî ne re eleqedarîyek piçûk pêş dixê, mînak. B. hejariya li kolana wî, li kuçeyên taxa wî. Ew wijdana xwe ya xizan têr dike bi dayîna çend destûran li kesên hewcedar ên ku li kolanên dimînin. Karekî wî heye û kesê ku siyasetê dike ne xema wî ye; kî desthilatdar be, ya sereke parastina milkê wan e. Hemwelatîyê qenc wan ên ku jiyanek "hêja, qayîm" najîn, wek: B. Fahîşe, sûcdar, dizên rojane, Kumarvanên ku li xanî û dîwanê qumar, proleter, devvajok û hwd., Ku hemî di nav mejiyên bêzar de ne qumarê. Hemwelatîyê delal, baş dixwaze ku li hember van jorîn ji hêla dewletê ve were parastin. Ew vê yekê fam nake û ji ber vê sedemê tirs û ramanên wî yên rezîl hene. Paşeroja çarenûsa takekesî ji wî re nayê zanîn an jî ji nêrîna wî ve nayê fam kirin. Ji ber vê sedemê, referansek wî tune û bi wê re helwestek negatîf digire. Lêbelê, xerîbiyek, tenê hewcedariyên wî dişopîne, bi piranî ew li pey ti qadêyan nayên, ji xêncî ya xwe, ya ku wî ji xwe re saz kiriye û diyar kiriye. Ger xefik westiyayî be û naxwaze bêtir bireve, wê hingê ew bêtir naçe, ji ber ku ew li pey giyanê xweyê azad e, ew serbixwe ye û ne hewce ye ku "ji" yekê re "xizmetê" bike, wek. B. malbat, serek, bav, netewe. Berevajî vê yekê, hemwelatîyê baş bi van tiştan ve girêdayî ye, lewra di rabirdûyê de wî berê xwe bi saya van tiştan xulamî kiriye, ew girêdayî bûye; ew li pey wêneyên îdeal ên derewîn tê, lewma ku baweriya wî bi xwe tune, ew ketiye hezkirinê. Van sedemên ku famkirina aqilên har û bêzar gengaz dike. Ew wêneyên xweyên îdeal dişopîne û ji ber vê yekê dev ji devên bêserûber û serîyên bêzar ber dide, ji ber ku ew li pey îdealê wî bixwe ne. Welatîyê ku "îdeal" dişopîne hemwelatîyek "baş" e, ji ber ku her ku zêde bişopîne, dilsoziya wî zêdetir dibe.

Burjuwazî exlaqek ku bi cewherê xwe ve têkildar e vedixwîne. Daxwaza wan a yekem ew e ku bibin xwediyê karsazîyek qayîm, bazirganiyek dilpak, guherînek exlaqî. Siwêrê sanayî, fanatîk, diz, playboy, talanker û mêrkuj, qumarvan, mirovê bê bext bê kar, kesê bêhemd bêexlaq in.

Welatiyê wêrek dilrakêşiya li dijî van "mirovên bêexlaq" wekî "hêrsa xweya kûr" vedibêje. Ji wan re rûniştin, karsaziyek hişk, jiyanek durist, dilsoz, dahatek domdar û hwd tune, bi kurtahî, ji ber ku hebûna wan ne li ser bingehek ewledar e, ew di nav "kesan" ên xeternak, proleterya xeternak de dihesibînin: ew "yek qîrîn" in ên ku nakin Ew di ser her tixûbên kevneşopî re digirin û bi rexneya xwe ya rûreş û gumanbariya bêhempa ew dorpêçê li van xerîbiyên bêserûber dikin. Ew çîna bêserûber, bêtehm, guhêrbar, ango proleter pêk tînin û têne gazîkirin, heke ew bila cewhera xweya bêguhêz bilind be, "hişên bêzar", ajîtor, alozker.

Wateya wusa fireh a ku jê re proleterya an jî pauperîzm tê gotin heye. Meriv çiqasî xelet be ku meriv bi bûrjûwaziya ku dixwaze hejariya (pauperîzm) li gorî şiyana xwe ji holê rabike bawer bike. Berevajî vê yekê, hemwelatiyê qenc bi baweriyek bêhempa handanê alîkariya xwe dike ku "eşyayên dilşahiye bi tenê neheq têne belav kirin û dê her dem wusa bimînin" - li gorî şîreta hişmendiya Xwedê. Xizaniya li kuçeyê welatiyê aciz nake, ew ji vê yekê razî ye ku ew zilamek "durust û bikêr" (karker = proleter) dike û kar û xwarinê peyda dike. Di çîna hiyerarşiyê de, hemwelatiyê baş li jor karker radiweste, ku, wekî tê zanîn, bingeş an stûna hiyerarşiyê ye; civaka ku jê re tê gotin xerckirin, xerckirin û kirîn. Ne zêde!

Lêbelê, hemwelatiyê baş, kêfa xweya bêdeng bêtir ji hêla nûvejîna tûjkirî û nerazî, ji hêla wan belengazên ku êdî bi bêdengî tevdigerin û tehmûl dikin, bêtir şîn dike, lê dest bi zedêbûnê dike û bêdeng dibe.

"" Xirabiyê qefilînin, alozkar bavêjin zîndana (hepsa) tarî! Ew dixwaze "nerazîbûnê li dewletê rabike û li dijî ferman û qanûnên heyî rabe" - wî kevire, wî kevire !!! ""

(Serhildêr, serhildan, şoreş !!!)

Lê encax ji van mirovên nerazî ev encam derdikeve holê: Ji bo "hemwelatiyên baş" ên ku wan û prensîbên wan diparêze ne girîng e, çi padîşahê mutleq çi destûrî, komar û hwd., Heke ew tenê werin parastin. Principle prensîpa we çi ye, parêzvanê kê, ku milkê we diparêze, her dem ji we "hez dike"? Ne ya kar e; ne ya zayînê jî. Lê ya mediocrity, navîniya bedew: hinekî jidayikbûn û karek piçûk, ango, milkê balkêş. Xwedîderketina li vir sabit e, dayîn, mîrat (zayîn) e, berjewendiya li ser wê hewldan (ked) e, ango sermayeya kar e. Tenê ne zêde, ne ultra, ne radîkalîzm! Bêguman mafê jidayikbûnê, lê tenê xwedîkirina xwezayî; lê bixebitin, lê kêma an jî tune,

Ger demek di xeletiyekê de were girtin, hinek hertim jê sûd werdigirin, lê yê din jê dikişîne. Di Serdema Navîn de xeletiya hevpar a di nav Xiristiyanan de ev bû ku divê dêr li ser rûyê erdê xwedî hemû hêz an serwerî be; hiyerarşiyên ji mirovên laîk (destpêker an nezan) ji vê "rastiyê" kêmtir bawer nekirin û her du jî di heman xeletiyê de girtî bûn. Tenê hiyerarşan bi wî avantajê şidetê, laypeople zirara bindestiyê bûn. Lê wekî ku tê gotin: "... bi zîrarê meriv zana dibe! Di dawîya dawîn de laypeople zana bûn û êdî ji" rastiyê "ya serdema navîn bawer nekirin. - - Têkiliyek wekhev di navbera burjuwazî û çîna karker de pêk tê. Welatî û karker bawer dikin di "rast" de "drav; ew,

"Pere li cîhanê hukum dike" sereke ya serdema burjuwa ye. Mîrzaderek belengaz û karkerek

belengaz ji bo pejirandina siyasî wekî "êşên birçî" ne girîng in: zayîn û kar nakin, drav rastdariyê dide. Heye xwedan hukum dikin, lê Devlet xulamên xwe ji hebkan mezin dike, ku ew dirav (Meaş) dide wan heya ku ew l ser navê vi hukumdariyê bikin.

Ez her tiştî ji dewlete distinim. Ma tiştê bêyî destura dewletê heye? Ya ku bêyî min heye, ew j imin digre gava ku ew sermaye qanunî yê wenda bibîne. Jiber wê yeke ma ji kerema vi, bexşîna vîre her tiştê min tunê?

Burjuvazi xwe dispêre wê tene, sernavê qanunî. Hemwelatî çîye, bi parastina dewletê bi xêra dewletêye. Ger hêza dewletê were şikandin dê ew bitirse ku her tiştî wînda bike. ...

Lê yê a ku tiştê wînda nake, mîna proleter an xerîb, çî ye? Ji ber ku tiştê wî tune ku wînda bike, ji bo "tine" ya wî hewceyê ewlehiya dewletê nîne. Berevajî vê yekê, ew dikare bi ser bikeve heke ew parastina dewletê ji parêzvanan were paşve xistin.

Ji ber vê yekê yê ne xwedan dewlet wê dewletê wekî hêza parastina xwedan dibîne, ku wan bi rûmet dike, lê tenê - wan dikişîne. Dewlet - dewletek hemwelatî ye (ne dewletek ji bo proleter an devçeman!), Ma statuya bûrjûwaziyê ye. Mirovan ne li gorî xebata wan, lê li gorî guhdariya wan ("dilsozî"), yanî li gorî ka ew mafên ku ji hêla dewletê ve ji dewletê re hatine spartin kêf dikin û îdare dikin, ango li gorî qanûnên dewletê, wan diparêze.

Di bin rejîma bûrjûwaziyê de, karker her gav dikevin hewan, ango yên ku di destê wan de her qenciyeke dewletê heye (û her tiştê ku dikare were xwedîkirin qenciyeke dewletê ye, ya dewletê ye û tenê fiêx ferdî), nemaze drav û mal, ango Destên sermiyandaran. Karker nikare karê xwe li gorî pîvana nirxa wê ya ku ji bo kêfxweşiyê heye bikar bîne. "Karê xirab tê dayîn!" Kapîtalîst ji vê yekê qezenca herî mezin digire. Tenê karê wanên ku spehîtî û hukumdariya dewletê zêde dikin, karê karmendên bilind ên dewletê, baş û bêtir ji baş tê dayîn. Dewlet baş dide da ku "hemwelatîyên xweyên baş", xwedan, bêyî xeterê xirab bidin (ango bingeha hiyerarşiyê, ya herî jêrîn, ango proleter û devvîs); ew karmendên xwe misoger dike, ku jê ew dibe hêzek parastinê ji bo "hemwelatîyên baş", "polîs" (polîs tê de leşker, karmendên her cûre, mînakî yên dadwerî, perwerde û hwd., bi kurtahî tev "dewlet makîne ") perwerde dike, bi meaşê baş, û "hemwelatîyên baş" dixwazin ku bacên mezin bidin wî da ku heqdestê kêmtir karkerên xwe bikin. (Dewlet li dijî sermiyandarê mezin-baca-giran-serhildêr serî netewîne heke ji ber vê sedemê meaşên kêmtir bide karkirên xwe !!!) bi kurtahî tevahî "makîna dewletê"), bi meaşê baş çêdibe, û "hemwelatîyên baş" hez dikin ku bacên giran bidin wî da ku ji karkerên xwe re meaşên kêmtir bidin. (Dewlet li dijî sermiyandarê mezin-baca-giran-serhildêr serî netewîne heke ji ber vê sedemê meaşên kêmtir bide karkirên xwe !!!) bi kurtahî, tevahî "makîna dewletê"), bi meaşê baş çê dibe, û "hemwelatîyên baş" dixwazin bacên mezin bidin wî da ku ji karkerên xwe re meaşên kêmtir bidin. (Dewlet li dijî sermiyandarê mezin-baca-giran-serhildêr serî netewîne heke ji ber vê sedemê meaşên kêmtir bide karkirên xwe !!!)

Lê çîna karkeran dimîne, ji ber ku ya ku ew di eslê xwe de ne parastî ne (ji ber ku ew wekî karker ji parastina dewletê kêfê nagirin, lê wekî mijarên wê para wan ji polîs heye, parastina bi navê qanûnî), yek ji vê dewletê, ev dewleta xwedan, ev "keyaniya sîvîl", hêza dijminane. Esasê

wê, xebat, li gorî nîrxên xwe nayê pejirandin: ew tê îstismarkirin, xenîmeta şer ji heban, dijminan.

Di destê karkeran de hêza herî mezin heye, û heke ew carek bi rastî têkevin hundurê wê û wê bikar bînin, dê tiştek li hember wan bisekine: ew tenê dikarin kar rawestînin û ya ku ji bo xwe xebitandine wekî ya xwe bihesibînin û kêfa wan ji wan re were. Ev xala nerazîbûna karkeran e ku li vir û wir derdikeve holê.

Dewlet bingeha koletiya kedê digire. Ger kar azad bibe, dewlet winda dibe!

Xulamtiya giyan (giyanên girêdayî)

Mînak: 6 karker temaşe dikin ku patronê xwe drav dide. Ev berhev dike, berhev dike û berhev dike. Pîrsa ku nuha derdikeve pêş kî kî sûcdar dike ku tenê ev patronê berhev dike û karker tenê meaşek hindik distînin da ku ew hebe û bixwe. Lêbelê, ew tenê dikare vê mehê mehê bixwe ku ew neçar be ku vegere karê xwe. Ji xwe proleterya bi tenê sûcdar e ku patron ewqas drav çêdike, ji ber ku dewlet wî şîret dike û gefan li milkê xwe dipirse. Ger viya rêzgirtin winda bikira, dê xwediyê milkê her kesê bûya, da ku meriv dikare bibêje ku li gorî nîrxê kesek hatiye dayîn. Kapîtalîst her gav ji hêla dewletê ve tê ecibandin ji ber ku dewlet hesta pêbaweriyê ya proletaryayê pêş dixê. Di vê wateyê de ku ew neçar e ku malbatek hebe, her roj karê xwe bi rê ve dibe, ji bo tembeliyê naxebite an bi karê xwe nikare debara xwe bike, ji ber ku ew neçar e ku her meh ji bo xwe û malbata xwe bixebite da ku ew vegere dikare mehekê dirêjtir bimîne. Zêdebûna mezin a ku mirov dikare bide aliyekî bi proleter re tune, lê tenê sermayedar xwediyê vê yekê ye û ji ber vê yekê jî dikare were vegotin ku piştî demek pir kurt mafê wî yê tembelî, azadî, rizgariya Fundî û serxwebûnê heye. Ger karker mûçeyek bilindtir dixwaze an ji milkê serkar re rêz nagire an beşdarî qazancan nabe, wî wekî "sûcdar" nîşan dikan. Ger ew an proleterya serbixwe be, dewlet winda dibe, ji ber ku dijminê dewletê serxwebûn e, ji ber ku dewlet ramanek e û ev tenê kar dike heke meriv guh bide wî û jê nepirse. Qanûnên wî hêza wî ne, Xwediyê dinyayê bi vî rengî bûye dinyayê. Karker çiqas zêde girêdayî be, dewlet û amûra dewletê mezin dibe. Dewlet hêza xwe bi qanûnê îfade dike; heke hûn guh nekin hûn ê werin cezakirin. Na ez dijîm lê dewlet bi min di qalikê laşê min de dijî û bi vî rengî ez kesayetiya xwe, lê beşek piçûk a dewletê ku dilsoziya min û dîlnizmiya min dixwaze, nîşan nadim. Dewlet pergalek hiyerarşik e ku girseyan kontrol dike. Kesên ku li van ramanan bifikirin û ji neçarî ya li gorî îdealê bipirsin dê bixweber veguherin lepikan, û bi vî rengî bandora qeşeng çêdibe. Pir kes bawer dikan ku ew neçar in ku vê îdealê bişopînin ji ber ku ew bi qedera wan re têkildar e. Yê ku dixwazin xwe xilas bikin û ji rêzê derkevin, li vir ne pêşwazî ne û zû ji yê zalim re ne, ku li vir di nav dewletê de ne bi xêr û daxwaz in ji ber ku ew bi dewletê re wekhev pêşbaz dibin û bi vî rengî wekî dijber tene binav kirin. Wusa "serşûştî", yê ku "çavên" proleter vedikin û gilî û gazincên herêmî diyar dikan, ev mirovên xerab in ku xwe dispêrin dilsoziya di nav mirovên dewletparêz de û wan ronî dikan da ku ew jî serxwebûnê nas bikin û daxwaz bikin. . Dewlet tenê pişkek piçûk a îmtiyaz a hemwelatîyên ku destûr tê dayîn ku serbixwe bin, tehemûl dike. Ev piranî girêdayî jorîniya hiyerarşiyê ne. Di rewşa herî jor de, raya giştî tenê dikare wê xewn bike û dibe ku bi hêviya ku, bi lîstika lotikê ya ji hêla dewletê ve hatî

rêxistinkirin û kontrol kirin ve, ku ev fikar bibe rastî bibe. "Lotto" tenê xapandinek hêviyê ye. Divê meriv bawer bike ku bi saya vê yekê meriv dikare xwe ji kar azad bike. Theansê qezenckirina lotikek bi qasî z mezin e. Mînakî, ajotina 1000 km ber bi welatekî din ve ku hûn çêdibe ku di dema bêhnvedanê de dolarek li kêleka rê bibînin. Derfeta dîtina dolarek di tenêtiya xwedêgiravî ya li rexê rê de bi qasî şansê mezin e dravdana dravî ya mezin li ser lottery. Di lêgerîna xilasbûnê de, xilaskirin bi navgîniya televîzyonê ji yekê re tê pêşniyar kirin. Mirov dikare wê xeyal bike an jî yek ji wî re were vegotin ku heke mirov pir û pir kedkar be, ew ê wê bigihîne hevalek pir serbixwe, û di nav demek pir kurt de bigihîje rûmet, serfirazî û dewlemendiyê. Lêbelê, ev xeletiyek e an bextê xweş digire ku meriv wê di dema herî kurt de bike. Bi gelemperî di lêgerîna vê bextewariya ku bi xebatê azad dibe de, şopên din jî dimînin ku pir bi kesane nîşanî we didin, ango hebûna rûxandî, têkiliyên malbatê yên şikestî, nexweşiyên fîzîkî an zirara şexsî ya ku nayê çakkirin. Ji ber vê yekê, temenê wan mirovan bi gelemperî pir kurt e an jî wan di lêgerîna li wan de temenê xwe pir kurt kirine. Kapîtalîst ji ber ku ew ji çîna xweya xweya bijarte ye an ew afirandiyê xwe xilas kir û tenê bi xêra çîna karker, di heman demê de bi favorîkirina dewletê jî ev sînor afirand. Karker li hember malbata xwe berpirsiyar e. Çiqas berpirsiyariya wî hebe, ew qas jî girêdana wî ya bi dewletê re heye, lewra dewlet her gav xêrxwaziya malbata wî dike û ji ber vê yekê jî êdî azad nabe. Pir caran ew nikane tenê li ser xwe bisekine, ji ber ku pirsgrêkên din ên malbatê bêtir wî mijûl dikin, ji ber vê yekê jiyan û hebûna wî ya kesane têne paşguh kirin û pir caran jî dikevin teniştê rê. Çiqas pê ve girêdayî be, dewlet bêtir ronî dike. Lê pir caran meriv nikane proleterya an çîna hiyerarşik ya herî nizm sûcdar bike ji ber ku hişmendiya ku nas bike li wir nine. Agahdariya hişmendiyê tenê dema ku pêvajoya lumping a dewletê berê zeviyek xwedan baş çêkiriye, pêk tê. B. dema ku hejarî an bêkarî mezin hebe. Tenê wê hingê dikare tovên şoreşê şîn bibe. Ger mirov têr û baş têr bibin, kêr eleqeya mijûlbûna bi ramanên weha re heye. Ev rewş li welatên ku jê re dibêjin bakur, mînak e. B. Dewletên Yekbûyî yên Amerîka, Kanada, piraniya Ewropa (çêtir welatên endamên Civaka Ewropî) Proleterên li wir, berevajî yên dinê, di "booze" de dijîn. Lê bi rastî ev jî ne wusa ye, ji ber ku ew tenê civakek xerîdar temsîl dikin, ku bi dewlemendiyê bi kirîna hilberên xwe dewlemendtir dike. Kovara Forbes zîlamên herî dewlemend ên cîhanê bi rêkûpêk destnîşan dike. Gava ku hûn difikirin Rastiya ku 368 mirovên li ser rûyê erdê% 40 ê dewlemendiya tevahî ya cîhanê ne, delîlek eşkere ya çavbirçîtiya bêsînor a hêzê ye. Lê hemwelatî gelek sûcdar in ku ew qas dirêj li hember milkê hev rêz kirine. "Hûn ê nedizin!" Gotinek ku hejariya cîhanê pêş xistiye ye. Ji bo ku bigihîjim armanca wî, ez neçar im bibim sûcdarekî kapîtalîst an jî sûcdarek "normal". Wekî din bidestxistina vê rizgariyê pir û pir dijwar e. ... an jî ez neçar im ku xwe-ya xwe înkâr bikim û bibim rûreşek ku dewlet dixwaze. Divê ez ji milkê wî re rêz bigirim. Ji ber ku ez jê re rêz digirim, ew tenê dewlemend dibe. Vê yekê dewlemendên di hiyerarşiyê de dewlemendtir dike. Goethe û Hegel bi qismî tawanbarê bêbextiya me di dema meya îroyîn de ne, ji ber ku wan dizanî li gorî tiştê rûmet rûmet bidin; Kamîlkerên aqil û exlaq! Wan bi vê yekê dizanibû û rûmeta ku dewlet di me de dijî û ne em dijîn, bi rûmet kirin, wekî ku ev raman me difikire. Egoîzm wê hingê bibe mijarek taybetî ku têkiliya wê bi dewletê re tune, ji ber ku dewlet bixwe egoîst e. Ew jî hêj despot e. Ger em li pey gotinên wî neçin an ku em guh nadin qanûnên wî, em ê bêne cezakirin, tirsandin, Kapîtalîzma emperyalîst sûcekî li dijî mirovahiyê ye, ez ê bi mînakek wê îsbat bikim. Ka bêjin ez dewlet im, 4 kesên min hene ku bi min re poker dilîzin û ez xwediyê kafeyê me, "kapîtalîst" im û di destê her lîstikvanekî de 4000 euro heye ku ew dixwaze bixwe qumarê bike, ji ber ku lîstikvan ne

tenê dilîzin saetek, lê roj, dema ku ew bi qumarê ve girêdayî ne. Hûn paş û paş dilîzin, carinan yek bi ser dikeve, carinan jî ya din 1000-2000 euro. Yekane yê ku vê lîstikê bi dest dixwe xwediyê kafeyê ye ku ew ji bo maseya 40 euro demjimêrek kirê digire. Di 10 demjimêran de wî berê 400 euro ji tevahî 16,000 euro stendiye, di 400 demjimêran de ew hingê xwediyê hemî dravê lîstikvanan e, ji ber vê yekê ew tenê serfiraz e, ji ber ku ew bi tena xwe bi addiction û çavbirçîtiya lîstikvanan qezencê dike. Mînakek din a kapîtalîzma emperyalîst DY ye, ku xwediyê hêza pergalek mezin a aborî ye. Ev têtê bikar anîn ku bi riya addictionê ve hemî cîhanê kontrol bike.

Berê digotin ku hemî rê digihin Romyê, îro her tişt ber bi USA ve diçe Illuminati, (ew ji xwe re dibêjin yên zanebûn an ronakbîr) ku ev tawanek mezin e li dijî mirovahiyê. FBI îdîa dike ku alîkariya cîhanê dike, lê di rastiye de ew belengazan îstismar dikin, ew deynan li welatên xizan belav dikin, ku ji wan welatan ji welatên dewlemend (DYE / Ewropa) kurrûbirên kurrûbirê dikirin, ji ber vê yekê drav vedigere dewlemendan. (Cixare, Coca Cola, McDonalds, û hwd.) Lê ya ku dimîne deyn û faîz in, gava ku ew bikevî xefîka deyn, ew ji bo mezinan nêçîra hêsan in, ku dûv re wan mîna qazek Sersalê gûz dikin.

Ez nimûneyek din bikar bînim, ez dixwazim zelal bikim ku li Komara Romyê her kes dikare li tevahiya cîhanê li bextewariya xwe bigere, lê di van rojan de sînor ji bo belengazên cîhanê, Amerîkîyên Başûr, Afrîkî girtî ne, hûn tenê dravê wan dixwazin, lê ne wan wekî Kesek. Di daxuyaniya stêrên Hollywood-ê de nakokiyek mezin heye ku dibêje ku her kes sminka xweya bextewariyê ye, lê Afrîqayiyek ku li welatê wî tiştê tune, çawa dikare bibe smirê kêfxweşiya xwe? Ew xewnek dimîne ku meriv li welatên din bi xweşîkî bijî. Bi vî rengî nefreta li dijî yên din çêdibe ji ber ku ew ji hêla welatên dewlemend ên din ve nayên hez kirin. Ew li USA ne cûda ye. Çîna jor çînên jêrîn îstismar dike, ew tenê bi qasî ku ji wan re ji bo jiyan, kirê, vexwarin û girêdana wan hewce ne tene dayîn. Pere ji proletaryayê ber bi jor ve diçe. Ew bi vî awayî xulamên xerîdar in, divê ew hemî dravê xwe bikirin, bikirin, xerckirin da ku ew sermiyan berhev nekin da ku bibin xwedî hêz. Divê hûn ji bo dewlemendiyê hewl bidin, lê tu carî negihîjin armanca xwe. Lê yên ku wê çêdikin an di çerxa hîlbijêran de tene pejirandin an jî heke ew nekevin nav pergala Illuminati-yê tene tune kirin. Ji ber ku ew proletarya çîna karker bi mûçeyên xwe ve girê didin, û bi navgîniya medyayê ve, ew girse kontrol dikin û bandor dikin û nezan dikin. Lê heke çîna karker wêrek bûya ku rêzê ji milk re wînda bike Tenê girtina wan dê dewlemendiya xwe ji serdestiyê bêpar bihêle, lê pergala ku li ser karker hatî avakirin (qanûn, ceza û hwd.) Wan ditirsîne û dike zirne, xirbe. Bi peyva rêzgirtina ji milkê re. Ez ne hevalê dewletê me, dewlet bingeha xwe dispêre welatparêzî, karmendên bindest e. Yên ku êdî nahêlin dewlet wan îstismar bike ji hêla dewletê ve tene cezakirin û wekî dijminên dewletê tene binavkirin, ew dibin şoreşger ji ber ku ji hêla dewletê ve nayên hez kirin. Ger hûn neyên hezkirin, hûn nefretê çêdikin. Mînakek ji Revolutionoreşa Fransî ya 1789: Marie Antoinette bihîstiyê ku nan ji mirovan re tune ku bixwin. Bersiva wê ev bû: "Bila wê hingê mirov kek bixwe." Illuminati nîşanek veşartî heye ku li ser bendên 1 dolarî, pîramîda bi çavek hemî-dîtbar tete xuyang kirin, lê ev wateyek wê ya taybetî heye ku tenê Illuminati pê dizane, ji ber vê yekê ew ji xwe re dibêjin ronakbîr an zana. Pyramid sembola pergala hiyerarşik e. Bingeha pîramîdê proletarya ye, tebeqeya herî jêrîn ku bingehe ava dike. Bi riya vexwarinê, drav ber bi çînên jorîn ên pîramîdê ve diçe, lê çînên jor çînên jêrîn kontrol dikin. So bi vî rengî

Illuminati li gorî şîara "drav hêzê tîne" cîhanê di bin kontrolê de digire. Illuminati mîna xeyaletekê ye, ew di bênasnameyê de dijî, ku kes pê nizane, kesî germ nake ji ber ku ew ji çewisandinê ditirsin, ew di yekîtiyek veşartî de dijîn, ew plan dikin û hewl didin ku bi dravê xwe welatan û mirovan manipule bikin. Dîroka Revolutionoreşa Rûsî di heman demê de dîroka karanîna proletaryayê ye, ku divê her meh ji nû ve bixebite. Illuminati ditirse ku anarşîst werin ser kar. Ger ew bihatana ser kar, dê pergala hiyerarşîya wan hejiya. Bi alîkariya gelek drav wan şoreş di berjewendiya xwe de meşandin. Wan 20 mîlyon dolar xerc kirin da ku Leon Trotsky û Lenin li şûna hêzên anarşîst bibin desthilatdar. Heman tişt li Meksîko qewimî, pêşengên şoreşê, Panzo Villa, Emillio Zapata û Mango Florez, hatin kuştin ji ber ku wan serxwebûn û azadî digotin, "terra libertat", lê ev di sûretê Illuminati de nedihat. Ew ditirsiyan ku çirûsk li Amerîka û yên dinê belav bibe. Ew ji me re çi dibêje, hiyerarşîyek ramanê heye? Erê, pêbawerî û nezanî, mirov bi agahdariya çewt a bi navgîniya medyayê ve di nav mirovan de tê xistin, da ku pêbendbûn bimîne. Baş û xirab, çewt û rast, divê em jê re têbikoşin lê xwe negihîjin wê, heke em hemî bidizin, wê hingê em ê hemî serbixwe û bêkontrol bikin, ji ber vê yekê ew hişên me nezan dikin da ku bikaribin me baştir kontrol bikin, ji ber ku nebe dê Pergala hiyerarşîk nexebite. Guhertina vê yekê peywira mêtingeriyê ye. heke em gişt dizîn, wê hingê em ê hemî serbixwe û bêkontrol bikin, ji ber vê yekê ew hişê me nezan dikin da ku bikaribin me baştir kontrol bikin, ji ber ku wekî din pergala hiyerarşîk naxebite. Guhertina vê yekê peywira mêtingeriyê ye. heke em gişt dizîn, wê hingê em ê hemî serbixwe û bêkontrol bikin, ji ber vê yekê ew hişê me nezan dikin da ku bikaribin me baştir kontrol bikin, ji ber ku wekî din pergala hiyerarşîk naxebite. Guhertina vê yekê peywira mêtingeriyê ye.

Ez ne hevalê dewletê me ji ber ku dewlet mekîneyek girêdayîbûnê ya proleterya ye, dewlet nahêle proleterya şoreşek an hilweşînek bide dest pê kirin, ji ber vê yekê dewlet welatparêzî bingeş digire. Yên ku li dijî împaratoriye derdikevin, ji bo tevahî îstîsmarê têne tepisandin, wêran kirin û têne îstîsmarkirin. Yên ku xwe diparêzin, fahm dikin ka pergala çawa dixebite, dibin serwer ji ber ku ew dev ji baweriya xwe ya bi pergala re berdane, ji ber ku ji hêla pergala ve bi wêneyên derewîn hatine xapandin û îstîsmarkirin. Zîyan we aqil dike, xeletî carek din nayê kirin ji ber ku hûn dikarin her tiştî bibînin. Ji ber ku qanûn nema têne guhdarî kirin, dewlet bi tevahî zorê, karûbarê veşartî, dozgerê giştî, polîs û sîxûran digire.

Ji ber vê yekê divê hûn xwe ji dewletê azad bikin, divê her kesê li dewletê mîna padîşah, mîna dewlemendên luks bijî.

Em jî dixwazin bibin egoîst, ji ber vê yekê divê em xwe bi rêxistin bikin û li dijî dewlemendan têbikoşin û ya ku ji me re maf e, mafên min, başbûna min bistînin, tiştêk nayê serê min. Em tenê dikarin vî mafî bi darê zorê bicîh bînin, ji ber ku zagon qanûnê çêdike, û ew mafê me yê her mafî ye.

Karkerên Kolombiyayî û Tirk nikarin rêxistin bikin ji ber ku ji mafên wan hatine mehrûm kirin ji ber ku ji hêla hêza hiyerarşîyê ve têne çewisandin. Jiyana mirovan ji hêla dewletê ve tê vegotin, ew cewrikên pergala ne, ew ji hêla emperyalîzmê ve xizmeta îstîsmarê dikin.

Karker

Armanca karker çi ye?

Havingdî ne hewce ye ku bixebitin!

Karker dixwaze ji karê xwe yê ku ew qas pê ve girêdayî ye û ku hema hema tevahiya jiyana wî diyar dike dûr bikeve. Ew bêhnvedana kurt be, piştî kar an teqawidiyê. Her kes karê wekî pêdiviyek bêkêmasî ya jiyane dibîne, lê her kes dixwaze jê xilas bibe.

Jiyana bê kar? Divê hûn lotikê bi dest bixin. Vê bextê pir hindik heye. So ji ber vê yekê pirraniya mirovan timûtim bi jiyaneke ve girê didin xewnek ku qet pêk nayê.

Di kapîtalîzmê de wekî di sosyalîzmê de, karker bi xebata xwe ve girêdayî dijî. Her meh ew neçar e ku drav bi dest xwe bixe da ku jiyana xwe fînanse bike û lêçûnên xwe bigire. Di serê her mehê de ew ji nû ve dest pê dike û dîsa têdikoşe.

Karker bi zewaca ku ew rêve dibe, zarokên wî hene, deynên ku digire û bê guman, vexwarina wî girêdayî aborî ye.

Ev lêçûnên pir mezin çêdike, ji ber ku bê guman karker naxwaze bêtir van hemîyan bike. Ji bo ku karibe asta jiyana xwe bidomîne, bi dilxwazî dibe girêdêr û dibe koleyê pergale.

Karker dê di encamê de bi rastî dewlemend nebe. Tenê mirovên ku bi rastî ji vê pergale sûd werdigirin çînen jorîn ên dewlemend in, ku tenê hîn bêtir dewlemend dibin. They ew ji pêbaweriya karker sûd werdigirin, ji ber ku bi vî rengî ew pozîsyona xweya hêzê diparêzin, ji ber ku kesek tune ku diwêre wê bihejîne.

Serê hiyerarşiyê bi dorpêç e, dema ku girse xem dike ku debara xwe bikin her meh.

Karker ne azad e û ji ber karê ku divê bike da ku sax bimîne, wî wextî nemaye ku bi rastî bijî.

Ji ber ku mirov hewce dike ku dem ji bo xwe şiyar bibe, xwe bêtir pêşve bibe û jiyana xwe bixe destê xwe.

Ji ber vê sedemê ez pergala xebata nû pêşniyar dikim:

7 sal xebat û 3 sal bêhnvedan. An çêtir:

3 sal xebat û bêhnvedanek 7 salan.

Divê dema xebata rojane ji 5 demjimêran zêdetir nebe.

Bi vî rengî, dem têra mirovan heye ku xwe-ya xwe bifikirin, bi kesane pêşve biçin. Pergalek wusa ji her ferdî re azadiyek têr pêşkêşî dike, ew azadkirina proleterya ji koletiya giyanî û maddî dihêle.

Erka her mirovî ye ku li mafên xweyên xwezayî bifikire, xwe azad bike û jiyaneke serbixwe bimeşîne.

"Naha ez dixwazim ji jiyaneke jî tiştê hebe!" Gelek wusa difikirin, lê kî li gorî wê tevdigere? Zehf kesek e, ji ber ku pir hindik bi rastî dikarin debara xwe bikin. Divê ramana xebata 7 salan û 3

sal bêhnvedan an 3 sal xebat û 7 sal bêhnvedan bibe sedema wê yekê ku her kes dikare debara xwe bike.

Ideddealên "baş bûn", "kedkar" û "guhdarî" stûnên pergalê ne ku hindik kes jê sûd werdigirin. Girseyên fireh, karker, dihêlin ku bi zindîbûn û jiyana xwe bidin. Alsdeal ji bo danîna cihên ku dixwazin ji rêzê derbikevin, wekî hok tê bikar anîn.

Bi rastî, ev îdeal teng in, ew piştrast dikin ku karker ji ya ku jê re mafdar e kêmtir qayîl bibe. Pêdivî ye ku em tenê tirsê ku ne li gorî îdealan bin, bavêjin ser rûyê xwe û bi taybetî li gorî vê yekê ku em çawa dikarin jiyana xwe bi rengê ku em bi rastî jê sûd werbigirin, xwe rêve bikin. Navberdana 7 salan a ji kar ji bo dema vala û pêşkeftina kesane têra xwe cih dihêle. Divê her kes di vê demê de bijî û karibe tiştê ku dixwaze bike. Lê ji bo ku meriv bikaribe vê yekê pêk bîne, divê mirov mafên xwe nîşan bide. Mafê her kesî yê xwerû yê perwerdehiyê heye, mafê tembeliyê û mafê serxweşiyê ye.

Divê ev bibin kevîrên bingehîn ên awayek nû ya jiyanê, awayek jiyanek ji bo kesek nû.

Bê guman, her kes jî divê xwedî mafê ola xwe be.

Pêdivî ye ku kes ji ber ola xwe neyê zilm û zordarî kirin.

Fikra xebata 7 salan û navberek 3-sal dikare were pêkanîn?

Bê guman wiya ye .. Ev pergal dikare bi bacan were fînanse kirin. Em di demek wisa de dijîn ku êdî em tenê bi keda mirovan ve girêdayî ne. Machines dikare gelek karên ku hewce ne werin kirin bikin. Hûn zûtir û bi bandortir dixebitin. Mirov tenê ji bo tamîrkirina makîneyan hewce ne. Mînak komunîzm ji ber ku xwe dispêre keda mirovan û ne piştî makîneyan nikaribû bixebite. Divê em li erênî û nehsên her pergalê binêrin û tenê ji her pergalê çetîrîn hilbijêrin. Ji ber vê yekê em dikarin teknoloji, makîneyên kapitalîzmê û pergala civakî / civakî ya sosyalîzmê di pergalek nû de bikin yek.

Pergalek nû ji bo kesek nû, şiyar û xwe-diyarker.

Mirov qala çi dike?

Wusa dixuye ku mijarên cihêreng hene ku mirov qala wan dike. Lê ya rast ev e, mirov roj bi roj qala du mijarên cuda dike: rast û çewt.

Bê guman çend celebên vê hene. Qenc û Xirab, Welatparêz û Niştimanperwer, Exlaqî û Bêexlaqî, Nermal û Ne normal, bi nav bikim. Mirov di cîhanek ramînê de ku ji polariya baş û xirab, rast û çewt pêk tê dijî. Van hemî darizandinên heja hewldanek ji bo rêbernameyek, rêzeyek rêzikên ji bo awayê rast ê jiyanê ne. Ew hewl dide ku ji pirsgerê mirov re çareseriyên bibîne, jiyanê baştir bike an sade bike.

Selman Kum carekê got: "Em qala rast û çewt dikin ji ber ku em qezenca kesane dixwazin."

Her kesê ku baş û xirab, rast û çewt dabeş dike, bi awayê xweperestiyê tevdigere. Ji ber ku ya baş ew e ku bi xwe ji min re kêrhatî ye û ya xirab jî ew e ku bi xwe zirarê dide min.

Daxwazên her kesê li gorî berjewendiya kesane ne.

Lêbelê, ji ber ku takekes kêrê caran diwêre vê rastiya sade bipejirîne, sedemên hêja yê min exlaq, namûs û hwd tene bikar anîn da ku nerîna yekê xwe were rastandin û dijberên gengaz bêdeng bikin, ji ber ku wekî din ew dikarin bi bêexlaqiyê an tevgera bê rûmet werin tawanbar kirin.

Di xebata xwe ya "Hîsterî û Tirs" de, Sigmund Freud nikaribû, bi dîtina min, bi tîra xwe koka tirsê şirove bike. Ez dixwazim koka tirsê bi sê hevokan vebêjim.

Tirs ji hezkirinê hez nake. Dracula jî netirsiya. Ew ji hezkirinê hez ne dikir û ji tiştê ku kir hez dikir.

Çima ji we re dijber hewce ne

Dijberên we hene, lê gelo ew dikarin ji bo tiştê jî baş bin?

Muxalefetek derveyî ku bi xerabiyê re têkildar e, bi ecêb ji bo ku hêza xwe yek bike an jî balê bikişîne ser pirsgerêkê navxweyî guncan e.

Bi nîşankirina tiliya xwe li dijminekê derveyî, meriv dikare bala kesên ku hêza wan li ser wan e bikişîne. Gel.

Mirovên serbixwe, xwedan raman nayêne kontrol kirin, ji ber vê yekê hûn ji mirovan re dibêjin kî ji kê hez bike û ji kî nefret bike.

Bi vî rengî hûn pêbawerîya wan digirin. Mirov îqna dike ku ew bi parastina çînen jorîn hewce ne, nebe ku dijmin wana tune bike. Ji ber vê yekê kes ji girîngî an hebûna hiyerarşîya jorîn guman nake. Di vegeerê de, divê bê guman kes guhdar be, xwe radestî pergala bike, bi kurtî: hemwelatîyek baş be. Mînakî, Seddam Huseyn ji hêla Amerîkayê ve hat hiştin da ku dijminek derveyî hebe û gelên li herêmê (Kuweyt, Erebiştana Siûdî) û gelên li welatê xwe girêdayî bin û bimînin.

Çawa ku pêp ji fahişeya ku wî diparêze sûd werdigire, dewlet jî sûdê ji welatîyên xwe yê ku wan girê dide digire.

Dijminê ku jê re tê gotin, timûtim ew qas tê hepis kirin ku ew bi xwe re bi şeytan re dibe yek. Ya xerab xirabtir, ya çêtir dikare xwe nîşan bide.

Ji ber vê yekê dewletek an tebeqeyên jorîn ên hiyerarşîyekê, ku bi xwe qirêj in, dibe azadker an parêzvanek.

Her kesê ku bi saya vê yekê dît, têdighîje ku ewên ku tiliya xwe didin kesên din û bi dengekî bilind diqîrin, timûtim dijminên rastîn in ku werin şer kirin.

Astengkerên paradîgmayê

Naha ez ê di derheqê paradîgmayê de rastiyê ji te re vebêjim.

Ger ez ji rabirdûyê bînim pêşerojê û ji gerîdeyê re bibêjim, ew nikare tiştek xeyal bike û nikare tiştek pê re bike. Erebe dikare di ber wî re biçê, ew ê jê fam neke ji ber ku ew bi ereban nizane. Da ku ew karibe bibêje ku di otomobîlek de, hûn neçar in wî fêr bikin. Ew paradîgmayek e. Ji ber vê yekê ew êdî bêyî wê nikare bifikire. Ez dizanim em kole ne ji ber ku divê em her meh dest pê bikin. Dema ku karker fêhm dikin ku ew êdî kole ne. Erê, pergala ronakbîr hilweşe. Ji ber ku ev şaristanî yeka kapîtalîst e. No şaristaniya çîna karker tune. Ew ê cûda xuya bike. Lê naha bila em di kampa komkirinê de bijîn ji ber ku dewlet naha hindikahiyek ku destûr tê dayîn ku girseyan îstismar bike hez dike. Ev di qanûn, dewlet û milkê de asêkirî ye.

Paradîgmaya pêşgir GG

GG fam kir ku erd ne navend lê roj e. Bi riya lêkolîna zanistî ya bi teleskop. Ma wî paradîgmayek kifş kiriye û bêyî wê çênabe. Ku roj navend e û ne ax e Dêra wê demê wateya wê ew bû ku erd navend e û ne roj. G neçar bû ku GG xwe li ber dêrê rast bike û îsbat bike. Dêrê li teleskopê mêze kir û fam kir ku GG rast e. Ne erd lê roj navend e. Ji ber ku wan rastî dît, wan got teleskop ya şeytan e, wan ew kor kir da ku ew wusa bifikirin. Jê re hat dayîn hepsa malê ya heta hetayê û neçar ma ku xwendina xwe red bike. Revolutionoreşa Frensî ne şoreşa yekem bû, ew di 1725 de li Tahiti bû. Tahiti Parîsa Karayîban bû. Li cîhanê pîşesaziya dewlemend dravê şekir. Çar xulamên Afrîkî ji başûrê rojavayê Afrîka mach Tahiti ne û şoreşek çêkirine û serfiraz bûne. Wan hemî xulam azad kirin. Ji her kesê re statuyek wekhev ji dewletê re hat dayîn û dixwestin şekir bifroşin, çu kes ne dixwest ku li vê cîhanê şekir bikire, wê hingê xulamên Afrîkî dê bidîtana ku ew dixebite û dê belaş be. Illuminati dikaribû drav li devereke din deyne. Ji ber vê yekê wan li ser Tahiti ambargo dan dest pê kirin. Ku karkerên li ser vê axê azad bibin. An hûn bi ezmûnê fêr dibin an jî kesek wan hîn dike. So ji ber vê yekê wan Illuminati bi dest xistin û nehiştin ku ew fêr bibin. Wan hemî xulam azad kirin. Ji her kesê re statuyek wekhev ji dewletê re hat dayîn û dixwestin şekir bifroşin, çu kes ne dixwest ku li vê cîhanê şekir bikire, wê hingê xulamên Afrîkî dê bidîtana ku ew dixebite û dê belaş be. Illuminati dikaribû drav li devereke din deyne. Ji ber vê yekê wan li ser Tahiti ambargo dan dest pê kirin. Ku karkerên li ser vê axê azad bibin. An hûn bi ezmûnê fêr dibin an jî kesek wan hîn dike. So ji ber vê yekê wan Illuminati bi dest xistin û nehiştin ku ew fêr bibin. Wan hemî xulam azad kirin. Ji her kesê re statuyek wekhev ji dewletê re hat dayîn û dixwestin şekir bifroşin, çu kes ne dixwest ku li vê cîhanê şekir bikire, wê hingê xulamên Afrîkî dê bidîtana ku ew dixebite û dê belaş be. Illuminati dikaribû drav li devereke din deyne. Ji ber vê yekê wan li ser Tahiti ambargo dan dest pê kirin. Ku karkerên li ser vê axê azad bibin. An hûn bi ezmûnê fêr dibin an jî kesek wan hîn dike. So ji ber vê yekê wan Illuminati bi dest xistin û nehiştin ku ew fêr bibin. Ji ber vê yekê wan li ser Tahiti ambargo dan dest pê kirin. Ku karkerên li ser vê axê azad bibin. An hûn bi ezmûnê fêr dibin an jî kesek wan hîn dike. So ji ber vê yekê wan Illuminati bi dest xistin û nehiştin ku ew fêr bibin. Ji ber vê yekê wan li ser Tahiti ambargo dan dest pê kirin. Ku karkerên li ser vê axê azad bibin. An hûn bi ezmûnê fêr dibin an jî kesek wan hîn dike. So ji ber vê yekê wan Illuminati bi dest xistin û nehiştin ku ew fêr bibin.

Li ser dolar xwîn heye

Ez ê bi profesyoneliya xwe çîrokekê ji we re vebêjim. Di 1970-an de Opek ji ber Fîlîstînê benzîna li ser erdê birî. 6 hefte li vir li cîhanê benzîn tune bû. Illuminati planek derxistiye pêş. Li herêma nêzîkê Opek wan xefik danîn û herêm tirsandin. Ez ê mînakek bidim we: Ez welatek mîna thenraqê me wê hingê CIA tê û dibêje, mesela, ez dixwazim ji bo welatê xwe qencyê bikim û alîkariyê bikim lê gel ne hewceyê wan e. Hûn yekî wek Seddam Huseyîn zalim dixwazin. Why çima ji ber ku ew wusa bi d e. Opek ji wan re bimîne ambargo tune. Seddam H. rehmetê dike. Kes nikaribû wî kontrol bikira ew dixwest ku wî xilas bikin. Like mîna şer. Byer bi pere tê fînansekirin. Ew di nav qeyranek bankingê de çû Amerika mînakî Almanya 500 mîlyar, Fransa 500 mîlyar winda kir û hwd. Ji ber vê yekê wan her tişt danî ser Saddam H. Mijar: Serokomar Erdogan çawa ew 700 mîlyar mîlyon ji Illuminati hat ser kar. Ji ber vê yekê wî ferman da. Bê kuştin. Naha ew nikare bêyî wê xeyal bike. Wî bi dilgermî 100 mîlyar dizî, Kurdan pêşiya paradîgmayekê girt. Wan min cidî nedîtîn. Wan ji Erdogan bawer kir. Ger we li min guhdarî bikira, dê dinya xweşîktir bûya. Hemî siyasetmedaran bi pirtûka min dizanibû. Min viya ji 2000-an ve digot, pirtûka min ji 2007-an û vir ve (li ser thenternetê jî) derket. Siyasetmedaran dizanîn ku çawa pêşî li vê digirin, ji ber vê yekê hemî çêbûn, angû bi şerê Görîng û hwd. Ew hemî bi kêrê vekirî hatine xwarê. Ev pergal naxebite. Ev ji bo şaristaniya kapîtalîst ne ji bo şaristaniya karkerên kole tê plan kirin. Serokomar Erdogan dema ku ji Illuminati hat 700 mîlyar desthilatdarî. Ji ber vê yekê wî ferman da. Bê kuştin. Naha ew nikare bêyî wê xeyal bike. Wî bi dilgermî 100 mîlyar dizî, Kurdan pêşiya paradîgmayekê girt. Wan min cidî nedîtîn. Wan ji Erdogan bawer kir. Ger we li min guhdarî bikira, dê dinya xweşîktir bûya. Hemî siyasetmedaran bi pirtûka min dizanibû. Min viya ji 2000-an ve digot, pirtûka min ji 2007-an û vir ve (li ser thenternetê jî) derket. Siyasetmedaran dizanîn ku çawa pêşî li vê digirin, ji ber vê yekê hemî çêbûn, angû bi şerê Görîng û hwd. Ew hemî bi kêrê vekirî hatine xwarê. Ev pergal naxebite. Ev ji bo şaristaniya kapîtalîst ne ji bo şaristaniya karkerên kole tê plan kirin. Serokomar Erdogan dema ku ji Illuminati hat 700 mîlyar desthilatdarî. Ji ber vê yekê wî ferman da. Bê kuştin. Naha ew nikare bêyî wê xeyal bike. Wî bi dilgermî 100 mîlyar dizî, Kurdan pêşiya paradîgmayekê girt. Wan min cidî nedîtîn. Wan ji Erdogan bawer kir. Ger we li min guhdarî bikira, dê dinya xweşîktir bûya. Hemî siyasetmedaran bi pirtûka min dizanibû. Min viya ji 2000-an ve digot, pirtûka min ji 2007-an û vir ve (li ser thenternetê jî) derket. Siyasetmedaran dizanîn ku çawa pêşî li vê digirin, ji ber vê yekê hemî çêbûn, angû bi şerê Görîng û hwd. Ew hemî bi kêrê vekirî hatine xwarê. Ev pergal naxebite. Ev ji bo şaristaniya kapîtalîst ne ji bo şaristaniya karkerên kole tê plan kirin. Kurdan paradîgmayek asteng kir. Wan min cidî nedîtîn. Wan ji Erdogan bawer kir. Ger we li min guhdarî bikira, dê dinya xweşîktir bûya. Hemî siyasetmedaran bi pirtûka min dizanibû. Min viya ji 2000-an ve digot, pirtûka min ji 2007-an û vir ve (li ser thenternetê jî) derket. Siyasetmedaran dizanîn ku çawa pêşî li vê digirin, ji ber vê yekê hemî çêbûn, angû bi şerê Görîng û hwd. Ew hemî bi kêrê vekirî hatine xwarê. Ev pergal naxebite. Ev ji bo şaristaniya kapîtalîst ne ji bo şaristaniya karkerên kole tê plan kirin. Ew hemî bi kêrê vekirî hatine xwarê.

Ev pergal naxebite. Ev ji bo şaristaniya kapîtalîst ne ji bo şaristaniya karkerên kole tê plan kirin. Ew hemî bi kêrê vekirî hatine xwarê. Ev pergal naxebite. Ev ji bo şaristaniya kapîtalîst ne ji bo şaristaniya karkerên kole tê plan kirin.

Ez çawa dixwazim cîhanê bibînim

Ez mînakî qanûnên duelê me. Ez dadger im. Dema ku du kesan biryara duelê dan, ez biryar didim ku ez dixwazim pêşî lê bigirim. Ez ji Günter û Hans re dibêjim ew her yek ji 18 salî heya mirinê 6000 euro digirin. Giya û kokaîna belaş. Heke ew êdî naxwazin duel bikin ji ber ku kesek dibêje na, qanûn kar nake. Ger her du jî bêjin erê, ez nikarim pêşbaziyeke duel bikim. Çima ji ber ku monopola şidetê ya dewletê heye. Ew şideta xwe bi qanûnan îfade dike. Heke hûn nebihîsin hûn ê werin cezakirin. Siyasetmedar û hwd qanûnên xwe di nav dewletê de bi riya mirovên xweyên hişmend bicîh tînin. Hişên wan têxin hêza polîs, siyasetmedar, dadgeh û leşkerî. Her weha Trotsky li Rûsyayê, Hitler li Almanya. Baweriya min bi dîktator û kaxezên dengdanê nayê. Ji ber ku bi saya dîktatorî û hilbijartinan rayên wan ên hişmend wî dide hêzê. Ji ber vê yekê ji bo her çekê divê her kes xwe çekdar bike. Ji ber ku heke dîktator tevlihev bibe, ew dikarin li ber xwe bidin û wî bişewitînin. Ew ê carekê din newêribû xapandinê bike. When dema ku her kes 6000 euro digire êdî tîrsa hebûna wî tune û dikare jiyana xwe wekî ku ew dixwazin pêk bîne û xwe û azadiya derbirîne ji bo her kesî diyar bike. Divê her kes bibe kapîtalîst. Ji bo hemî Ferrari û hwd. Ez dizanim ku Illuminati çi difikirin, ew çawa her kes bi ramanek çewt teşe digirin. Da ku hûn di derheqê wan de fêr nebin, mînak. Ez karkerek im ku Hans difikirim da ku Harry karker be lê Günter ku ew kir. Heke hûn wusa difikirin, we berê xwe wenda kiriye. Ev pergala wan e ji ber vê yekê divê hûn bifikirin. Ji ber ku ew dixwazin ku hûn di nav wan ramanan de bigerin û tiştek din nefikirin. Da ku hûn nekarin viya fêhm bikin. Warervanek Mongol çi dibêje ez ji elmasa herî mezin hêjatir im. Ew tu carî berê xwe nade. Ji ber vê yekê ne ku karker şiyar dibin û dibînin ku ya wekî wî hatiye xebitandin û xwe bi rêxistinê dikin. Dewlet tekane ye ku îdia dike ku ji bo xwe rêxistin dike. Ku me hindikahiyek îstismar dike. Min dixwest li ser Hîtler tiştek bêjim, çima wî Cihûyan ew qas bi hêsanî gaz kir û fikirî ku ew ê qet neyê çewisandin. Çima ji ber ku wî dît ku çawa Ermenî di meşa dirêj de çawa Ermenî birçî û tî bûn. 1/1/2 mîlyon mirine. Hit Hîtler digot qey tiştek bi wan nehat, ji ber vê yekê ez dikarim heman tiştî bi Cihûyan bikim û tiştek bi min nayê jî. Wî xwe wekî dîktatorekî ewle hîs kir, ji ber vê yekê divê hemî çek hilgirin, heke ew şîa bi axive dê were gulebaran kirin. Li ser vê gerstêrkê rojane 100 mirin ji 7 mîlyar çêtir in. Naha di derheqê Hîtler de, dîmenê çepgir ji 1917 heya 1948 komarek teqawût hate afirandin, li Almanya nîv sal anarşî hebû, karkeran xwe rêxistin kirin. Ew dirûvek li ber sermayedaran bû ku çima ji ber ku karkeran xwe rêxistin kiribûn û hingê dê dravê wan betal bibûya. Ji ber vê yekê sermayedaran Freicops di wê demê de zivirandin, nazîstên yekem li Almanya, ew dihêlin dîmenê çep her kes bikuje. 20,000 karkerên ku li ber xwe didin. Ew difikirin ku Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht li Berlîn û ew difikirin ku li München Gustav Landauer û Erich Mühsam hatine kuştin. Tenê yê ku ew nekuştin ji ber ku ew reviya Ziegelbremer ji Düsseldorf bû. Ew reviya Meksîko. Wî pirtûk nivîsandin. Generalek ji daristanê derdikeve û wî Reflection of the Guided nivîsand. Kî hêzê bikar tîne nefret dibe ji ber ku di wê gavê de tê hez kirin. Di pergala min de li ser dermanan tiştek din Heroîn û alkol hestên ewr dikin. Kokaîn û giya hest hîs dikin. Bi kokaîn û gihayê re her tiştê we di bin qontrolê

de ye û hûn hestên xwe tûj dîkin. Alkol û kokaîn di bin kontrolê de ne baş e. Di bin kokaîn de, hûn li şûna 1 şûşeyek araq 3 şûşeyên araq vedixwin û mîna 1 roja din li ber çavan radiwestin. Loma divê alkol ji pergala min derkeve û her weha eroîn, fuhuş, berjewendî, qumar, bio-tîşt, çekên nukleer û enerjîya nukleerê divê biçin.

Fîlozofê bêjeyan

Ez ne Dr. Arroganto. Pir dibêjin evîn û nefret nêzê hev in, lê ew nikarin wê awayê ku ez dikarim terîf bikin. Nimûne: Ger ez ji jinekê re bibêjim ku evîn nefretê diafirîne û yê ku ramana wî tune, ew difikire ku pîrsgirêkên kurik hene an jî pîs e. Lê heke ez vê yekê bi mînanan vebêjim, ew êdî nikare bêtî wê xeyal bike. Heke ez jî bibêjim ku evîn kîn çêdibe û dibêjim ku xulamê evînê nefret e, vîrus qayîm bûye û êdî paradigma nayê xeyal kirin û guherînek paradigma pêk tê. Xwe wekî hemwelatîyek normal bi rûkenî diyar bikim. Dibe ku rûreş li hember Xudan, serleşker, dewlet û hwd mîrxas, bêaqil an bêhurmet û bêtirs e. Ger ez bi karanîna nimûneyan jê re vebêjim, çi nefretê diafirîne, ew êdî bêtî wê xeyal nake. Ev veguherînek paradîgmayê diafirîne. Else tiştê ku ez bi evînê dizanim çi ye: kî ye xulamê evînê? Ew nefret e ji ber ku dema ku tê hezkirin kêfa kêfa evînê nayê. Ew naxwaze bêhêvî bibe, nebe ku dê nefret rabe. Fîlozofek mezin ê dîrokê Xelata Nobel a Dîrokê stendibû. Wî nikaribû fam bikira çima mirov diçin şer. Ji ber ku evîn naxwaze bêhêvî bibe û mirov naxwaze evînê dilşikest bike, mirov ji bo ramanê diçe şer. Naha ez dixwazim li ser dewletê tiştêk bêjim: Dewlet egoya xwe li ser egîdê xwe wekî îradeya serweriyê destnîşan dike. Ez îstîfa dikim. Ew bi devjêberdana min, xwe-înkarkirina min, dilşikestina min, ku bi dîlnîzmî çêtir tê zanîn, heye. Ma hûn bi wêrekiya min wêrek dibin û serdestiya wê didin wê? Hûn ne xwe kontrol dîkin, lê dewlet û raman we kontrol dîkin. When gava ku ew çêdibe, hûn bixweber dibin zilm. Ya ku min jî dît ev e ku çima mirov dikenin. Mirov ji ber sedemek, kêfxweşiya xerab dikene. Bi henekan digotin. Jinên rûreş, piteyek li rûvî an lêdana kerê û hwd .. Di muzîkê de paradigma jî hene. Melodî di gerdûnê de dimînin û kî ku pêşî li wan derxîne, ewil xizmet dike. Stran her dem li wir bûne.

Derew

Em di temenê ciwan de derewan dîkin. Ez ê ji we re îsbat bikim ku derew feraseta zindîbûnê ye. Ex: Ger ez ji yekê bipirsim, we ker ker kuşt? - Na, min nekiriye. Gava ku hûn derewan dîkin, hûn tiştêk vedişêrin. Anyone kesê ku carekê derewan bike nayê bawer kirin. Lê ji nêrînek xweperest, ez ji te re bibêjim ku derew jî baş e. Mînak: Ez casûs im û diçim wargehek dijmin û tîm girtin. Ji min tê pirsîn: tu kî yî? Ma hûn rastiye dibêjin an hûn derewan dîkin? Ger hûn rastiye bêjin dê hevalên we bimirin, heke hûn derewan bikin hûn ê wan xilas bikin. Ji ber vê yekê derew di vê rewşê de baş e. An jî hûn di civînek Encûmena arvoreşê de ne û dûv re polis dikeve hundur û ew ê navê we ji we bipirsin. Ma hûn rastiye dibêjin an hûn derewan dîkin? Bê guman hûn derewan dîkin. He ew jî bi we bawer nake û nasnameya we dipirse. Ji ber vê yekê ew jî derewan dike, ji ber ku ew bi we bawer nake. Mîna ku heqaret li padîşah bike û yekê guhdarî kir û tif kir û hûn werin pêşberî dadgeha qraliyetê. Ger hûn rastiye bibêjin, hûn ê werin

serjêkirin. Ger hûn derewan bikin, hûn serê xwe xilas dikin ji ber ku ew bi rastiya we bawer dikin. Ji ber vê yekê ez derewan her kesê dikim û xwe xilas dikim, ji ber vê yekê ez egoîst im û vê gavê ez tenê li ser çermê xwe difikirim. Dewlet dikeve bin derewan û anarşî radibe. Ji ber vê yekê ez derewan her kesê dikim û xwe xilas dikim, ji ber vê yekê ez egoîst im û vê gavê ez tenê li ser çermê xwe difikirim. Dewlet dikeve bin derewan û anarşî radibe. Ji ber vê yekê ez derewan her kesê dikim û xwe xilas dikim, ji ber vê yekê ez egoîst im û vê gavê ez tenê li ser çermê xwe difikirim. Dewlet dikeve bin derewan û anarşî radibe.

Eşîra Kafkasyayê

Kafkasan berî zayînê li dora 4000 sal berê bûn. Salên li Ewropa. Ewropiyan ziman û rengê çermê xwemalî ji wan girt. Ew yekem bûn ku hesp anîn vir û belayek 4000 sal berê 90% Ewropiyan qetil kir. Bi genetîkî tê îspat kirin ku em ji Kafkasan davêjin. Then dûv re Hun, Kafkasiyên din, hatin Ewropa û koçberiyek girseyî rêxistin kirin. Zagona wan a yekem radestkirina hemû gelan bû. Li ku roj hiltê û li ku roj lê diçe, divê hemû gel serî li Hunan bidin. Hun hemî qetilkerên rêzeyî bûn, hemî ji hêla dayikên xwe ve hatin lêdan. An dar zilam têk dibe an jî mirov dar dişkine. Bê guman, lêdana zarokan şil dike, lê ew çand bi we re bû. Heke ew darê têk bibin wê hingê ji ber ku tirs ji wan hate derxistin. Hûn bêçare û bêtirs in û wekî darê neheq in. The zarok berî ku ew gavên xweyên yekem bavêjin li hespan siwar bûn. Wan di heman demê de piştî ku ji dayik bûn rûyê zarokên wan yekser birîn kirin, da ku keder û êş li hev werin. Çawa ku wan zarokên xwe perwerde kirin, wusa jî hespên xwe jî perwerde kirin. Ew hespên tenê bûn ku dikaribûn ji berfê giya bikolin. Hun hemî sosyalîst bûn. Hûn yekem bûn ku peyman îmze kirin. Ger kesek di şer de mirî, deh lîre zêr, îro li dora du mîlyon euro dan malbatê, da ku ew karibin zarokên xwe mezin bikin. The serokê Hunan Attila bû. Bavê Attila got ku yê diwaran çêdike ditirse. Who kî tola xwe hilîne tirs a wî tune. Ev tişt e ku Attila di şerê gelek neteweyan de li girên Katalanî got. Romiyan difikirin ku ew nijada serwer in, Grek weha difikirin, û Naziyan jî. Berî Atîla Romaya Rojavayî û Romaya Rojhilat hebû, tenê Atîla Ewropa çêkir, ne ku Çarlîmagona ku ew dibêjin. Where her ku Hun diçûn, ew dîsa diçûn. We ji Ewropiyan re digotin "genimxwar" ji ber ku Huns koçer bûn. Gava ku ew birçî bûn, wan pezek serjê kir û bi hemî zilamên xwe re ew xwar. Hûn yekem kes bûn ku xwedan zirne bûn û her kesî digot qey ew bi hespên we re bûne yek. Bow kevanê wê kevanek refleksê bû û hîn jî li 300 metroyî bi guman mirî xist. They ew timûtim bajaran wekî teyrên ku di qefesên zêrîn de dijîn aciz dikin, lê ew wek çûkan azad in û ne asê ne. Dema ku wan bazirganî kir, hûn neçar man ku li hespek rûnin. Wan ji jinên xwe bêtir ji hespên xwe hez dikirin. Wan tenê dice qumarê bihîst û tu qanûn nas nedikirin. Felsefeya wan ew bû ku her gav mazûvan bişkînin, lê nekujin. Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şer şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Dema ku wan bazirganî kir, hûn neçar man ku li hespek rûnin. Wan ji jinên xwe bêtir ji hespên xwe hez dikirin. Wan tenê dice qumarê bihîst û tu qanûn nas nedikirin. Felsefeya wan ew bû ku her gav mazûvan bişkînin, lê nekujin. Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas

hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Dema ku wan bazirganî kir, hûn neçar man ku li hespek rûnin. Wan ji jinên xwe bêtir ji hespên xwe hez dikirin. Wan tenê dice qumarê bihîst û tu qanûn nas nedikirin. Felsefeya wan ew bû ku her gav mazûvan bişkînin, lê nekujin.

Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Wan ji jinên xwe bêtir ji hespên xwe hez dikirin. Wan tenê dice qumarê bihîst û tu qanûn nas nedikirin. Felsefeya wan ew bû ku her gav mazûvan bişkînin, lê nekujin. Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Wan ji jinên xwe bêtir ji hespên xwe hez dikirin. Wan tenê dice qumarê bihîst û tu qanûn nas nedikirin. Felsefeya wan ew bû ku her gav mazûvan bişkînin, lê nekujin. Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Wan ji jinên xwe bêtir ji hespên xwe hez dikirin. Wan tenê dice qumarê bihîst û tu qanûn nas nedikirin. Felsefeya wan ew bû ku her gav mazûvan bişkînin, lê nekuje.

Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Lê nekuje. Atêwirmendên Attila, birayên Onegesius û Scottas hebûn. Ew retorîst, du bira bûn. There li wir şêwirmendê Eudoxiusê Bakauts bû. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye. Ew doktorek nexweşxanê ya Fransî bû û du sal berê wî alîkariya serhildanên gundiyan li Loire kiribû û dûv re jî ji bo Attila wek xîvet kar dikir. Gotan ji Attila re gotin ku ew bêtirs û hîle bû, lê mîna şêr şer kir. The Hunan tenê tiryak, mişmiş bikar anîn, hûn dikarin wê di qazaniyên wan de bibînin, û wan 4000 sal marîjûana cixare kişandiye.

Fena xewê

Ez ji we re dibêjim hûn gişt çawa radizin. Hûn hemî di metamorfozê de ne ji ber ku hişmendiya we nahêle hûn wê bibînin. Nimûne: Ger ez we bi fenek vekîşînim û hûn bi hîlekarê vekîşîne nizanin û ez we hemîyan vedikişînim, wê hingê hûn hîleyê paşê dizanin. Heke hûn nûzayî ne, hûn bi hîleyê nizanin, hûn dikarin wê bikişînin ji ber ku ezmûna we tune. An hûn wî fêr dikin an jî ew ji ezmûnê fêr dibe. Ez dizanim Illuminati dizane em kole ne ji ber ku em her meh dest pê dikin. Ev pergala wan e. If heke ez we bi fenek vekîşînim, ez ê tîm zindan, lê monopola kapîtalîst heye ku me îstismar bike. "Ji milkê re rêz bigire." Ew sûcê her tiştî ye. Pêlavên çermê an lingan. Divê her kes 6000 € bistîne, tirsê hebûna tune.

Gavbir

Pêşbazî wiha ye: di bin sosyalîzmê de divê her kes pakêtekê bistîne, lê wê hingê kesek çend pakêtan dikire û dikare ji yê bi pakêten piçûk erzantir bacanên xwe pêşkêş bike. Of bê guman her kes ji ya erzan dikire û yê piçûk nema dikare bacanên xwe bifroşe û neçar e ku zeviya xwe bifroşe yê mezin û bibe karker. Heke hûn karker in, hûn her dem xulam in. An jî hûn sosyalîst in hûn bi wî re peymanek îmze dikin û wê hingê biha dibin aramî û kes bihayê nizm nake. Hûn tenê neçar in xwe bi rêxistin bikin, ji ber ku qelebalix şidetê dike û şidet rast dike. Kes dibin komeleyek, bi yê din re dibin yek, wê hingê dibin hêzek mezin. Then wê hingê ez ji te re dibêjim ku heke dewlemend hebin feqîr hene û heke feqîr hebin dewlemend jî hene. Heya ku mal hebe ev hev kêş dê her dem hebe. That ew bi tenê dibe ku meriv xwedan milkê an meaşek stabîl a € 6,000 be û ne tenê% 3 mîna yekîtiyê, lê şûseyek têr be. Heke em dixwazin bi Illuminati re şer bikin, divê em perên nû çap bikin, wê hingê dravê wan bêqîmet e. Makîneyên karkeran in. Dûv re Almanya ji bo hilberîna li çar aliyê cîhanê makîneyan dişîne û em qala pêşbaziya nakin. Ji ber ku pirsgerêka pêşbaziya ev e ku ew pêbendbûnê diafirîne û her kes dibêje em dixwazin bibin mîna Almanya. If heke em mîna Almanya ne, wê hingê em baş in. Lê ew tenê kar dike ji ber ku em sermiyan hinarde dikin û kom dikin û baş jiyan dikin. Ji ber vê yekê ez dixwazim ku Almanya makîneyan bişîne her deverê û wan li wir hilberîne û mirov baş bijîn. Ku tenê bi makîneyan dixebite. Nimûne: Li Englandngilîstan makîneyek ku bi 70 zîlamî re rojê milyonek nan çêdike heye. Ew dikare tenê bi 20 mêran re jî kar bike. Xwedî nan bi 1,50 lîreyî difroşe, ku kîloyek wê ji bo wî ye. Ew rojane milyonek lîre ye, heftane 7 mîlyon lîre ye, mehê 30 mîlyon lîre ye, û karker heqdestên hindik digirin.

Rêzimanzan

Retorîkzan mirovên şareza ne. Ji her pirsgerêkê re çareseriyek wan heye. Mînakî, ez fîlozofek bêjeyan, pisporekî neuro-zanist û tevgerparêz im, û ez dixwazim bi fikirîn bidim nîşandin ka ew çiqas şehwet in dema ku ez êrişî ramana wan dikim. Ramanek sabît her dem dema ku meriv pê ra fikar dibe an radestî ramanê dibe ye. Mînakî, heke hûn biçin ba psîkolojîstek û ew

we şîret dike û dibêje ku heke hûn deh tiştên baş û yek tiştê xirab bikin, wê hingê yên xerab ji yên çêtir çêdike. Ez jî egoîst im û azad im û ne girêdayî me. Kî ku xwe-xwe înkâr bike ji dewletê re xweş e. Divê em hemî jê re têbikoşin, lê negihîjin wê. Madem ku hûn ji milkê xwe re hurmetê dikin, hûn ê û hertim rûreş bin.

Cebr

Lenceîdet her gav tê wateya civakên paralel. Dewlet her gav tenê hindikahiyek ku destûr tê dayîn ku me, sermiyandaran îstismar bike, tehmûl dike, ji ber ku yekdestdariya wan heye û cahiliya proleterya bikar tînin, ji ber ku ew bi hezaran sal in vî karî dikin. Ji ber ku mirov ne ehmeq in, lê ji ber ku ew nezan dimînin. Lê sendîka û mafya jî di civakek paralel de dijîn ji ber ku ew welatiyan îstismar dikin. Tenê sendîka ji bo mafên karkeran li wir e, divê ew klûbên ku pir dibin, wê hingê ew bibin girseyek. Divê karker serbixwe bibe û ew tenê dikare bi armanca 6,000 € ji bo her kesî vê yekê pêk bîne. Wê hingê karker êdî ne kole ne, lê makîne ne. Nimûne: Kapîtalîst bacê nadin, ew bihayê zêde dikin û xerîdarê dawîn her tiştî dide. Vioîdet wusa ye Mînak: Ez ê ji we re vebêjim ka şîdet çawa çêdibe. Ger ez pilingekê bikujim wê demê ez rast dibêjim û ger piling min bikuje wê hingê ew rast e. Ji ber vê yekê kî ku tundûtûjî hebe ew rast e, ji ber ku tenê tundûtûjî biryar dide ku çi rast e. Dewlet şîdeta xwe bi qanûnan îfade dike. Dewlet amûrek şîdetê ye û ger hûn guhdarî nekin hûn ê werin cezakirin. Ji bo ku hûn amûra tundûtûjiyê hilweşînin, hûn nerazîbûna xwe nîşan bidin. Divê karker bi riya girseyan zorê bide dewlet û sermayedaran, ew hêzek mecbûrî ne. Then wê hingê ew dikarin xwe li dijî dewletê bisepînin, wekî kesek ew bê hêz e. Mîna ku zarokê dêûbavên xwe neçar bike ku tişteke bide wan. Wê hingê bêdeng e. So ji ber vê yekê divê karker jî bi peymanên sosyalîst tevbigere. Egoîstek mînak: Divê ew carî ne karê wî be, divê her dem tişteke din hebe ku wî kontrol bike. Meriv bibe mirov, bibe komunîst, bibe faşîst, bi aqil be, baş be, bi moral be û hwd., Wekî din meriv tê sazûmana exlaqî an sanatoriumê da ku meriv careke din bi civakî bide pejirandin. Anarşîst wendekarê kenê. Ew dizane ku ew ê bi ser bikeve û li pêşiya dema xwe ye. People mirov serî li rêzikan dide ji ber ku ezmûnek wan tune an ezmûnek wan tune ku karibin bi vî rengî tevbigerin.

Antidogmatism

Anarşî tê wateya civakek bê serdest, ku giyanê anarşîst serî li ramanan nade. Anarşîst dibêje baweriya xwe bi kesî neynin û hûn dilşkestî nabin. Divê hûn her tiştî bi xwe bikin. Anarkîstek pir zîrek û pir xeternak e. Weke mînak maqûl, baş, komunîst û faşîst û hwd .. Anarşîst van qaîdeyan paşguh dike ji ber ku mirov hişê xwe dixê bin ramanekê û bi ramanê bawer dike û piranî jê re mijûl dibe. Mînakî, xweparêzî baş e an xirab e? Wekî egoîstek, ez dibêjim baş e. Mînak: Ez dibêjim, were, em ê biçin şer, wê hingê tu dibêji ez naxwazim. Wê hingê ez dibêjim hûn çawa dikarin xwe bifikirin Ji ber vê yekê egoîst tenê ji bo berjewendiya xwe diqewime. Egoîst her gav xwe dixê navenda ramanê. Mînak: Leşker di xendekan de radiwestin û ji hev re dibêjin, li çiyê li generalê mêze bikin, ew tenê xwe difikire. The general gule ber dide hewa û diqîre: "Ji bo Xwedê û Bav!" Tu zarok û heywanek bi welatparêzî û sînoran nizane, wan wiya

fêr dike. Mînak çîroka Peter Schemel, ku giyanê xwe firot şeytan û fêhm kir ku êdî siya wî nema. Bi mirovan re wusa ye. Ramanên li jor wan in ku divê ew guh bide wan da ku ew bixebitin. Pêdivî ye ku kesek kesek ramanê nehêle. The general gule ber dide hewa û diqîre: "Ji bo Xwedê û Bav!" Tu zarok û heywanek bi welatparêzî û sînoran nizane, wan wiya fêr dike. Mînak çîroka Peter Schemel, ku giyanê xwe firot şeytan û fêhm kir ku êdî siya wî nema. Bi mirovan re wusa ye. Ramanên li jor wan in ku divê ew guh bide wan da ku ew bixebitin. Pêdivî ye ku kesek kesek ramanê nehêle. The general gule ber dide hewa û diqîre: "Ji bo Xwedê û Bav!" Tu zarok û heywanek bi welatparêzî û sînoran nizane, wan wiya fêr dike. Mînak çîroka Peter Schemel, ku giyanê xwe firot şeytan û fêhm kir ku êdî siya wî nema. Bi mirovan re wusa ye. Ramanên li jor wan in ku divê ew guh bide wan da ku ew bixebitin. Pêdivî ye ku kesek kesek ramanê nehêle. Mînak çîroka Peter Schemel, ku giyanê xwe firot şeytan û fêhm kir ku êdî siya wî nema. Bi mirovan re wusa ye. Ramanên li jor wan in ku divê ew guh bide wan da ku ew bixebitin. Pêdivî ye ku kesek kesek ramanê nehêle. Mînak çîroka Peter Schemel, ku giyanê xwe firot şeytan û fêhm kir ku êdî siya wî nema. Bi mirovan re wusa ye. Ramanên li jor wan in ku divê ew guh bide wan da ku ew bixebitin. Pêdivî ye ku kesek kesek ramanê nehêle.

Dogmatîzm rast û çep

Dogmatîzma rast û çep Dogmatîzma rast Yek peyvek ku ez dixwazim bibêjim ev e: Hûn aciz nabin, hûn xerabiyê hildibijêrin. Naziyan dizanibû ku ew xerab in. Mînakî, dema ku Hîtler Avusturya girêda û charter da û hemî dikanên Cihû yên ji ber diziyê qedexe bûn ragihand, 1.300 kes li Viyana xwe kuşt. Bi faşîstan re ew bi rengê dixebite ku ew gelê xwe li her deverê bixin meqamên desthilatdariyê, wekî dadgeh, polîs û alavên din ên şidetê. Wê hingê ew qanûnê li kêleka we di berjewendiya xwe de diafirînin û ji ber vê yekê kes nikare xwe biparêze ji ber ku çu çekên din nema. Ger çekên her kesî hebûya, ew dikaribû xwe biparêze. Bi Naziyan re akademîsyen û mirovên xwendî jî hebûn ku ew jî beşdar bûn. Loma ez dibêjim hûn xerab nabin, hûn xerab hildibijêrin. Azadî ew e ku hûn dikarin nebêjin. Mînak çîroka Ruandayê, ku li wir yek gel û yek jî li heman welatî Kurd û Tirk dijiyan. Wî jî na serokê Hutu navnîşanek radyo da da ku ferman bide ku hemî Tutsî werin kuştin û perçe kirin. "Herin hemî bikujin!" Wê qîrî û Hûtûyan ew kir. Wan di 100 rojan de 800,000 Tutsî, kal, zarok, jin, her kes kuştin. Ez dibêjim, hûn xirab nabin, hûn xerab hildibijêrin. Hûn dikarin bêjin na. Dogmatîzm derket Mirovan dizanibû ku Stalîn Asî ye û wî bi xwe jî dizanibû ku ew Asî ye. Mînak: Piştî Lenîn mir Stalîn û Troçkî ketin pêşbaziye. Hingê Troçkî reforman dixwest, ji ber ku komunîzm nedihat xebitandin û di encamê de Stalîn xwediyê nexşeyek din bû. Nexşeya Stalîn ev bû, wî jî Duma re got, navê xwe li gel ya min jî bavêjin ser sindoqê, heke hûn dengê xwe bidin Trotsky, navê Trotsky û navê xwe bidin ser sindoqê. Ji 5016 delegeyan, 5000 Trotsky û tenê 16 jî Stalin hilbijartin. Di nav 16-an de Xrûşçev jî hebû, ku paşê bû Serokê Rûsyayê, yê ku got ku bi Stalîn re tim çek li bin balgê wî hebû. Bi wî re hûn neçar man ku her tiştî hesab bikin. St Stalin ji bo ku li ser kar bimîne her 5,000 delege digel malbatên xwe kuştin. Mîna kek din jî ev e ku wî 20 mîlyon mirov şand gulagê da ku ji bo nan û avê bixebite. Wî bi bêhemdî bi hezaran jî navçeyên cûda yên bajarek hilbijart, da ku wan bişîne Gulagê li Sîbîryayê. Ji ber ku kesî nedixwest li Sîbîryayê bixebite, wî bi hêsanî bê sedem hemwelatîyên normal dişand ku di gulagan de bixebitin. Ji 20 mîlyon mirov, 2 mîlyon mir. Stalîn got: "Mirovê pîrsgirêk, deyne pêş,

pirsgirêk nine." St Stalîn her gav 40 hûrdeman li ber Duma sekinî û 40 hûrdeman çepik lê xist. Her kesê ku berê zû sekinî neçar bû ku biçe gulagê.

Sermayedar

Kapîtalîst ne sûcdar e ku belengaz be, lê karker e. Kapîtalîst bi hevoka xwe: rêz li milkê xwe bigire xwe di civakê de bi cî kir. Pêdivî ye ku hûn bi taybetî ji yên jorîn re rêz bigirin. Bi vê yekê mînakê ku 70 karker her sal 45,000 \$ qezenc dîkin, lê serleşker bi 70 karkeran re 1,5 mîlyar \$ dike, karker sûcdar in. Ger wan got, na, bira, em ê her tiştî, hop an top, parve bikin, hingê bê guman ew ê ji karkeran re hopê tercîh bikin. Ew tenê bi mehê 6,000 €, tirsê hebûnê tune. Ev tam wekî ku Bertolt Brecht di gotinek de dibêje: Gava ku zik têr be, hûn dest bi ramînê nakin. Gava zik vala dibe, ew dest bi ramînê dîkin. Dema ku hûn ji general madalyayekê werdigirin wusa ye û ew difikire ku ew xwediyê Almanya ye. Ew mîna zarokê piçûk kêfxweş e û nabîne ku jê tê jê kirin çimkî ew hingê bi gelemperî bi ramanê re şehîn dibe. Mîna ku meriv pêrekek bide zarokê û ew mîna dîn kêfxweş in, her çend dibe ku mafê wan jî hebe. Lê yên ku rastî wînda nekirine bi piranî sûcdar in. Ji bo ku bigihîjin armanca xwe, divê ew sûcên li dijî pergalê bikin. Ji bo ku hûn bigihîjin armanca xwe, hûn xwe înkâr nakin û armanca we dewlemend e, ji ber ku hûn tenê carekê li ser vê gerstêrkê ne. Ji bo ku meriv egoya xwe înkâr neke, divê li hember dewletê bisekine, ego û dewlet dijber in. Dewlet dixwaze ku ez bixwazim û ez nerazîbûna xwe bi înkarkirina xwe nîşan didim. Ez ticarîfroşek tiryakê me, ez qaçaqxçiyek im, ji hêla nîrxê ve heqdestê min tê. Ji ber vê yekê ye ku divê derman bi qanûnî bibe û derman dikare dewletan hilweşîne. Hetanî afyon, nebatê qeşeng, 4000 sal berê ji Italytalya an Spainspanya hat. Alexanderskenderê Mezin timî ew bi xwe re anî Afganistanê. Wî li ku derê şer dîkir, wî di navberan de ew çandine û wan ew wekî "şeraba reş" vexwariye da ku ew hovîtiyên şeran ji bîr bikin. Ji şerabê re digotin "şeraba reş" ji ber ku wan danîbûn komikên afyonê û hemî Roma li ser bû. Naha me qala afyûmê kir, lê ya ku ez dixwazim kokaîn û gihayê klûba min e û eroîn û alkol dîr e. % 99 eroîn ji Afganistanê tê û li wir tê hilberandin. Ji ber vê yekê ez ji bo Afganistanê siyasetek derman a cûda heye, ku heşîş mezin dibe, ji ber ku tiştêk din li wir şîn nabe. Her 6-an

Dêrika mişkê ji Hameln

Rojek di Serdema Navîn de bajarek hebû ku dewlemend bû, bajarê Hameln. Then dûv re hewayê xerab a du salan hat û mişk hatin bajêr û ew bûn bela. Bajar her tişt ceriband da ku ji mişkan xilas bibe, tiştêk çênebû. Dûv re rojek zilamek bi navê xwe Pfeifer hat û xwest bi şaredar û meclîsa bajêr re bipeyive ji ber ku wî got ez ê ji mişkan xilas bibim. Gardiyanên li ber derî gotin hûn ê çawa viya bikin? - Min bibe cem şaredar. Wî ji şaredar û meclîsa welatiyan re got: Ez ê ji mişkan xilas bibim û her kes pê dikeniya. Paşê wî bi wan re peyivî û wan got. Erê baş e Ger hûn ji hemî mişkan xilas bibin, em ê xelatekê bidin we. Wî bihayek nav kir û wan qebûl kir. The piper, xerîb, çû nav kolanan û pif kir û hemî mişk li pey wî çûn û di cem de xeniqîn û hemî mirin çûn. Dûv re ew vegeriya belediya bajêr û perê xwe xwest û bajêr got hûn perê we nagirin. Herin ku hûn ji ku hatine. Wan ew bi leşkeran tehdîd kir ku divê ew ji bajêr

derkeve û wî ew terikand. Ew roja din vegeriya û wî dîsa şepirze û hemî zarok li pey wî derketin derveyî bajêr û ew bê şop winda bûn. Li bajêr her kes bi êş giriya. The exlaqê çîrokê ev e, bila kesek kêr neke, kî dibe bila bibe. Hûn hêrs nabin, hûn xerabiyê hildibijêrin. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe. Dûv re ew vegeriya belediya bajêr û perê xwe xwest û bajêr got hûn perê we nagirin. Herin ku hûn ji ku hatine. Wan ew bi leşkeran tehdîd kir ku divê ew ji bajêr derkeve û wî ew terikand. Ew roja din vegeriya û wî dîsa şepirze û hemî zarok li pey wî derketin derveyî bajêr û ew bê şop winda bûn. Li bajêr her kes bi êş giriya. The exlaqê çîrokê ev e, bila kesek kêr neke, kî dibe bila bibe. Hûn hêrs nabin, hûn xerabiyê hildibijêrin. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe. Dûv re ew vegeriya belediya bajêr û perê xwe xwest û bajêr got hûn perê we nagirin. Herin ku hûn ji ku hatine. Wan ew bi leşkeran tehdîd kir ku divê ew ji bajêr derkeve û wî ew terikand. Ew roja din vegeriya û wî dîsa şepirze û hemî zarok li pey wî derketin derveyî bajêr û ew bê şop winda bûn. Li bajêr her kes bi êş giriya. The exlaqê çîrokê ev e, bila kesek kêr neke, kî dibe bila bibe. Hûn hêrs nabin, hûn xerabiyê hildibijêrin. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe. ku divê ew ji bajêr derkeve û wî ew terk kir. Ew roja din vegeriya û wî dîsa şepirze û hemî zarok li pey wî derketin derveyî bajêr û ew bê şop winda bûn. Li bajêr her kes bi êş giriya. The exlaqê çîrokê ev e, bila kesek kêr neke, kî dibe bila bibe. Hûn hêrs nabin, hûn xerabiyê hildibijêrin. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe. ku divê ew ji bajêr derkeve û wî ew terk kir. Ew roja din vegeriya û wî dîsa şepirze û hemî zarok li pey wî derketin derveyî bajêr û ew bê şop winda bûn. Li bajêr her kes bi êş giriya. The exlaqê çîrokê ev e, bila kesek kêr neke, kî dibe bila bibe. Hûn hêrs nabin, hûn xerabiyê hildibijêrin. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe. yek xirabiyê hildibijêre. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe. yek xirabiyê hildibijêre. The bajar çû xirabiyê û hilweşînek çêbû. Ji ber vê yekê, xwendevanên hêja, biryarek rast bidin, di demekê de dê her gav ya rast hebe.

Çîroka Romeo û Juliet

Romeo çima dixwest bi Juliet re bizewice? Ji ber ku ew bi şehwetê hate girtin. An na, ew bûye egoîstek û tenê li xwe difikirî û di wê gavê de malbat di bin bendê de hişt. Ji ber ku qanûnên malbatê hene. Ger Julia bi yê din re zewicibûya, dê malbat şilav bibûya, lê wê şehwet, evîn hilibijart, lê yê din dê bi dravî ji bo malbatê bihata pîroz kirin. Lê ji ber vê yekê wê malbat di bin bendê de hişt û evîn hilibijart. Mafê min, xweşhaliya min, tiştêk bi min nayê. Divê hemî jin wiya bibêjin. Lê ev tenê heke fistekên jinan û her yekê 6,000 € hebe ev kar dike. Naha em tene civakê. Civak tê wateya mekan, mînakî, û dema ku mirov li cihekî be, ji wan re qaîde hewce ne da ku ramana ku meriv pêş dixwe bixebite. If heke hûn rêzikên civakê bişkinin, hûn ê wekî egoîst werin binavkirin. Ji ber ku wî di nav girseyê de li mafê xwe geriyaye ku baş bijî û bixwe biryar bide ka dê çawa tevbigere. Ji ber vê yekê ew hiyerarşiya di nav girseya civakê de digirin ji ber ku ew li her kesê xerabîya ku ew qaşo dixwazin kontrol bikin dibînin. So ji ber vê yekê

divê vîna mirovan di derbarê min de biryar bide, ez jî wek ku ew diyar dike tevbigerim. Wekî din ew îradeya ku li ser min hukumdariyê dike zext dike, ew bi qanûnan min teng dike. Ji ber vê yekê ez neçarim xwe îxanet bikim, ji ber ku min dev ji şîdeta xwe berdaye, ez dixwazim ku ez xwe înkâr bikim. Divê ramanên wî ramanên min bin. Ew dixwazin ku ez di hiş de bimînim. Pir kes bi vê ramana dewletê bawer dikin, lê ew nabînin ku dewlet wê îstîsmar dike. Haya wan jê tunîne ku ew radizên. Bi saya dilnizmî û nezanî û girêdana min ew sûdê ji min werdigire ku ez nas nakim ku ez xulamê pergalê me, her çend bi rastiyên ku ez vebêjim jî, hûn dikarin bibînin ku hûn kole ne û pê hay jê jî hebin. Divê hûn li gorî wê tevbigerin. Divê nezan bibînin ka ez çi vebêjim, nebe ku dinya dê biqede. Ez xeletiyên ku gava nerast tevdigerin ji mirovan re eşkere dikim, û bi erênî û neyînîyên xwe, bi mijarên xweyên nakok re wan zelal dikim.

Vîna dewletê ne vîna min e

Theradeya dewletê îradeya xwe li min dixe da ku ez vîn û adetên xwe înkâr bikim da ku ez bi civatî bixwazim, ku min îstîsmar dike. Ez alîgirê her kesê ku çek hildigire ne. Wê hingê êdî îradeyek serdestiyê tune, wê hingê her kes xeternak e û tenê xwe wekî dijber nas dike. Pancho Villa çi dibêje: Ku rast bimirin çêtir e ku hûn li ser çokên xwe bijîn. Now naha em têne Sokrates. Sokrates, dema ku Atheniyan ew bi kufrê tawanbar kir û ew xist zindanê, dikaribû bi hin Atheniyan re bireviya, lê ew li ser erdê qanûnî ma. Ku wî li egoîzmê guhdarî bikira, ew ê bireviya, lê wî guhdarî fikrê dikir. Wî digot qey ew ê wî beraet bikin. Lê ne wusa bû, wan ew îdam kirin. Ji xwe dadvanek tune. Heger ew bireviya wî ê jiyana xwe xilas bikira lê wusa wî guh da dewletê û qanûna dewletê qebûl kir. Mînakî dema ku tawanbaran bankek talan kir û zarok wê dibihîzin û dibêjin: "Wey, topên wan hebûn!" û bav pê dibihîze, paşê ew dibêje: "Çi?! Hûn têne cezakirin ji ber ku divê yek qenciya xirab nebîne." Lê çareserî wusa ye, egoîst tenê dikare xwe di tawanê de fahm bike ji ber ku ew ji milkê xwe re rêz nagire û naxwaze ku armancên xwe ji çav berde. Pir drav û jiyanek baş, paşiya paşîn, em tenê carekê li ser rûzemînê ne ku jiyanek xweş derbas bikin. Ji ber vê yekê kî sûc dike, kî qanûn bînpê dike, hêkên wî hene. Mînakî dema ku tawanbaran bankek talan kir û zarok wê dibihîzin û dibêjin: "Wey, topên wan hebûn!" û bav pê dibihîze, paşê ew dibêje: "Çi?! Hûn têne cezakirin ji ber ku divê yek qenciya xirab nebîne." Lê çareserî wusa ye, egoîst tenê dikare xwe di tawanê de fahm bike ji ber ku ew ji milkê xwe re rêz nagire û naxwaze ku armancên xwe ji çav berde. Pir drav û jiyanek baş, paşiya paşîn, em tenê carekê li ser rûzemînê ne ku jiyanek xweş derbas bikin. Ji ber vê yekê kî sûc dike, kî qanûn bînpê dike, hêkên wî hene. egoîst tenê dikare xwe di tawanê de fahm bike ji ber ku ew rêzê li milkê nagire û naxwaze armancên xwe ji dest bide. Pir drav û jiyanek baş, paşiya paşîn, em tenê carekê li

ser rûzemînê ne ku jiyanek xweş derbas bikin. Ji ber vê yekê kî sûc dike, kî qanûn binpê dike, hêkên wî hene.

Nefret an ji baş

Mînakî, nefret baş e an xirab e? Mîna nefretê: Ez ji şer nefret dikim, ji kuştinê nefret dikim, ji êşkenceyê nefret dikim û hwd. Mînak baş: ez kuştinê baş difikirim, ez şer baş dibînim, ez îşkence baş dibînim û hwd And çima wiya? Ji ber ku "baş" nabe ku bêhêvî bibe, ji ber ku "baş" hostayê ku başî xêr kiriye û "xirab" dijber e. Mînakî, general ji leşkerên xwe re dibêje, hûn ji bo kuştina 10 zilaman madalyayekê digirin, hûn baş in. Lê hûn nebaş in ji ber ku we terk kir, we xiyamet da me. Hûn ê ji bo vê yekê cezayê mirinê bistînin, ji ber ku ew "I" -ya xwe diparêze, ji ber ku wî nekuje, ji ber ku wî tiştê xwe nebihîst û kir.

Taybetmendî

Ez ji we re dibêjim, takekesî ji azadiyê çêtir e, çêtir e. Xwe asê kirin bindestbûn e. Lê idiosyncrasy we vedigerîne ba xwe, ji ber ku bêpergalî mînak e: ramanên xwe, vîna xwe, tevgera xwe û mafên xwe. Hûn tenê dikarin li vîna xwe werin ger ku hûn di ciwaniya xwe de nexwazin û ji dil nexwazin, ew gava yekem e ku hûn bêhempa bibin. Then hingê bê guman hûn vedigerin egoîstek ku tenê li xwe difikire. That's ji ber vê yekê ye ku em, wek egoîst, wê hingê hemî neçar in ku di komeleyan de bibin yek, em wê hingê şûrek mezintir in, û ji ber vê yekê em dikarin xwe bi zorê azad bikin. Her ramana azadbûnê ramanek anarşî ye, ji ber ku azadî tenê peyvek vala ye. Hûn ji pirsgirêkên xwe xilas dibin, lê paşê çi ye? Mînakî, ez ji axayê xwe yê ku qamçî, rûreş kirim, ji ber ku ez tenê li hember wî dilnizm bûm. Divê xulam xwe bi rêxistin bikin, ev karkerên îro ne, proleterya ne. Divê hûn xwe bi rêxistin bikin, wê hingê ew bi girseyek rêzdar re pirr dibe, ew jî şidet e. Dema ku hûn pê re şidetek pir balkêş dikin. Karker neçar in ku xwe bi rêxistin bikin û karan wekî karên xwe bibînin û ger serkar jî bavêje êdî serkar wekî serkar qebûl nakin. Ew hingê komeleyek partiya tembeliyê ye. Azadiya li vê dewletê azadiyek tenê ye ku em bi dest dixin, mîna kûçikek li ser zincîrek an hamsterek li ser çerxek. Heger me azadiyek tevahî bistanda, em ê ne hewceyê dewletê bin. Then hingê ew ê di anarşî û qanûna vîna xwe de, dewletê belav bibe; wê hingê wînd û bêqîmet bibe. Ragihandin bingeşa azadiyê ye, mecbûrî nikare îqna bike, ji ber ku mecbûrî îradeyek serweriya min e. Fikir tenê heke her kes bibihîze kar dike. Hûn xwe bi qanûnê ve girêdidin, ku tenê ji bo xwe dezavantaj e, ji raman û vîna xwe re sûd tune. Loma egoîst dibêje, mînak: ramanên min, mafên min, kirinên min, drav, daxwazên min, û hwd.

Ekolojî û aborî

Ekolojî û aborî di civaka me de tene yek kirin. Nimûne: Ger xweza xwe biparasta, em ê wiya bi vî rengî nekira. Mînakî, ku em arîkariya hawîrdor û karkeran dikin ji ber ku aborî her gav ji rastiya ku ekolojî wêran dibe ji ber ku xwe na parêze dûr dixê. A ji bo vê yekê plansaziyek min

heye, em makîneyan û kelûmêlan çêdikin ku dê 100 sal û dirêj bidome, ji ber vê yekê em xwezayê û karan diparêzin. Osram di sala 1920-an de hemî sermayedar vexwend Berlînê û wan dûv re gotûbêj kirin ku pêdivî ye ku hemî mal bişkênin, nebe ku pergala wan nexebite. Who kî jê dikişîne? Proletarya, bê guman û xweza. Naha em têne aboriyê: tenê bila makîneyên nîv salê bixebitin, ku kar û xwezayê xilas dike. Bê guman, makîne neçar in ku her tiştî bikin. Paşê standarda jiyanê zêde dibe. Em neçar in ku betal bibin, pişesazî divê herî kêr 7 salan bêhna xwe bigire û 3 salan bixebite. Everyone her kes 6,000 € digire, dema ku makîneyên mirovan dixebitin êdî ji hebûnê natirsin; civakek mirovên çêkirî. Ji ber vê yekê ez her dem dibêjim pêlavên çermê patentê an jî pêçek. Ez ê ji we re li ser çêkerê ku hypercapitalist e ji we re vebêjim. Ew bi 70 zilamî re mîlyarek û nîv dolar dike û 70 zilam jî temaşe dikan ku makîne dixebitin û pasta tomato diherike nav tenekeyan. Machines makîneyên sermayedar tam bi qasî ku tevahiya Italytalya di salekê de dike hilberîne. Ew rojê 4 mîlyon dolar dike, ev mehane ji 120 mîlyon dolarî zêdetir e. Ew salê ji yek û nîv mîlyar dolar zêdetir e. Ji vê yekê karker digirin 70 mîr, salê tenê 3,5 mîlyon \$ û ew salê mîlyarek û nîv dike, ev destkeftek tehmûl û xweser e. Çima karker li ber xwe didin? Ger ew xwe rêxistin bikin û rêzê li milkê xwe bigirin, wê hingê her kes milkê karkeran digire.

Komara Sovyetî

Ew nêrînek pragmatîk e û ji ber vê yekê ji mijarê re guncan e, ji ber ku meclîs dahênanek pragmatîkî ya demê ne. Hêz bi avahiya meclîsê wînda nabe, lê bi piranî tê bêbandorkirin. Bi dirûşmeyê re rast e: Hêzê belav bikin da ku ew kesek hêzdar neke!

Hema hema hemî ceribandînan Konseya destpêkê bi tenê ramana bingeîn a li piştî vê ramanê bi sînor bûn. Civîn, nîqaş, heyet, peywira ferz û biryar hemû bi piraniya dengên hatin girtin.

Meclîs nerm in, partî hişk in. Meclîs nermbûna herî mezin a gengaz garantî dikan, partî tenê ji bo hiyerarşiyê têne sêwirandin.

Encûmen fonksiyonan, partiyan deshilatê dişînin.

Meclîs ji nîqaşê, partî ji biryargirtinê dijîn.

Encûmenên torgilokê ne navendî ne, partî navend in.

Ji xulamtiya dilxwaz

Karker nizane ku ew kole ye. Haya wî jê nayê kirin ji ber ku pergala wan ev e. Heke proleterya jîr bibe, wekî ku ez ji wan re dibêjim, Illuminati dikare drav li cîhek din bigerîne. Ew nafikirin ku bifikirin ku ew radizên. Em tenê carekê li ser vê gerstêrkê dijîn, em cara duyem nayên, divê em ji jiyana xwe kêfê bigirin. Ji ber vê yekê ji bo me tê vê wateyê ku em hindik mimkun kar dikan. That ew tenê heke makîneyên me bixebitin kar dike. Ji bo her 6,000 €, mîr û jin 12,000 € ne. Lê di pergala me de, mirov wiya nabîne û nas nake. Gotinek Kurdî heye ku dibêje: hûn şaxê dibînin lê daristanê nabînin. Ji ber vê yekê ye, divê mirov fêhm bike ku ew ji 2,000 \$

zêdetir in, ji ber vê yekê ez dibêjim ku ew qasî elmasek hêja ne. Pêdivî ye ku meriv xwe li binê nîrxê nefiroşe. Em tenê dikarin vê bi klûb û makîneyan bi dest bixin, da ku kes di kolektîfê de winda nebe. Ez vîrusek im, dema ku ez çîrokan vedibêjim ez mêjiyê te teşwîq dikim ku bêtir bifikire. Then wê hingê ew êdî wê bêyî wê xeyal dikin, ew di mejî de zexm dibe. Mînak, evîn çawa nefretê diafirîne, rast an xelet diaxive û 100 € depozîtoya ku Illuminati ji min re got. Ger zimanek hebe, pir guh hene. Ez bi axaftina rast û xelet hay ji wan dikim ku mejî çawa dixebite. Ji ber ku ew bi awayê xebitandina mejî re mijûl nabin, lê bi axaftina rast û çewt ew nikarin ji paradîgmayê bifikirin ji ber ku paradîgma girîng e. Ez vîrusek im, dema ku ez çîrokan vedibêjim ez mêjiyê te teşwîq dikim ku bêtir bifikire. Then wê hingê ew êdî wê bêyî wê xeyal dikin, ew di mejî de zexm dibe. Mînak, evîn çawa nefretê diafirîne, rast an xelet diaxive û 100 € depozîtoya ku Illuminati ji min re got. Ger zimanek hebe, pir guh hene. Ez bi axaftina rast û xelet hay ji wan dikim ku mejî çawa dixebite. Ji ber ku ew bi awayê xebitandina mejî re mijûl nabin, lê bi axaftina rast û çewt ew nikarin ji paradîgmayê bifikirin ji ber ku paradîgma girîng e. Ez vîrusek im, dema ku ez çîrokan vedibêjim ez mêjiyê te teşwîq dikim ku bêtir bifikire. Then wê hingê ew êdî wê bêyî wê xeyal dikin, ew di mejî de zexm dibe. Mînak, evîn çawa nefretê diafirîne, rast an xelet diaxive û 100 € depozîtoya ku Illuminati ji min re got. Ger zimanek hebe, pir guh hene. Ez bi axaftina rast û xelet hay ji wan dikim ku mejî çawa dixebite. Ji ber ku ew bi awayê xebitandina mejî re mijûl nabin, lê bi axaftina rast û çewt ew nikarin ji paradîgmayê bifikirin ji ber ku paradîgma girîng e. ku Illuminati ji min re got. Ger zimanek hebe, pir guh hene. Ez bi axaftina rast û xelet hay ji wan dikim ku mejî çawa dixebite. Ji ber ku ew bi awayê xebitandina mejî re mijûl nabin, lê bi axaftina rast û çewt ew nikarin ji paradîgmayê bifikirin ji ber ku paradîgma girîng e. ku Illuminati ji min re got. Ger zimanek hebe, pir guh hene. Ez bi axaftina rast û xelet hay ji wan dikim ku mejî çawa dixebite. Ji ber ku ew bi awayê xebitandina mejî re mijûl nabin, lê bi axaftina rast û çewt ew nikarin ji paradîgmayê bifikirin ji ber ku paradîgma girîng e.

Pêvgirêdayî

Dilsozî nîşana qencyê ye. Wê hingê komunîst dibêje: ew komunîstek baş e, ew faşîstek baş e ji ber ku guhdarî dike. Xudan ramanek e ku bête xizmet kirin û bêhêvî nebin. Mîna vazoyek camîn tijî rêzik e ji ber ku xizmetê dike û dilşikestî nake. Nazî digotin: Kî ku bêdeng nebe di kampa komkirinê de tê Dachau. That's ji ber vê yekê ne ku hemî mirov neçar in ku fişekan hilgirin. Everyone her kesê wekî dijber qebûl bikin, ew ê newêribê we bikuje. Gotinek heye: kî ku cûda bifikire dijber e. Yê ku cûda difikire dijminê me ye. That's ji ber vê yekê ye ku divê em hemî wekî yek malbatek mezin hevûdu bibînin û rêz bikin û qebûl bikin.

Nestor Machno

Machno rêberek gerîlayê gundî bû. Wan çar sal li Ukraynayê anarşî hebû û Machno wusa dest pê kir: Wî di 17 saliyê de generalek kuşt û ji ber ku ew tenê 17 salî bû ew hat bexşandin û ji bo jiyane hat Keleha Petersê ji ber ku ew pir ciwan bû ku were darve kirin. That's li wir wî cografî xwend, çimkî wî dizanibû ku rojek dema şoreş dest pê bike ew ê ji Keleha Peters derkeve. That

ku li Rûsyayê di 1917 de dest pê kir. Wê hingê ew dikare derkeve û here Ukrayna û şoreşek bike. Di dawiyê de 80,000 şervan hebûn ku li dijî Belarus û Zeska şer kirin û di gelek eniyan de beşdar bûn. Ew şervanên gerîlayên yekem bûn. Wê demê du komên îdeolojîk ên komunîst, yên sosyalîst û anarşîst hebûn. Tenê anarşîst ji hêla Bolşevîkan ve hat jêkirin û hate teror kirin. Bila ji gotina Bolşevîkan tenê rêzek bêjim: Yê ku cûda difikire dijmînê me ye. Lê Machno li ber komunîstan hêzek mecbûrî û dirûvek bû ji ber ku komunîzma sosyalîst nexebitî û piştî karker bi zorê neçar man ku îdeolojiyên xwe bipejirînin. They wan xefikek wusa ji Machno re danîn, ew intriga Machiavelli bû: wan hişt ku ew bi dijberên xwe re şer bikin û dema ku ew lawaz bûn wan ew kuştin. In li Rûsyayê di 1921-an de wan 20,000 anarşîst li Kronstadt û deryavanên ku li Rûsyayê dest bi şoreşê kirin kuştin. We hemî kuştin. Then dûv re wan serhildêrên Machno li Ukrainekraynayê di 1922 de kuştin û Machno karîbû bireve û koçberî Fransayê bibe. Ew di sala 1935-an de li Parîsê li xerîbiyê belengaz mir. That's ji ber vê yekê ew her dem dibêjin ku yên serketî dîrokê çêdikin. Lê kesên wînda jî dîrokê dinivîsin da ku meriv ji xeletiyên fêr bibe. Baweriya xwe bi kesî neynin.

Hûn bi xêr hatin anarşî

Ger hûn ji azadiyê hez dikin, hûn her dem bi anarşîzmê re diqedin. Armanca anarşîst rakirina serweriya mirovan a li ser mirovan e. Di navenda çalakiya wî ya siyasî de ramanek azadiyê ya bi bandora civakî heye.

Anarşî ne kaos e, lê ferman bê serwerî ye. Ramana anarşîzmê pir hêsan e û bi hevokêk tê vegotin: Anarşî ew e ku çu kes li yê din hukim neke. Basta! Anarkî rêza herî jorîn a rêzê ye û em anarşîst li şûna şidetê zêde bikin kêr dikin.

Anarkîzm sosyalîzm e plus azadî: $A = S + F$, ew formul e.

Anarkîstek carekê gotibû ku azadiya bê sosyalîzm îmtiyaz û neheqî û hovîti ye. Navê meriv Michael Bakunin bû, û wî wusa di 1870 de got.

Kant anarşî wekî zagon û azadî bê şidet pêşwazî kir.

Anarşî di rêberkirina bindestan de ber bi serfiraziya azadiyê ve ziravek erênî ye.

Anarşîzm ramanek e ku her tiştî radîkal dipirse.

Anarşîst di Revolutionoreşa Rûsî de, ya sosyalîzma anarşîst û ya komunîzm, du komên bîrdozî bûn.

Tr Trotsky piştrast kir ku komunîst li ser hukûmetê bimînin û ew xwe teror bikin û pergalê bixapînin.

Her kesê ku li ber xwe dida dihat kuştin an dişandin gulagê.

Wî li Bolşevîkên xwe 20,000 anarşîst li Kronstadt kuştin û di axaftinek xwe de got: "Hûn anarşîst, herin cîhê ku hûn lê ne, li ser pelika dîrokê." Ev e ya ku Marşalê Artêşa Sor Leon Trotsky carekê gazî wan kir.

In di dawiyê de, Stalîn ew bi axek qeşayê li Meksîko kuşt.

Lêkolînerê anarşîzma Italianalî got, ji bo Sare Lambros, hemî anarşîst "bêaqil û sûcdar" bûn.

Wî got ku terorîst û tawankarên tund hene. Hemî anarşîst ehmeq in an tawanbarên çêbûyî ne

ku ew jî bi gelemperî hobble dikin, seqet in û taybetmendiya rûyê wan ên asîmetrîkî hene. Ji Bakunîn û vir ve li Ewropayê têgehek azadiyê ya radîkal tune. - Walter Benjamin

Ji ber vê yekê ew çi ne?

Ez anarşîst im.

Ez têdigihîjim. Dixwazin xwe bi hesaba hikûmetê henek bikin? Qet. Min tenê qenaeta xweya hevseng û cidî daye we. Her çend ez alîgirê dilsozê rêzê me jî, di wateya bêje ya bêjeyê de ez anarşîst im. - Pêşniyar

Mirovên hişmend bikin û hûn wan azad bikin. - William Godwin

Mirovên ku di bin padişah de ne, pir û di serî de azadiyê bêpar in, ev ne di hebûna xwedan xwedanek rast de, lê belê ji bilî xwedê nebûna xwedan. - Cicero Çiqas

qanûn û sînordarkirin, mirov xizantir dibe.

Çekên tûj, li welêt nîqaş zêdetir.

Mirovên aqilmend û şehreza, tiştên ecêb ên diqewimin.

Çiqas rêzik û qanûn, ewqas diz û talanker. -

revolutionoreşgerên Lao Tzu wezîfeya wan heye ku alîkariya kesên din ji bibin şoreşger bikin, lê şoreşê nekin. That ew tenê gengaz e ku ger şoreşger pêşî bi xwe re bi guhertinê re dest pê bike. - Murray Bookchin

Kî kesek tevde ne hewce ye ku bibe otorîte. - Max Stirner

hêzê belav dike da ku ew kesek hêzdar neke. - Dirûşma

anarşîst Xeletiya bingeîn a anarşîstan, ku dijberên hemî rêxistinan in, ramanek e ku rêxistin bêtê desthilatdariyê ne gengaz e. - Errico Malatesta

Em çi zanin ka afirîneriya cîhanê ne encama ketina dextlên qûmê ye? - Victor Hugo

Evîn xiyanetkarê hemî qanûnan, hemî rêzikan e. Ger cîhan carî wekhevî û yekîtiyê hilberîne, dê êdî zewac, tenê evîn hebe. - Emma Goldman

Chaos, ji ber ku nayê pêşbînîkirin, di heman demê de nayê kontrol kirin. Ji ber vê yekê di binge de, kaos tenê peyvek din e ku nayê pêşbînîkirin. - Gotar

Ez ji komunîzmê nefret dikim ji ber ku ew înkarkirina azadiyê ye û ji ber ku ez nikarim tiştêk hêjayî mirovan bêtê azad bifikirim. - Michael Bakunin

Tenê golên herî lal qesabê xwe hildibijêrin. - Gotin

Kî ji dewletê bixwe ji wî dimire. - Gustav Landauer

Dewlet abstraksiyonek e ku jiyana mirovan dişewitîne, goristanek bêhempa ye ku tê de hemû hêzên feodal ên welatekî bi comerdî û bi devkî serjê kirine. - Michael Bakunin

Anarşîst şerê mirovan nakin, ew saziyan şer dikin. - Buenatra Durruti

Lê çima ez di cîhana nû de ji anarşî hez dikim? Her kes li gorî armanca xwe dijî, ji ber vê yekê jî qezenca min e! Ez dihêlim ku her yek ji wan hewl bide ku li gorî wateya xwe bijîn. - Johann Wolfgang von Goethe

Perfect civakek e ku rêzê bi anarşî re dike yek. - Pierre Joseph Proudhon

Gotina utopya tenê ji bo şermezarkirina ramanek bes e. - Jack London

Dê bi neçarî û şidetê

Jsa çi dibêje Zivirandina rûçikê rastê, rûyê çepê, tê vê wateyê ku ne-tundiya herî bilind a li wir heye. Lê hûn dikarin pêşî li şidetê bigirin. Ji ber ku tundî tê wateya girseyî û girseyî şidetê dike. Tewra Cengîz Xan jî wiha got. Cengîz Xan piştî ku di qezayek siwarî de hip xwe şikand li ser mirinê çi got? Ez ne baş im ne jî xirab û xirab im, ez Cengîz Xan im. Dilxwaz Misirî, Romî û Grek û tevahî çanda Ewropî, hemî gelên dilxwaz bûn. Yên ku guh didin qanûnên pergale dilxwaz in. Kesên nexwest riya xwe bi sûc dibînin. Çînî di cîhanê de mirovên herî dilxwaz in. Cengîz Xan milyonek leşkerên Çînî bi şîr tek bir. Çawa? Pêdivî ye ku leşker werin têr kirin, milyonek leşkerên Çînî ku li seranserê Çînê beziya. Çînî tehmûl nakin şîrê. With bi wê yekê Cengîz Xan leşker tek bir û bi 100,000 merivan ew erd danî û milyonek leşkerên Çînî kuştin ji ber ku Mongolan şîrê hespên xwe vexwarin. Then dûv re wan bi 100,000 mêr re 150 milyon Çînî kontrol kirin û her Mongolek xwedî jackpot, 70 jin û drav bêdawî, milyon û milyar bû. Çînî fikirin ku dê her tişt wek xwe bimîne, tenê serweriyek nû. Cengîz Xan bû serwerê nû. Ex: Ger ez yekî bikujim, neçar im ku biryaran bidim. Bi vî rengî wijdan biryar dide ku hûn wî bikujin an na. Ji ber vê yekê neçar e ku her kes çek hilgire û hemwelatî xwediyê yekdestdariya tundiyê ye. Tenê şidet rast dike. Bi taybetî naziyan êdî xwedî wijdan bû ji ber ku wan qanûn li kêleka xwe girt û bi ramana xweya nijadî ve mijûl bûn. Çalakiya yekem a ku wan gazî kir ne Cihû û Cibî bûn, lê nexweşên derûnî yên ku nayên derman kirin. Min bixwe şîzofreniya paranoîd, bi xwe, nivîskarê Selman heye. Zilamê duyemîn ê Hitler Goering bû. Naziyan ji henekan hez dikir ji ber ku henek her tim nijadperest in. So ji ber vê yekê wî, Goering, hertim bi henek diceriband ka kesek Naziyek rast bû an na. Pêkenok wiha derbas dibe: Adolf Hitler di saziyek de çû cem psîkiyatristan û got dê du sal şûnda mirov bêje "Heil Hitler". Piştî du salan, Hitler vegeriya psîkiyatriyê û her kes bi qîrîna "Heil Hitler", nexweşiya derûnî. Then paşê Hitler li dora xwe nihêrî û pirsî çima cerdevan ne " ku Hitler bi demokrasî hate ser kar, wan giştan deng dan wî. So bi vî rengî wî karibû ku dînbûna xwe fêr bibe. Zagona yekem dema ku pergala ji hemwelatiyan radibe: pêşî ew çekên we didizin û dûv re ew azadiya derbirîna we didizin û we ji paş ve dixin û we neçar dikin ku hûn bibin baş, xebatkarek baş, hemwelatiyek baş. Ji ber vê yekê ew neçar e ku ji bo ramanê tevbigere û xwe û hişê xwe radestî rêgezek an ramanek

bike. Aqil serî li zagona bêhêvîtiyê dide, ku dûv re wê kontrol dike. Ji vê re dewlet an bîrdoziya ku hiş radest dike û ku ew êdî nikare kontrol bike tê gotin. Pêşî ew çekên we didizin û dûv re jî ew azadiya derbirîna we didizin û we ji paş ve dişkînin û we mecbûr dikin ku hûn bibin baş, xebatkarek baş, hemwelatîyek baş. Ji ber vê yekê ew neçar e ku ji bo ramanê tevbigere û xwe û hişê xwe radestî rêgezek an ramanek bike. Aqil serî li zagona bêhêvîtiyê dide, ku dûv re wê kontrol dike. Ji vê re dewlet an bîrdoziya ku hiş radest dike û ku ew êdî nikare kontrol bike tê gotin. Pêşî ew çekên we didizin û dûv re jî ew azadiya derbirîna we didizin û we ji paş ve dişkînin û we mecbûr dikin ku hûn bibin baş, xebatkarek baş, hemwelatîyek baş. Ji ber vê yekê ew neçar e ku ji bo ramanê tevbigere û xwe û hişê xwe radestî rêgezek an ramanek bike. Aqil serî li zagona bêhêvîtiyê dide, ku dûv re wê kontrol dike. Ji vê re dewlet an bîrdoziya ku hiş radest dike û ku ew êdî nikare kontrol bike tê gotin.

Gur parve dikin, kûçik par nakin

Sermayedar kûçik in, ew parve nakin ji ber ku qanûn li rex wan e. Ji milkê re rêz bigirin. Divê vîna min bixwe biryar nede, her dem pêdivî ye ku vîna kesek din be: ew dewleta ku bi qanûnan îradeya xwe li ser me ferz dike û îradeya ku li hember girse ji bo hindikahî hukumdariyê dike dike.

Bertolt Brecht di derbarê sermayedaran de çî got: Pêşî xwarin heye, dûv re jî exlaq. Em neçar in ku wek girseyî ji milkê xwe re rêz bigirin û bê vîn tevbigerin û bixweber em dibin rûreş.

Everyone her kes dixwaze bibe mîna Almanya, hemî cîhan. Lê ew ji bîr dikin ku ew li paytexta cîhanê drav didin û dewleta xweya refahê didin pêş.

Gava ku Afrîkî û Asyayî perên xwe xilas kirin, Almanya nema dikare bêtir drav ji bistîne, ji ber ku ew nema dikarin ji hilberên ku ew hilberînin xilas bibin.

So ji ber vê yekê dema ku sermaye nema diherike karker dibin zilm.

Wê hingê dikan tijî ne, lê bêtir perê kesî tune û ji ber vê yekê elbika Almanyayê dikeve binê û dema ku Almanya dikeve binê, hemî cîhan dikeve binê. Import, hinardekirin, ez tenê dibêjim.

The mafê dewleta Almanya heye ji bo monopola makîneyê, alav û hilber tene patent kirin û ji ber vê yekê ew dikarin cîhanê îstismar bikin.

Heke ji Afrîkî re bêtir drav tune ku bikirin, aboriya Almanya jî dê bikeve binê.

Bank ne zelal in, ew nîşan nakin ka çiqas drav diherike.

Ger hemwelatî dizanin ka drav çawa diherike, wê hingê ew jîr dibin û nahêlin ku xwe bixapînin û dibînin ka rewş çawa diçe.

Dûv re ew ji xewa kole radibin, karker kole ye.

Wê hingê karker dê rêxistin bike, heke ew jîrek be, û nema dê bihêle ku xwe were tepisandin ji ber ku ew girse ne.

Karker dema ku di sendîkayê de xwe rêxistin dike her dem rast e, ji ber ku girse tundiye dike û tundî jî rast dike.

Karker divê tiştê ku ji bo xwe hatiye xebitandin bipejirîne.

dûv re jî kedkar be, dibêje dewlet, û dûv re jî baş e.

Ji ber ku Xudan dibêje ev baş e û hûn neçar û dilxwaz bin, ji ber ku dewlet tenê dixwaze mirovên çêkirî bibîne û ew hindikahî, dewlemend e.

Divê yên mayî tenê di metamorfozê de razên û xizmetê bikin.

Hûn hê baş nebûne û neçar in ku hûn li dijî pergalê pesnê xwe bidin.

Divê hûn şiyar bibin û fêhm bikin. Pêdivî ye ku her kes, ne tenê çend belek, bibin perperok.

Pêdivî ye ku sermaye were dabeş kirin, her yek 6,000 € û ew tenê gengaz e ku makîneyên ji bo mirovan bixebitin, ne ji bo hindikahiyê.

Dewlet tenê hin azadiyan dide, çawa ku kûçîkek li ser zincîrek tenê xwediyê azadiyek diyar e.

Ger kûçîk bi rastî azad bûya, hewceya meya dewletê tunebû.

Mîna hamsterê di qefesê de, hûn tenê xwedan mîqyarek azadiyê ne.

Ez wek çivîkek azad im, ez di qefesek zêrîn de najîm, wiya Hunan got.

Wan ji Ewropiyan fam nekir û ew dîn îlan kirin. Çima?

Pêşî divê hûn zeviyê bikişînin, dexlan biçînin, bila ew mezin bibin, dûv re birrîn, dûv re zuwa bikin û dûv re nan vexwin.

Hunan got em ê pezek bikujin û em ê tişte bixwin.

Koçerên li dijî mirovên bicîhkirî, ew şer bû.

Now naha sosyalîzm tê. Wateya sosyalîzm çi ye? Tenê peymanên di navbera endamên klûban de.

Pêşî Huns sosyalîst bûn, dûv re Mongolek, dûv re piratên li Karayîbê.

Wan hemî îmze kir, heke kesek dest an lingek xwe winda bike, ew dibe 20 kole.

Ew ewlehiya civakî bû ji pirate bigire serkarê pirate, ne mîna padîşah: Ez poşman im ku we destê xwe winda kir, lê we ji Xwedê û Bavê welat re xizmet kir.

Ji bo min, ewlehî tê wateya sosyalîzmê.

Ji bo her kesî heman parve.

Empmparatorî û keyaniyan tenê destmalek germ dan, bê serşok, û ji ber vê yekê wan xwe paqij kir.

- Ne ez dijîm, lê qanûn di min de dijî.

Ew serweriya qanûnê ye. - Ji bo ku meriv bi kêfxweşî xerabiyê bibihîze, ew ê hewce be ku bi terbiyek were terbiyekirin û perwerde kirin. Ji ber vê yekê tijî hestên ketî xuya dike.

- Yek bi adet û adeta kevn re dimîne û ji hemî tawanên kujer ên hemî nûjenîyan nefret dike. Ji ber ku nûbûn dijminê mirinê yê adetê ye.

- keyfî. Bes. Welatî azadiya xwe ji ya ku emir dike destnîşan dike, kes ji min nagire ya ku emir dike. Wateya fermanê ev e ku ya ku divê ez an îradeya kesek din e, lê qanûn şideta kesane ya kesê din îfade nake. Em proleter jî fam dikin ku perwerde û mal me kêfxweş dike.

- Azadî tenê di warê xewnan de dijî, ji aliyek din ve, bûyîna min a tevahî hebûn û bûna min e. Ez bi xwe me.

- Ez ji celebên xwe me, ez bê norm û bê qanûn, bê qalib û mîna wan im.

- Mirov giyanek an xeyalek xirab a paşîn e, derewkerê herî xapînok, herî nas û zîrek bi rûyekî dilpak, bavê derewan e.

- Qanûn ruhê civakê ye. Ger civak xwedî vînek be, ev vîn tegez rast e. Ew tenê bi riya qanûnê heye. Lê ji ber ku ew tenê heye ji ber ku ew serweriya kesane dike, ew mafê vîna serweriyê ye.

Arîstoteles dibêje ku dad edaleta civakê ye.

- Hemî qanûna heyî qanûna biyaniyan e. Ma rast a ku ji min re hatiye dayîn gelo bi min re çêbû, lê ji ber vê yekê ez ê rast bim ku heke her kes bi min re bipejirîne û dîsa jî çi maf e? Di civakê de bidestxistina l ya di dewletê de ji mafek di bin hiqûqa biyanî de cuda ye. Ger ehmeqek bi min re bipejirîne, ez ji mafên xwe guman dikim. Dibe ku ez rast bibêjim, lê heke mirovek zana bi min re li hev neke jî, ji ber vê yekê ez hîn jî ne rast im. Ma ez rast dibêjim ji rastiya ku bêaqil û zana rast in bi tevahî serbixwe ye.

- Rast e an na, ji xwe pê ve dadgerê din tune.

- Tê gotin ku ceza mafê sûcdar e. Bêceziyê tenê mafek e jî. Ger ew di peywira xwe de biserkeve, ew baş jê re xizmetê dike. If heke ew bi ser nekeve, ew jî rast tê xizmet kirin. Lê ya ku di civakekê de rast e bi gotina zagonê tê.

- Wekî ku qanûn divê, ji hêla welatîyên dilsoz ve rêzdar be. Wateya hiqûqî ev çawa dibe.

- Vîna we û dewleta we dijminên mirinê ne. Hêzên di navbêna wan de tu aştiyek ebedî ne mumkune.

- Madem ku dewlet xwe îddîa dike, ew her dem vîna xwe li ser dijberên dijmin temsîl dike "Ev ne maqûl e, ev xerab e".

- Ez duh amade bûm, îro ez bê vîn im. Duh dilxwazek, îro yek neçar. Meriv çawa tenê bi nezanîna tu peywiran, di nav de bê girêdan an girêdan biguheze. Ger wezîfeyên min tune, ez bi tu qanûnan nizanîm. Lê ez ê girêbidim, kes nikare vîna min girêbide û nerazîbûna min azad dimîne.

- Ez diwêrim wê yekê bi dijber bikim, ji ber ku ez dikarim bibînim û li çavan binêrim kî, tijî cesaret, wêrekiya min dişewitîne.

- Ji ber ku tenê zindî rast e. Baş here, hûn xewnên ewqas mîlyonan, baş biçin, hûn zilma zarokên xwe ya hezar salan dikin. Sibê hûn ê bibin gorê. Di demek nêz de xwişk û gelên we wê bişopînin. Lê heke ew hemî bişopînin, mirov tê veşartin û ez mîrata xwe ya ku dikenim.

- Ez stranan dibêjim wekî teyr ku di nav şaxan de dijî, stran ji qirikê tê, mûçe baş in.

- Tawanbarek asayî çi ye, ji bilî yê ku çavdêriya çarenûsî kiriye ku ji dêvla ku li tiştê ku digere ji mirovan re têdikoşe. Wî li qenciya biyanî ya rezîl geriya û kir.

- Bawermend li ya ku Xwedê ye digerin. Çi bikin, keşîşê ku sûcdar şîret dike? Ew wî di neheqiyek mezin de destnîşan dike ku divê milkê ku ji hêla dewletê ve hatî pêroz kirin were hesibandin ku jiyana dewletê jî tê de ye. Ku kiriyara xwe pîs bike. Di şûna wî de, ew dikare li şûna wî sûcdar bike ku xwe bi qirêj nekirina tiştê ku biyanî ye, lê hêja kir ku wê talan bike. Heke ne hêsantir bûya ew dikaribû. Bi kesên sûcdar re wekî egoîst bipeyivin û ew ê şerm bike, ne ku wî zagon û malên we bînpê kir, lê wî qîmet da qanûna we ya derbaskirina daxwazên we. Dê şerm bike ku ew û yê we nefret nekin, ku ew pir egoîst bû, lê hûn nekarin bi wî re bi fedekarî bipeyivin, ji ber ku bi qasî sûcdarekî mezin nebin, hûn tiştek nakin. Hûn nizanin ku bixwe ya we nikare sûcdar bimîne. Sûcê jiyana wî ye, û dîsa jî divê hûn pê zanibin, hûn bawer dikin ku hûn hemî bi taybetî gunehkar in, lê hûn difikirin ku xwe ji guneh bixapînin. Hûn fam nakin, çimkî hûn ne deveytan ditirsin. Ew sûcê mirov e. Ya, hûn ê sûcdar bin, lê hûn tenê ne. Naha her tişt ji axayê we re rast e. çimkî hûn ne ji devblîs ditirsin. Ew sûcê mirov e. Ya, hûn ê sûcdar bin, lê hûn tenê ne. Naha her tişt ji axayê we re rast e. çimkî hûn ne ji devblîs ditirsin. Ew sûcê mirov e. Ya, hûn ê sûcdar bin, lê hûn tenê ne. Naha her tişt ji axayê we re rast e.

- Azadiya mirovan ne azadiya min e. Bila kategoriya azadiya mirovan û mafê mirovan ji we re were danîn, mînakî mafê mirovan ku her kes dikare çekan hilgire, ji ber ku mafek wusa nayê

desteser kirin, lê mafek ku ne ya min lê ya gel be. Ez dikarim ji bo azadiya gelan bibim zindan, dikarim wek mehkûm ji mafên çekan bêpar bimînim.

- Ev celeb cidiyet bi zelalî îfade dike ka guneh û bêaqilî û fikra cidî çiqas kevn bûye, ji ber ku gava ku ew dikeve dilê pîsiya xwe ji ehmeq tiştê girantir tune. Ji ber xîreta xweya mezin ew êdî ji henekê fam dike, dînikan dibînin.

- Hiyerarşî serweriya ramanan, rêgeza giyan e. Bi hiyerarşiyê em heya roja îro ji hêla kê ve em piştgirî didin raman û ramanên pîroz tene bindest kirin.

- Xwe cidî bigirin. Qelebalixa îdeolojîk meraq neke. Di kolektîfê de winda nebin û armanca xweya xweya herî mezin ji dest xwe bernedin, ku bi zanebûn ji jiyana xwe xweş bibin. Mafê min, xweşaliya min, tiştê bi min nayê.

- Mirov zilmê li mirov dike.

Karker rastî winda kiriye

Karkerê ku radizê hay jê tune ku ew kole ye. Wekî ku Sherlock Holmes ji Doctor Watson re got, ew dibînin, lê ew pê nizanin ku ew kole ne. Haya wan ji vê rastiye tune ku divê her meh dest pê bikin. Min formula cihanê şand: Yanî ku em hemî xulamên dildar in û divê em bi demokratîk biryar bidin, lê ev biryarên me bi xwe ne. Ji ber vê yekê ez ji karkeran re awayek pêşniyar dikim ku hemî karker 6000 € bistînin. Dibe ku komunîst be, lê ez sosyalîstek anarşîst im. Em anarşîst ji jor berjêr, ne ji jor berjêr ve kontrol dikin. Ji 18 salî heya mirinê ji bo her kesê 6,000 €. Not ne wekî bi lotoyê re, tenê kesek 6000 € digire, lê hemî jî, lê ew ne dikeve nav şemaya wan. An na di pergala wan de. I ez mirovan hişyar dikim. Divê ew mîna mişkên kovî azad bin û ne wekî hamsterê di qefesê de bin. An na, qanûn mîna dîwarên nedîtbar in ku divê mirov derbas neke, mîna kûçikek li zincîrê.

Makîneyên ji bo mirovan

Makîneyên ji bo mirovan, kar divê biçin. Heya ku mimkûn e kêmkirina bixebitin, karê dijwar û xebata tevlihev û xeternak divê bi makîneyan bêne kirin. Each her yekê 6,000 €, tirsê hebûnê tune.

Hemî çekan hildigirin. Ji ber vê yekê her kes ji yê din re rêzdar e û her kes xwe wekî dijber qebûl dike.

Beşa 14 Aboriyek di "Milkê kesane rewşa jiyana civakî ye.

Pênc hezar sal milk diyar dike: Milkê xwekujiya Civak.

Xwedîderketin qanûnî ye, mal neqanûnî ye. "

-PIERRE-JOSEPH PROUDHON-

"Erd ji yê ku wê re dixebitin re!"

-ÇARESERIYA LI SER VORE SPA SPANISH-

Ez li hember qamyonek tanker a ku kîmyewî, skîde, serûber û lehî lê bar kiriye ereba xwe diajom . Ez xwe di nav bermahiyên otomobîla xwe de dibînim bi şûşên hestî û birînan, nivî xistim nav pira nîşanên ku bi giranî lêdide. Helikoptera rizgarkirinê ez dibirim nexweşxanê dema ku tîmên agirkujiyê kamiona tanker vedigire. Piştî du hefteyan, pargîdaniyek pîspor axê qirêj derxist, depoya lênihêrîna otobanê dergeh tamîr kir û doktorek bîmeyê destnîşan kir ku ez nikarim jiyanê bikim. Naha ez neheq im. Hûn difikirin ku ez bêşans bûm ...

Belê, dibe ku ez, lê her tiştê din diyariyek xwedê ye. Ji hêla aborî ve. Tevahiya belayê * bi milyonek euros baş hilberîna navxweyî ya neteweyî zêde kiriye, û tiştek wusa bê guman di her aboriyê de erênî tête tomar kirin. Ji ber ku pergala meya aborî bi pirsên di derheqê bandor, watedar an rêgiriya çalakiyan de ne eleqedar e, lê tenê bi bandora * dravî re eleqedar nabe. Ew ne li ser baş an xirab e, lê li ser qezenc an zîyan e; ya girîng ne hewcedariyên mirovan, lê hewcedariyên sermiyanê ne. Motora wê ne sedem e, lê mezinbûn e. Ji ber vê yekê qet ne mentiqî ye ku germbûna gloverî ji bo bihayên borsayê baş e û şer hewayek veberhênanê baş diafirîne - û dema ku aborînas dikarin bi dilsozî ji her duyan jî şa bibin. Bê guman, ji awira safî ya aborî ve. Bi aboriyek ku karesatan erênî tomar dike tiştek nikare rast be.

Pergalek bêmane û zanista wê ya bêmane

Ji bo ku em ji dînbûna pergala meya aborî fam bikin, ew e ku pêşî xwe pir ehmeq nîşan bikin alîkar e. Nêzîkatiyek naîf, di wateya erênî de, béalî, rasterast û bêhurmetî ya li cîhana aboriyê ya ku tevlihev xuya dike, me ji trajediya aborîzan xilas dike: ew gelek tişt dizanin û dikarin gelek tiştan bikin. Di rastiye de, aborînasên îroyîn mîna silokên teorîk ên bêçare ne, ku bi zanîna hûrgulî û formulên sofîstîke heya qirîkê dagirtî ne, lê dîsa jî bêtîr perspektîfek rastîn. Yek ji wan ne di rewşekê de ye ku bi amûrên aboriyê yên bêhejmar aliyek ji pîrsgirêkên aborî yên îroyîn bi pêbawerî kontrol bike an jî çareser bike jî - ev bêkarî, enflasyon, zêdekirina karanîna, zêde hilberîna an birçî be. Di bêçaretîya xwe de ew dişibînin doktorên gelemperî ku, di heman demê de tijî teorî, li pêşberî ecemek matmayî, bi zor dikarin tiştek din bikin ji bilî ku bi tavilî vê tîrşîkê an melhemê biciribînin bi hêviya ku bi gelek şansê encamek derbasdar derkeve holê. Bi vî rengî tene dîtin, meriv dikare ji wan, aborîzan poşman bibe - heke wana di heman demê de ne li ser pêşeroja me hemuyan rola rêveberên her tiştî yên çarenûsê girtiba.

Sedemêkê pêşgotina xerîb heye. Pêdivî ye ku ew rêzê ji zanistek ku xwe li ser bingehek pîroziyek hinekî daniye û bi şermîn bi aura omniscience flirt dike bistîne, her çend ew di bingehek de li ber rastiye tevlihev wînda dibe: diyardeya aboriyê. Di zêdeyî du sed salên lêgerîna li prensîbên bingehekê ên bi navê qanûnên aborî de, ev tevlihevî hema hema kêmbûn. Car hebû ku aborîzan van qanûnên bingehekê aboriyê di bihayên çayê de, di mîqdara zêr de, di xwedaniya kolonyalîst de, di dilsoziyê de, di Xwedê de, di kar de an di polîtîkaya bac û gumrikê de digirin dest. Legro lehengên bêaqilên teknîkî li statîstîkan, pêşbînîyên qazancê, kotayên hikûmetê, nîşanên borsayê, pêşandanên hilberên navxweyî yên navxweyî, rêjeyên enflasyonê, rêjeyên faîzê, bihayên sûkê û rêjeyên daxistinê radiwestin. Recently di van demên dawî de bi navê "analîzvan" li dora bazarên darayî yên navneteweyî li Almanyayê jî dorpêç dikin, da ku di hunera pir biha ya xwendina psîkolojîk a karsaziya zeviyên qehweyê de bixeniqin. Bê guman, her "dibistanek" aborî ya nû di heman demê de teoriya xweya aboriyê jî çêdike, bi israr wê diparêze, û bi milyonan qurbanîyên zindî re ceribandinan dike. Lêbelê, yek ji wan

naxebite. bi israr wan diparêze û bi mîlyonan mexdûrên zindî ceriban dike. Lêbelê, yek ji wan naxebite. bi israr wan diparêze û bi mîlyonan mexdûrên zindî ceriban dike. Lêbelê, yek ji wan naxebite.

Exlaq û wefadarî

Em bi saya û bi saya wê yekê "oldar" me mirinê mehkûm dikin, û her polîs, wekî Xiristiyaneke baş, bi "sonda nivîsgehê" me tîne hole. Exlaq tenê ji nuqtaya ku nefreta gurr a her tiştê ku dişibiya "fermanan" (rêkûpêk, ferman û hwd.) Serî hildide û "masterê mutleq" ê kesê "tinaz û zilm dike" dikare were dijberiya xwedêparêziyê: ew di encamê de tenê karibû ku bi lîberalîzmê serbixwe bibe, forma yekem a ku wekî "burjûvazî" girîngiya cîhan-dîrokê werdigire û hêzên olî qels dike (li jêr binihêrin "Lîberalîzm"). Ji ber ku prensîpa ne ku tenê bi dilsoziya pê re, Belê, exlaq, li ser lingên xwe sekinî, êdî ne di fermanên xwedayê de ye, lê di qanûna aqil de ye, yên ku ji wan, bi qasî ku ew hîn jî derbasdar in, divê ewil li benda rastdariyê bin da ku derbasdar bin. Di zagona aqil de mirov xwe ji xwe destnîşan dike, ji ber ku "mirov" maqûl e, ji "esasê mirov" ew qanûn bi hewcebûnê encam didin. Xwedêparêzî û exlaq ji hevûdu veqetandî ne ku Xwedê van mirovan dike qanûn. Ji nêrînek diyar a ehlaqî meriv tiştê wusa nîqaş dike: An mirov hestiyariya xwe diajo, û ew li pey wê bêexlaq e, an jî ew ji hêla qencyê ve tê rêve birin, ku di nav vîn de, meyla ehlaqî (tebat û fikirîn) ji bo ya baş tê vê wateyê: wê hingê ew xwe ehlaqî îspat dike. Ji vî aliyê ve, çawan dikare çalakiya Sand a li dijî Kotzebue, mînakî, bêexlaqî were gotin? Ya ku meriv bi nefsbîçûkî fam dike, ku ew bê guman di eynî radeyê de bû, di nav tiştên din de, dizên St. Crispin di berjewendiya belengazan de. "Pêwîst bû ku wî ne kuştibe, ji ber ku hatiye nivîsandin: Divê hûn nekujin!" Ji ber vê yekê ku ji qencî, xweşhaliya mirovan re xizmetê bike, wek ku Sands bi kêmanî mebest kir, an başbûna belengazan, mîna Crispin, ew ehlaqî ye; lê kuştin û dizî bêexlaqî ye: oxir ehlaqî ye, wateya bêexlaq e. Çima? "Ji ber ku kuştin, kuştin, teqez xirab e." Gava ku gerîla dijminên xakê dixin nav zeviyan û wan ji nehfên nedîtî gulebaran dikin, wusa ew ne kuştin bû? Hûn dikarin prensîba ehlaqê, ya ku ferman dike ku meriv ji qencyê re xizmetê bike, bişopînin, lê tenê bipirsin gelo qet kuştin qet nabe pêkanîna qencyê, û hûn ê neçar bimînin ku cînayeta ku qencî fêhm kiriye, qebûl bikin. Hûn nekarin kiriyara Sand hîç mehkûm bikin: ew ehlaqî bû ji ber ku ew di xizmeta qencyê de bû, ji ber ku ew ne fedakar bû; ew çalakiyek cezakirî bû ku ji hêla kesane ve hatî pêkanîn, darvekirinek ku di xetera jiyana xwe de pêk hat. Di dawiyê de, ji xeynî hewldana pelixandina pirtûkên pîroz bi zora zalimê, hewldana wî çi bû? Ma hûn nizanin ku heman prosedurek wekî "qanûnî" û cezakirî ye? From hûn dikarin ji prensîba xweya ehlaqî li dijî vê yekê çi derkevin? - "Lê ew darvekirinek neqanûnî bû." Yanî tiştê bêehlaqî di derheqê wê de neqanûnî, neguhdariya qanûnê bû? Ji ber vê yekê hûn qebûl dikin ku qencî ji qanûnê ne cuda ye, exlaq jî ji dilsoziyê ne cuda ye. Divê ehlaqê we jî li ber vê dervêyî "dilsoziyê", li vê pîroziya karên bicihanîna qanûnê binav bibe, tenê ku ya paşîn di heman demê de ji pîroziya berê ya xebatan zalimtir û xedartir e. Ji ber ku bi viya re tenê hewceyê çalakiyê ye, lê hûn hewceyê helwestê jî ne: divê meriv qanûnê hilîne, rêzîknameyê di hundurê xwe de û yê ku ji hêla hiqûqî ve herî zêde bîrewer be yê herî ehlaqî ye. Heya aramiya dawî ya jiyana katolîk jî divê di vê legalîzma Protestan de winda bibe. Li vir e ku serdestiya hiqûqê bi dawî dibe. Ne "Ez dijîm Lêbelê, lêbelê, li gorî pratîka berê û pêşdaraziya kevnare ya dijberiyê, têkiliya ehlaqî divê di ser her tiştî re

were parastin. Ji dijberiyê çî maye? Ma dema ku hezkirî difikire ku ew red dike ku ew baş e gelo ew li ser xwestina azadiyek e? Qet! Divê ew azadî nexwaze; ew tenê dikare wê bixwaze, ji ber vê yekê "daxwazname", a "Ji kerema xwe, ji kerema xwe!" bablîsok kirin. Ger dijberî bi rastî bixwaze, bi tevahî enerjiya îradeyê bixwaze dê çî bibe? Na, ew neçar e ku dev ji îradeyê berde da ku evîn, azadî - exlaq ji bo hezkirinê bijî. Divê ew çu carî wekî "maf" tiştê ku ew tenê dihêle "wekî qenciyekê bixwaze" ne "daxwaz bike". Evîn, dilsozî û hwd., Bi teqezî daxwaz dikin ku tenê vînek heye, yê din teslîmî wan dibin, ên ku ew xizmet dikin, dişopînin, ên ku ew ji wan hez dikin. Ma dê viya wekî maqûl an bêaqilî bihesibîne: di her du bûyeran de meriv li pey wê bi ehlaqî tevbigere û heke meriv jê vekişe bêexlaqî dike. Theradeya ku sansûrê ferz dike ji gelek kesan re bêaqil xuya dike; Lê yê ku pirtûka xwe li welatê sansor paşde digire bêexlaq tevbigere, û kî ku wê pêşkêşî wê dike bi exlaqî tevbigere. Ger kesek daraza xweya exlaqî bipeljirîne û, mînakî, çapameniyek veşartî saz bike, dê hewce be ku bêehlaqî bête gotin, û li ser viya re bêedeb be heke ew bihêle ku xwe bigire; lê gelo dê îddîayek wusa wiya bike ku ew li ber çavên "exlaqî" bibe xwedî nirx? Belkî! - Heke wî xeyal dikir ku ew ji "exlaqek bilindtir" re xizmet dike. Tevna durûtiya îroyîn li ser marqeyên du deverên ku dema me di nav wan de asê dimîne û tîlên wê yê xapînok û xwe-xapandinê lê dixê. Nodî ew qas bi hêz bû ku bê guman û neçar bimîne ku ji exlaqê re xizmetê bike, hêj bêrehm nebû ku bi tevahî di xweperestiyê de bijî, ew di tevna spider a durûtiyê de dilerize, naha li aliyek, naha li aliyê din, û tenê bi nifir dest pê dike ku felç bibe ji mêşên bêaqil, hejar ên nîv-arîkar. Gava ku we cesaret kir ku serlêdanek "belaş" pêşkêş bikin, hûn wê dîsa bi piştrastkirinê evînê dilreş dikin û - devjêberdana feqîr, ji aliyekê din ve eniya we jî hebû ku hûn serlêdana belaş bi referansên exlaqî yê baweriyê, û hwd, û wêrekiya ehlaqî vegerînin. Ji yekser dikeve û yek piştrast dike meriv çawa bi kêfxweşiyek taybetî peyvên belaş dibihîze, hwd .: yek - naskirinê xêz dike. Bi kurtî, yek dixwaze tiştê hebe, lê bêtî ya din neke: yek dixwaze bibe xwedan îradeyek azad, lê ya exlaqî ji dest xwe bernede. - Hema hûn werin gel hev, hûn lîberal, servîs. Hûn ê her peyva azadiyê bi awirek ji baweriya herî dilsoz şîrîn bikin, û ew ê servîsiya xwe bi gotinê azadiyê yê herî sosret li xwe bike. Wê hingê hûn ji hev vedibin, û ew mîna we difikire: Ez bi we dizanim, xezal! Ew bihna theblîs di we de digire û her weha hûn bihna Xwedayê kevin ê tarî di wî de dikin. Nero di çavên "xortên baş" de tenê kesek "xirab" e; di ya min de ew ne tiştê lê şehwet e, mîna xortên baş jî. Xortên qenc wî wekî kevanek-har dibînin û wî dişînin dojehan. Çima tiştê tunebû ku pêşîya keyfîtiya wî bigire? We çima ev qas tehemul kir? Romiyên nerm, ên ku xwe bi zalimek wusa ve girêdidan, por çetir bûn? Li Romaya kevnar heke ew carî nebûya xulamê wî ew ê tavilê were darve kirin. Lê "xortên" nuha yê nav Romayî tenê ne li dijî daxwaza ehlaqî bûn, ne ku vîna wan; Wan axîr kir ku şehînsahê wan wek wan ji exlaqê re neperizin: ew bi xwe "mijarên ehlaqî" man heya ku yekê di dawiyê de cesaret dît ku dev ji "teslîmiyeta exlaqî, guhdar" berde. Paşê eynî "Romên qenc", ku wekî "bindestên guhdar" hemî rûreşîya tunebûna îradeyê ragirtin, li ser kiryara serhildêr, bêexlaqî, qîrîn. Cesareta şoreşgeriyê li ku derê bû "xortên qenc" ên ku ew nuha pesnê xwe didin piştî ku yekî din ew girt? Xortên baş nikaribûn wêrek bibin, ji ber ku şoreşek, û heta serhildanek jî, her dem tiştê "bêexlaqî" ye ku meriv dikare biryar bide ku eger yek dev ji "baş" berde û yan bibe "xirab" an - ne yek ji herduyan . Nero ji dema wî xirabtir nebû dema ku hûn tenê dikarin bibin yek ji wan du, baş an xirab. Wextê wî neçar ma ku wî dadbar bike: ew hêrs bû, û di dereceya herî jor de, ne gijokek, lê yak-xirab bû. Hemî mirovên exlaqî tenê dikarin vê dîwanê li ser wî derbas bikin. Rogues wekî ku ew carinan hîn ji îroj dijiya (binihêrin, mînakî, bîranînên siwarê Lang.) Di nav exlaqê

de. Ne hêsan e ku meriv di nav wan de bijî, ji ber ku di çu kêliya jiyana wî de ne teqez e; bi tenê ma meriv di nav exlaqan de xwestir jiyan dike? Hûn ji jiyana xwe jî ne ewle ne, tenê ku hûn ê "di riya edaletê de" werin darve kirin, lê hûn ji namûsa xwe herî kêmtir in, û dema ku hûn li dora xwe mîze dikin dikana neteweyî difire. Kevoka zirav a exlaqî bêserûber esasê hêja yê egoîzmê derman dike. "Lê hûn nekarin xirabkar û mirovekî dilpak li ser eynî xetê bicîh bikin!" Welê, kes ji dadrêse weyê exlaqî pir caran wiya nake, erê ji wê jî pirtir, mirovekî dilpak ê ku li dijî destûra dewleta heyî, li dijî saziyên pîroz û hwd. Bi eşkereyî diaxive, hûn wî wekî tawanbarek qefilandin û dev ji portfoliyoya xwe berdidin ji xirabiyek xerab û tiştên girîng re. Ji ber vê yekê di pratîkê de tiştek we tune ku hûn min şermazar bikin. "Çiqas carî pîroziya mafên mirovî yên bînavber li ber dijminên wan tê ragirtin, û her azadiyek wekî "mafek mirovî ya pîroz" tête pêşandan û nîşan kirin. Yê ku vî karî dikin hêjaye ku bi wan bikenin, wekî ku rastî wan tê, heke ew bi rastî wusa nekin, her çend ew bê hiş be jî; riya ber bi armancê ve bigirin. Ew guman dikin ku heke tenê pirranî yekemcar ji bo wê azadiyê hatibe bi dest xistin, ew ê jî wê bixwazin û dûv re ya ku dixwaze hebe wê bistînin. Ew ê tu carî pîroziya azadiyê û her cûre delîlên vê pîroziyê peyda nekin: gîlî û daxwaz tenê tika dikin belekan. Exlaqî neçar e ku teng be ku ew ji bilî "bêexlaqî" dijmînekî din nas nake. "Yê ku ne moral e, bêexlaq e!"

Jêvekek ji: 1. Dep.: Mirov. II. Demên kevn û nû / 2. Yên nû. Ş. 2. Yên xwedan JI SER SER O

Blurb / nûvekirin

Navê min Selman Kum e, ez di 09/11/1969 de li Essen hatime dinê.

Min ev pirtûk nivîsî da ku alîkariya mirovan bike ku xwe nas bikin û xwe baştir fam bikin.

Bi pirtûkê ez dixwazim alîkariya şexsî bikim ku jiyan baştir çêbibe.

Di pirtûka min de navê min Morpheus e, şiyarkirin.

Nimûne: Ez li xaçerêyekê sekinîm û kesek tê û dipirse ku ez ê di jiyanê de kîjan rêyê bibim.

Ez bersiv didim, an hûn bi vî rengî diçin an bi rengê din. Ev tenê xebatek zanistî ye, encama ezmûna min, raman û hezkirina min a ji bo rastiyê.

Bi vê pirtûkê ez reftara çewt a mirovan vedibêjim û hewl didim ku wan li ser encamên van xeletîyan fêr bikim (Ez dizanim tişt çawa dixebitin).

Çu carî tiştek neyê gotin paş ve nayê girtin. Ji ber vê yekê bifikirin ka hûn li rastiyê digerin an derewan dikin. Tenê rastî pîroz e. Ew çareserîya hemî pirsgerêkên me ye.

Xwendevanê hêja, di beşa duyemîn a pirtûkê de hûn dikarin bi mijarên jêrîn re mijûl bibin:

Antîdogmatîzm, dogmatîzm rast û çep

Qanûn bi şidetê çêdibe

Filozof

Pêşbazî; vîna xwe bi xwe ji daxwazan radibe

Hiyerarşîya ramanê heye?

Serdema Navîn ji bo zalim û despotan demên xweş bûn

Mafya û sendîka tenê bi şîdetê digihîjin armanca xwe
Riya min
Dîrok: Pancho Villa, Machno, Derutti (talankerê bankê bi qulikê pêlawa xwe),
Attila, belayê Xwedê, şerê fîlozofan li dijî dogma pîroz Sokrates - mirina şehîd
Hûn bi xêr hatin anarşî!
Spartayî
Sûcdar
Evîna keçikê, evîna klûbî, xêrxwazî
azadî
Qehremanên çewt
Martin Luther- Dema Reformasyonê
Mirov çima û çî behs dike
Ez çawa mirovekî bi hêrs dikim
Evîna klûbê
Mirovhezî
Jesussa yê Nisretî
Taybetmendî
Ya min
Mirov û hevalê wî

Mirov

Mirov ramanek e. Ger fikir li dûv be, wê hingê divê hûn xwe û ramanên xwe radest bikin.
Mirovê rastî anarşîst e. Ew ji zagonên ku mirov ji bo mirovên din çêdikin natirse ku dewlemend hîn dewlemendtir bibin, hindikahî.
Ew jî wek welatparêzan e. Welatparêzî jî fikrek e. Ger hûn alê maç nekin hûn ne welatparêz in. Yê ku alê maç dikan, bi dewlet û fikrê re mijûl in. AfD ya rastgir çî dibêje: Ger hûn ji Elmanyayê hez nekin, divê hûn ji Elmanyayê derkevin. Ji ber vê yekê divê hûn ala Almanayê maç bikin. Û wê demê divê hûn nefsa xwe înkâr bikin û wekî kesek di kolektîfê mirovan de winda bibin.
Însan wek dîskek şet e, ji bo wî mirovbûn ramanek e ku ne ya min e. Hişê rastîn egoîst e û ew topek dor e. Mirovahî ruhek an jî ramanek e ku hemwelatî teslîmî wê dibe. Fikir hişmendiyeke derewîn e. Ji civakê re xizmetê dike, lê ne ji kesê ku teslîm dibe. Ji ber vê yekê ez dibêjim xwedî hişmendiyeke derewîn. Û eger tu welatparêz bî, tuyê ji bo welatê xwe bimirî. Xwîna we zibilê sermayedaran e, ji ber ku wêrankirin û avakirin aîdê pergala wan e, girêdayî man û ne xwedî hişmendiya naskirinê ye. Ji bo ku wan nezan û piçûk bihêlin û hêviya bûyîna tiştekî bidomînin, ji Illuminati re xulamtiya dilxwazî dixwazin, ji min re hêviyek wusa tune, ez tevdiagerim. Ji ber vê yekê ez dixwazim mirovan hişyar bikim. Ez dixwazim hiyerarşiyê ji holê rakim ji ber ku li ser bingeha amûra şîdetê ye ku meriv dikare qanûn û ramanê têk bibe. Mongol û Hun kozmopolît bûn û teslîmî tu fikrê nebûn. Bi xwezayê re di nava ahengekê de dijiyan. Wan tenê ji ruhên xwe şîret xwestin. Hun û Mongol wek malbateke mezin bûn. Alîkariya hev dikirin. Ew sosyalîstên anarşîst ên pêşîn bûn, wek çeteyekî rokê. Wan tu carî şerên olî nekirin, wan tenê di astek mezin de, mîna mafya, civakek paralel, êriş kirin.

Û ji ber vê yekê divê em şiyar bibin, ji metamorfozê şiyar bibin. Ku em fam bikin ku em kole ne û divê her meh ji nû ve dest pê bikin. Ez wan bi vîrûsa xwe ya ku di mejî de rûdine şiyar dikim, mînakî mehê 6,000 €, çek ji bo her kesî, marijuana û kok ji bo her kesî, eroîn, alkohol, fuhûş û hêza nukleerî. Ji ber vê yekê, ger hûn li Selman guhdarî bikin, vîrus dibe sedema guherînek paradîgmayê. Mîna Galileo Galilei ye, ku zanibû ku erd ne dîskeke e, lê qorikeke e. Û bi vî awayî mirovê ku dîskeke e û egoîstê ku topeke e û raman derew e û egoîst rast e. Ew pîroz e, bêyî wê nayê xeyal kirin. Herî zêde mirov dikare veşêre, lê rastî pîroz dimîne, nayê guheztin. Egoîst çi dibêje? - Xelk mirine, ez baş im. Ger hûn li pey ramanê bin, hûn dimirin, lê egoîst li pey ramanê naçe, disekine. Û welatparêz jî dide dû fikrê û dimire. Ji ber vê yekê ez dibêjim, ev ne cara duyemîn e ku em têne ser vê gerstêrkê û ji ber vê yekê divê her kes ji jiyana xwe kêfxweş bibe. Ji ber vê yekê divê mirov bihêle ku makîneyên kar ji bo wan bikin. Relief ji kar: makîneyên. Divê hiyerarşiya bizivire, gel biryarê bide, ne elît, endamên herî bilind ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştek bi min nayê. Lê egoîst li pey fikrê naçe, disekine. Û welatparêz jî dide dû fikrê û dimire. Ji ber vê yekê ez dibêjim, ev ne cara duyemîn e ku em têne ser vê gerstêrkê û ji ber vê yekê divê her kes ji jiyana xwe kêfxweş bibe. Ji ber vê yekê divê mirov bihêle ku makîneyên kar ji bo wan bikin. Relief ji kar: makîneyên. Divê hiyerarşiya bizivire, gel biryarê bide, ne elît, endamên herî bilind ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştek bi min nayê. Û welatparêz jî dide dû fikrê û dimire. Ji ber vê yekê ez dibêjim, ev ne cara duyemîn e ku em têne ser vê gerstêrkê û ji ber vê yekê divê her kes ji jiyana xwe kêfxweş bibe. Ji ber vê yekê divê mirov bihêle ku makîneyên kar ji bo wan bikin. Relief ji kar: makîneyên. Divê hiyerarşiya bizivire, gel biryarê bide, ne elît, endamên herî bilind ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştek bi min nayê. ev ne cara

duyemîn e ku em têne vê gerstêrkê û ji ber vê yekê divê em hemî ji jiyana xwe kêfê bikin. Ji ber vê yekê divê mirov bihêle ku makîneyên kar ji bo wan bikin. Relief ji kar: makîneyên. Divê hiyerarşiya bizivire, gel biryarê bide, ne elît, endamên herî bilind ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştêk bi min nayê. ev ne cara duyemîn e ku em têne vê gerstêrkê û ji ber vê yekê divê em hemî ji jiyana xwe kêfê bikin. Ji ber vê yekê divê mirov bihêle ku makîneyên kar ji bo wan bikin. Relief ji kar: makîneyên. Divê hiyerarşiya bizivire, gel biryarê bide, ne elît, endamên herî bilind ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştêk bi min nayê. endamên jorîn ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştêk bi min nayê. endamên jorîn ên hiyerarşiyê. Ji binî jor, ne ji jor ber bi jêr ve kontrol bikin û tundiyê bi awayekî belav bikin ku kes hêzdar nebe. Ez mirovan nakim aqil, ez wan jîr dikim. Aqil şêwirmendê civakê ye, tenê ji bo we jîr e. Ji bo ku hûn karibin jiyanê derbas bikin û hûn neyên xayîn kirin. Mafê min, xêra min, tiştêk bi min nayê.

Jacobin

Mirov dikare demokrasiyê îstîsmar bike. Jakobinan di dema Şoreşa Fransa ya 1789 de ji mirovan hez dikirin, ji ber vê yekê serê wan jêkirin. Yakobenî li ser sindoqê hatin ser desthilatdariyê û paşê serê gel jê kirin. Loma jî baweriya min bi tu demokrasiyê, ne dengdanê û ne jî bi dîktatoriyê nayê. Adolf Hitler jî bi demokrasiyê hat ser desthilatdariyê û dest danî ser amûrê tundiyê. Bi Naziyan re dihat wateya: Kî cuda difikire dijmînê me ye. Ji ber vê yekê wan li Almanyayê xwe teror kirin û ji ber ku çek li cem kesî tunebû, kesî nikarîbû xwe biparêze. Û bi vî awayî wî hêza xwe lîst, ew sadîst bû. Ji ber vê yekê divê hemû mirov çekan hilgirin da ku li hember dijberan pesnê xwe bidin û wekî dijber rêzê li xwe bigirin.

Deriyên têgihiştinê

Ez bi xwe Selman Kum, bi navê mişkê ku ji bo pirtûka min nekeve bazarên cîhanê hat astengkirin, tê naskirin. Heger we pirtûka min çap bikira, we nedixwest mirovan jîr bikin, lê dewleta Alman û hêzên cîhanê pêşî li vê yekê girtin, yên serdest. Gotinek kurdî heye: ger tu biçî deh gundan û rast bibêjî, ji deh gundan neh dê te birevînin. Û gava ku ez rastiye dibêjim, makîneyên ji bo mirovan û 6,000 € her yek pergala Illuminati tîk dibe. Bo nimûne, eger ez ji bo zanistê bipeyivim ka çi rast e û çi xelet e, û ez bikaribim vê yekê îspat bikim, dergêh di mîjî de vedibin û pirtûka min pêşve diçe û êdî diwarek reş nemaye. Hûn dikarin bimeşin. Û heke hûn ramanên min qebûl bikin, gava ku hûn min dibihîzin di mejî de

guherînek paradîgmayê çêdibe. Illuminati yê yekem bûn ku pirtûka min fêm kirin. Tewra di rojbûna min de Navenda Bazirganiya Cîhanê teqandin û ez bi şîzofreniya paranoîd heye. Divê hûn li wir dîn nebin.

Mînak evîn nefretê çêdike, dema min ev yek rave kir, ji mirovan re rave dikim ku çima diçin şer. Wan nizanibû çima, û gava ku ez ji wan re dibêjim, hûn nikarin jiyanê bêyî wê xeyal bikin, wê hingê ew tiştek rast e.

Û hûn tenê dikarin van hemî tiştên zanistî nas bikin heke hûn filozofê peyvan, lêkolînerê mêjî û zanyarek behrê bin. Divê hûn temaşe bikin ka mirov di hin rewşan de çawa tevdigerin. Û paşê hûn dikarin bibînin. Rojnameya Almanî BILD çî dibêje: Perwerde ramanê diafirîne, û cara yekem e ku rast e, ev rojname bi derewan e.

Ji aliyê xwe ve ez kesek kozmopolît im. Ez li her derê vê gerstêrkê bûm. Qralê Mongolan Cengîz Xan çî dibêje: Got ewqas tiliyên cuda hene, ewqas ol hene. Ez yekxwedayî me, tenê bi yekî bawer im. Ger hûn dixwazin kesek bikujin, divê hûn hilbijartinan bikin. Heger ez 100.000 € ji te bidizîm, tu mirinê ji min re dixwazî û paşê her kes difikire o. Yan wijdan biryarê dide yan Xwedê yan jî tu, tu nikarî Xwedê bixapînî û xwe bixapînî. Dema ku we yek kuşt, hûn nikarin bêyî wî bikin. Û Tayîp 290.000 € ji min dizî. Wî 95,000 € ji vê yekê daxist û 200,000 € li perçeyan vegehand. Û kurdan hemûyan dengê xwe da wî. Ma wan dikaribû pirtûka min di sala 2012-an de, dema ku şoreş li Sûriye, Lîbya û Misirê bû, bixwînin û bigotana Makîneyên ji bo gel, lê wan ew asteng kirin. Û gava ku pergala min were, kes dê li ser jiyana we biryar bide. Û çima wisa kirin? Ji ber ku wê demê kes nikare fermanan bide dema ku her kes 6,000 € bistîne. Ger hûn di demokrasiyê de yekî hilbijêrin û berpirsiyariyê bidin wî, hûn sûcdar in. Û eger ew zêde nebaş an jî hêrs bibe û hûn wî dîsa hilbijêrin, sûcê we zêde heye.

Zalim bi sê faktoran çêdibin:

1. Hilbijartî dibe û dibe zalim
2. An jî serdest dibe zalim
3. Mîrasî digire an jî mîras digire û zalimek radibe.

Em li ser TV-yê nîşan didin ka em çawa li BigMacs diqulipînin û Afrîkî li hev temaşe dikin û birçî ne. Û paşê jî tê gotin ku me tiştekî xwarinê nedaye birayên Afrîkayê.

Abdul Krim - Şerê Jibîrkirî

Abdul Krim Berberek bû ku li çiyayên Reef li dijî hêzên kolonyal şer kir. Carekê wî di şerekî de 12.000 leşker ji Spaniyan kuştin. Paşê Fransî û Îspanyolan xwestin ku dev jê berdin.

Rojekê alman hatin cem Fransîz û Îspanya û gotin em bi balafiran gaza jehrê dirijînin, yanî di sala 1924an de. Paşê Abdul Krim Ketabî got ez dev jê berdidim, lê gelê xwe nakujim. Ez teslîm dibim, got. Paşê Fransiyan ew girtin û xistin girtîgehê ji ber ku Spaniyan ew kuşt. Almanan piştî her tiştî gaza xerdelê rijandin. Û çima Almanan ev yek kir dema ku ew ne warê wan bû? Ji ber ku wan difikirî ku ger Abdul Krim bi ser bikeve, ew dikare derbasî koloniyên wan bibe.

Paşê Abdul Krim bi dilxwazî destûr da xwe ku ji aliyê Fransiyan ve bê girtin û wan ew li ser gemiyê veşart. Serhildêran ev yek dît û gotin ku hûn gemiyê rawestînin.

Keştî rawestand û geriyan û geriyan û yê dawî ew dît. Wan ew azad kirin û ew sirgûnê Misrê bû. Heta Castro û Che Guevara jî bi wî re wêne kişandin. Û ew ji bo wê û hinek serhildêrên

din bûn nimûne. Ev şerê jibîrkirî ye ku li dijî dagirkeran hate kirin. Helbet ez li dijî tundiyê me,
lê divê sendîka hebin. Komkujî şîdetê û şîdet edaletê pêk tîne.
Baş e ez, pergala min.